

'உதீர்ந்த கேசத்தைமீட்க' 'வைடெக்ஸ்' உபயோகியுங்கள்

பருமியான உதீர்ந்த கேசங்களை மீட்டி
முகத்தின் மீது மீட்டி மீட்டி மீட்டி
கொண்டிருக்கிறீர்கள். உதீர்ந்த கேசங்களை
மீட்டி மீட்டி மீட்டி மீட்டி மீட்டி மீட்டி
மீட்டி மீட்டி மீட்டி மீட்டி மீட்டி மீட்டி
மீட்டி மீட்டி மீட்டி மீட்டி மீட்டி மீட்டி

"வைடெக்ஸ்" மருந்து மீட்டி மீட்டி மீட்டி

கருவிகளை மீட்டி மீட்டி மீட்டி மீட்டி மீட்டி மீட்டி மீட்டி மீட்டி மீட்டி மீட்டி மீட்டி
மீட்டி மீட்டி மீட்டி மீட்டி மீட்டி மீட்டி மீட்டி மீட்டி மீட்டி மீட்டி மீட்டி

v.110. T

வைடெக்ஸ்

உலகில் சிறந்த மயிர் வளர்க்கும் ஒளவுதம்

PEARLINE-PARIS LTD., P.O. Box 493, Bombay.

ஸோக்ரே

கவிம்பு

சக்திரம்
குணமடைப
கம்பமான வழி

செம்புதாது, சோதி, படை,
சிகி, படி, சாய்வு, செஞ்சு
வன், தம்பட்டம், பூச்சி
ஐதரியைக்குத்.

தயாரிப்பவர்கள்:

பாரக்

டரக் ஹவுஸ்,
மதுரை.

செய்துள்ளவர்கள்
T. H. C. தயாரிப்பவர்கள் கவிம்பு,
செய்துள்ளவர்கள்.

414-128

எனது நுகர் :

செய்துள்ளவர்கள்

செய்துள்ளவர்கள், செய்துள்ளவர்கள்

செய்துள்ளவர்கள்

செய்துள்ளவர்கள், செய்துள்ளவர்கள், செய்துள்ளவர்கள்.

செய்துள்ளவர்கள்

A. M. R. M. செய்துள்ளவர்கள் செய்துள்ளவர்கள்.

செய்துள்ளவர்கள்.

இந்தியாவின் புகழ்

ஸோத்ரா

கற்பாசய ரோக நிவாரணி

கேஸரி குரம்லிட், மதுரை

14874923384

செய்துள்ளவர்கள், செய்துள்ளவர்கள், செய்துள்ளவர்கள்
செய்துள்ளவர்கள், செய்துள்ளவர்கள், செய்துள்ளவர்கள்
செய்துள்ளவர்கள் :

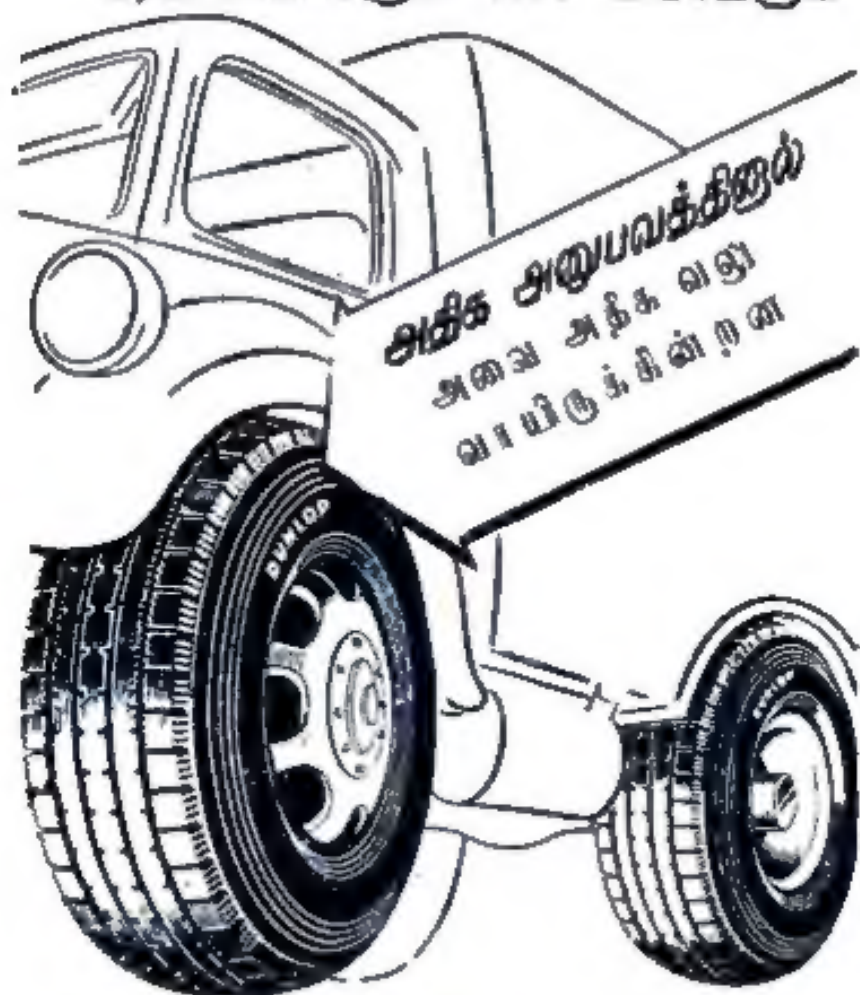
செய்துள்ளவர்கள் செய்துள்ளவர்கள் செய்துள்ளவர்கள்

செய்துள்ளவர்கள் - செய்துள்ளவர்கள்

செய்துள்ளவர்கள் - மதுரை

டன்லப்

டரக் டயர்களும் பஸ் டயர்களும்

வெளிநாட்டுகளில் புகழ்பெற்ற டன்லப் டயர்கள்
பயன்பாட்டில் உயர்ந்த தரத்திலும் உயர்ந்த விலைகளிலும்
உள்ளன. இந்த அக்க வஸ்து, உயர் தரத்திலும்
புது தொழில் நுட்பங்களால் உருவாக்கப்பட்டு புகழ்பெற்ற
புகழ்பெற்ற டன்லப் டயர்கள் அனை அக்க வஸ்து
வாயிருக்கின்றன.

DK 317 TV

STAR OF INDIA

**an outstanding
name in the pencil world**

பிரான்டும் பேஸ்ஸிலுக்கு அடிக்கடி உணர்ச்சிகரமான முறையாக
கூடியிட்டாக, கோபம் வந்துகூடிய தெளிவான சித்திரமாயும்
போய்விடும். ஓர் அற்ப பேஸ்ஸிலும்கூட அபரமமான
சித்திரங்களை வரையக்கூடிய மட்டும் ஆய்வித்தியா பேஸ்ஸில்கள்
எழுதுவதில் இவ்வாறாயும் உணர்ந
வண்ணங்களுமாயும் உற்பத்தி செய்வ
வாறுவனவன.

ஸ்டா i அப் இந்தியா

மேல்கிடை அங்குள் புகவும் உயர்த்தாஅ
பெருகிடை அங்குநாள் அந்தநம்.

**ALWAYS
-BUY-
INDIAN**

MADRAS PENCIL

FACTORY *Madras*

- 205-WPL

**கோத்தகிர் மகாத்மா காந்தி ரூபகார்த்த
பேர்டு உயர்தா பாடசாலை கட்டிட நிதிக்காக**

ஸ்ரீமதி எம். எஸ். கப்புலக்ஷ்மி

உதவும் சங்கீதக் கச்சேரி

*

சங்கீதரத்ன ஸ்ரீ சொடய்யா	...	பிடிவ்
கல்பாத்தி ராமநாதம்	...	மிருதங்கம்
ஆளங்குடி ராமச்சத்திரம்	...	கடம்

*

**9-5-18 நாயிறு மாலை 2-30 மணிக்கு
உதகை ப்ளாமவுண்டன் டாக்கீஸில்**

கவர்னர் மே. த. சர், ஆர்ச் பால். னை அவர்கள் தலைமையிலும்
மே. த. ஜேடி. னை அவர்கள் முன்னிலையிலும் நடைபெறும்

டிகெட்டுகள் : ரூ. 250/- 100/- 50/- 25/- 10/- 5/-

கோத்தகிர் ம. க. ஓ. போ. உ. பா. கட்டிட நிதிக்காக

மைக் டி ஒலிபெருக்கி ஏற்பாடு : திருச்சி ரேடியோ சேஷன் டி சர்வீஸ்

க ல் கி பம்பாய் ஆபீஸ்

கல்வி காரியாலயத்தில் பம்பாய் ஆபீஸ் மார்ச் மாதம் மாதம் கடைசி வாரத்திலிருந்து ஆரம்பமாக யிருக்கிறது. பம்பாய் கல்வி காரியாலயத்தில் பிரதிநிதியாக ஸ்ரீ எச். சிவராம கிருஷ்ணன் அவர்கள் தியமிக்கப் பட்டுள்ளார்கள்.

சென்ற மாதக் கடைசி வார இதழிலிருந்து கல்வி விளியோ கத்தை மேற்படி ஆபீஸ் கவனித்து வருகிறது. ஆகவே பம்பாய் ிலுள்ள கல்வி நேயர்கள் தங்கள் பிரதிகளை வாராவாரம் ஸ்ரீ எச். சிவராம கிருஷ்ணன், அகில-குப்தர், பிராயிஸ்வாடா ரோடு, மாதுங்கா, பம்பாய்-19 (போன் : 60945) என்ற விளாஸத்தில் வாய்க்கிக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளப் படுகிறார்கள். இதுவரை பம்பாயில் கல்வி ஏஜெண்டுகளாக இருந்த சரோஜினி ஸ்டோர்ஸாரின் கல்வி ஏஜன்ஸி மார்ச் மாதம் 22 நேதியுடன் சத்தாகி விட்டது.

கல்சீ

பொருளடக்கம்

மலர் 7
இதழ் 36

ஏப்ரல் 4

சரிசீலிப்பு
பக்கம் 22

கட்டை வண்டியின் வெற்றி!	சாஸ்திரி	...	10
என்ன சேதி?	11
மாணம் பிழைத்தது	13
ஏ. கவத்திதாநாயகர் சோகை	15
மாத்தருக்குள் ஒரு தெய்வம்	ரா. இ.	...	18
பாலம், கபோதி! (பாப்பா மலர்)	எஸ். ஆறுமுகம்	...	23
காயம் ஆகுமே!	24
அகில ஓகை	கல்வி	...	27
வத்திரை பேசோ!	வித்தன்	...	34
சத்திப்பு	இ. ரா. கோபாலன்	...	41
காலகோபம்	45
கூண்டோடு கைகாசம்!	ரா. ஸ்ரீ.	...	48
விடு டைட்குமா?	இ. சங்கராஜன்	...	49
சத்திரஸாரம்	பிரதீபச்சித்	...	52
சங்கீதம்	53
இமை தெரியாது வந்தான் எமை!	டி. கே. இ.	...	59

"கல்வி"யின் வெளியாகும் கதைகளில் உள்ள பெயர்களும், சம்பவங்களும் உத்தரவா.

"பாட்டுக்கு கொஞ்சு முகம் பாதிமடல்!" என்றும், "பாடிய வாய் நெஞ்சும் பாதிமடல் பாடும்" என்றும் பாடிய கவிமணி யின் திருமகத்தைப் பாரும்பன், அவருடைய அகத்தின் மனத்தினை மனத்தினும் வெளியாற்றைக் கவனிக்கும்.

"தமிழ்தாட்டும் நம் தானினும் ஒரு கவிஞர் இருக்கிறார். அவர் அநாமவான் கவி களைப் பாடிவிடுகிறார்!" என்று சமீகமணி-டி. கே. சி. அவர்கள் இருபது ஆண்டுகளுக்கு முன்பு கூறினார். "அப்படிப்பட்ட கவிஞர் எங்கே இருக்கிறார்?" என்று தமிழர்கள் அங்குமிங்கும் மாத்திரங்கள், கடைகளில், அவர் தமிழகத்தின் தென் மூலையில், — திருவாய் கூர் சமந்தாவத்தரைச் சென்ற தாழ்நிலை தாட்டும் வசற்பலர் என்று தெரிய வந்தது. கன்னியாகுமரிக்கு ஒரு காதல் இப்படி, தாக்கோவிலுக்கு அடுத்த புத்தேரியில் இருக்கிறது என்றும் அறிந்துகொண்டோம்.

தாக்கோவில் கவிமணியார் செத்தாரிற் தாட்டுக்கு அழகுத்து உபாசாயகன் சேய்ம வேண்டினென்று தமிழன்பர் வயல் பன தடைய முயன்று பார்த்தார்கள். ஐரோ ஒரு தடைய அகல்குறையல் முயற்சி பயன் தந்தது. கவிமணி தென்க விதாயகம் யேன் ஐரோ ஒரு முறை செட்டி தாட்டுக்கு விஜயம் செல்லுமிட்டு உடையாயகத் திருப்பீச் சென்று விட்டார். அதன் பிறகு அவருக்கு அனுப்பிய அரைப்புகள் எம்மை என்ன கதையை அடைந்தன வென்பது தெரியவில்லை.

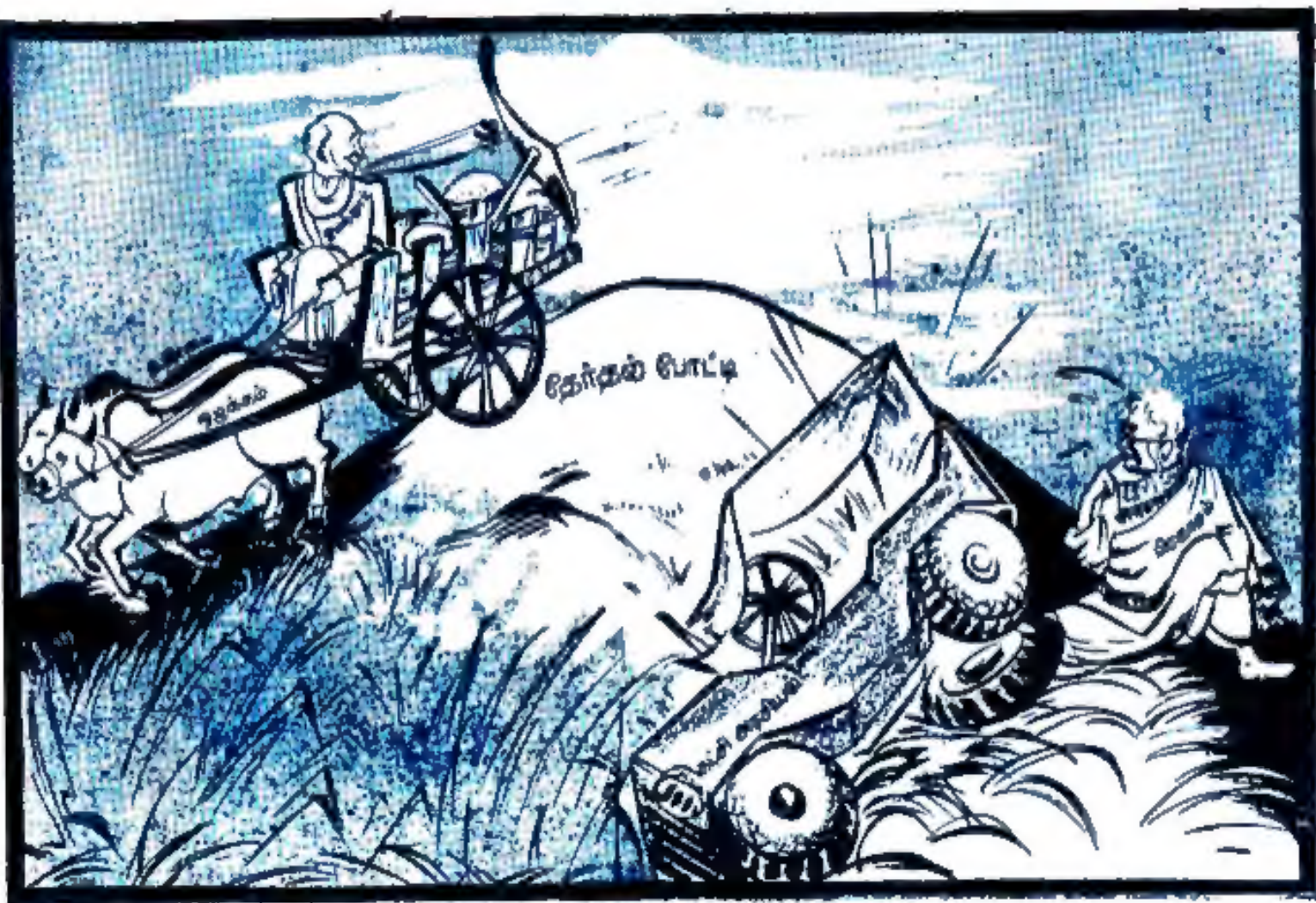
ஆடம்பரங்களையும் உபாசாயகனையும் பணமுடிப்பவையும் கூட விரும்பாத இந்த உத்தமத் தமிழ்க் கவிஞரின் இனிமை ததும்பும் தமிழ்ப் பாடல்களை "மனமும் மாணியும்" என்றும் கவிதைத் தொகுதியில் கவனமாக,

கவிமணி தென்கவிதாயகம் யேன் அவர்கள் வாலும் தாழ்நிலை தாடு தமிழகத்தோடு ஒன்றுக இணைக்கப்படும் தன்னுள் ஆறுமுகம் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம்.

மலர் 7 ஏப்ரல் 4 4

கட்டை வண்டியின் வெற்றி!

என்ன சேதி?

அரசாங்க பானை

“சென்ற வருஷம் வறையில் தமிழ் கமது தாய் பானையாக மட்டும் இருந்தது. இந்த வருஷத்தில் அரசாங்க பானை வளவியிட்டது” என்று மதுரை காரிய ஸ்தலவரி 1௨, 2௨ களில் கடைபெற்ற தமிழ்த் திருநாட்டில் “கதேசமித்திரன்” ஆசிரியர் ஸ்ரீ சி. ஆர். சீனிவாசன் கூறினார். அவருடைய வரக்கை இந்த 1941-ம் வருஷத்தில் பூரணமாக கிடைப்பெற்றி விடுவதென்று கமது சென்னை மத்திய மார்கன் தீர்மானித்திருப்பதாகத் தெரிவித்தது. தமிழ் காட்டில் திருச்சிராப்பள்ளி ஜில்லாவிலும் ஆந்திர தேசத்தில் கோதாவரி ஜில்லாவிலும் இலிரோம் எல்லா அரசாங்கக் காரியாலயங்களிலும் கோர்ட்டுகளிலும் தாய் பானையிலேயே எல்லாக் காரியங்களும் கடக்குமாம். திருச்சியில் தமிழிலும் கோதாவரியில் தெலுங்கிலும் அரசாங்கக் காரியங்கள் கடைபெறும் என்று சொல்ல வேண்டிய தில்லை. இரண்டு ஜில்லாக்களில் ஏற்படும் அதுபவங்களாகக் கொண்டு மற்ற ஜில்லாக்களிலும் இந்த ஏற்பாடு அமுலாக்குக் கொண்டு வரப்படும். இம்மாதிரி கமது தாய் மொழி அரசாங்க பீடங்களில் அமரப்பிப்பாவதை அறிந்து யார்தான் மகிழ்ச்சி கொள்ளாதிருக்க முடியும்? கீ தி ப தி க ன், மாஜிஸ்ட்ரேட்டுகள், வக்கீல்கள், குமால்நாகர்கள் முதலியவர்களுக்கு அரசுப்பதில் இந்த மாதிரியே கட்டமாக இருக்கப்போகிறது சீக்கிரத்திலேயே அவர்களும் இந்த மாதிரியாக் குறித்துக் களிப்படைவதும் கிணைமை ஏற்படும் என்பதில் ஐயமில்லை.

தேசிய வாரம்

ஏப்ரல் மாதம் 5-ம் தேதி முதல் ஒரு வாரத்தையே 1921-ம் ஆண்டு முதல் தேசிய வாரமாகக் கொண்டாடி வந்திருக்கிறோம். இந்தியா சுதந்திரம் அடைந்திருக்கும்

காலது 1948-ம் வருஷம் தேசிய வாரத்தில், பாருடைய ஆத்ம சேவியின் மகிமை யால் கால சுதந்திரம்பெற்றிருமோ, அந்த மகாத்மாவின் ரூபகார்த்த நீதி வருவில் தீவிரமாக எடுபட வேண்டும் என்று தலைவர்கள் கட்டளை வீட்டிக்குக்கொண்டனர். அந்தக் கட்டளைவைத் தமிழ்நாடு எங்கு கிடைப்பெற்றி வைக்க வேண்டும் என்று யிருப்புகிறோம். மகாத்மா ரூபகார்த்த நீதிக்குத் தமிழ் மக்கள் தங்கள் வாகங்களி யத்தையே பூரணமாக கிடைப்பெற்று வரக்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறோம்.

காசாயணருக்கு தர்வரவு

1942-ம் ஆண்டு சுதந்திர இயக்கத் தின்போது பாரதத் தாயின் இரு புதல் வர்கள் தீர்திரத்தில் இணையற்று விளங்கி னார்கள். அவர்களில் ஒருவரான தீர்தாதி கபாஷ் தீர ரோக்கம் எப்பிவிட்டார். இவ்நேருவரான ஸ்ரீ ஜெயப் பிரகாச காசாயணர் தந்தமயம் சென்னை மாநா டத்துக்கு விஜயம் செய்திருக்கிறார். தீர்திர தேச பக்தரும் தியாகியும் தீர புருஷருமான ஸ்ரீ ஜெயப் பிரகாச காசாயணருக்கு தர்வரவு கூறுகிறோம்.

காசாயணமாக யாதாவது காங்கிரஸை விட்டு வெளியேறிதல் அடைப்பதற்குப் பொதுமக்கள் திருட்டு தியாடவந்திர சந்திராஷம்படுவதோ கிடையாது. வெளி யேறியவருக்கு மரியாதை செய்யவும் மாண்போட்டு உபாஸிப்பதும் பாராட்டு வதும் இல்லை. காங்கிரஸை விட்டு வெளி யேறியவர்களைக் குறித்துச் காசாயண மாகக் குறை சொல்லத்தான் தோன்றும்.

ஆனால் சமீபத்தில் ஸ்ரீ ஜெயப்பிரகாச காசாயணரைத் தனியாகக் கொண்ட சொஷலிஸ்ட் கட்சியார் காங்கிரஸை விட்டுத் தாய்க்கணாகியே வெளியேறியது பொதுமாகப் பாராட்டுதலுக்கு உரிய தாயிற்று. சுதந்திர இந்தியாவின் புனர் கீர்மானத்தில் காங்கிரஸைக் காட்டிலும் தீவிரமாக எடுபடச் சொஷலிஸ்டுகள்

விரும்புகிறார்கள். இதை நடத்த, காவிரி
ஸ்கூல்களே யிருந்து கலவரம் செய்து
கொண்டிருப்பதைக் காட்டிலும் வெளி
யேறிப் பிரசாரம் செய்வதே நல்ல
தென்று தீர்மானித் திருக்கிறார்கள்.
சோஷலிஸ்டுகளின் தேச பக்தியும் காவ்
விரல் பக்தியுமே இவ்விதம் அவர்களைக்
காவிரிவாசி விருந்து வெளியேறச் செய்தது
என்று முடிவுசெய்வது மிகையாகாது.

மதுரையில் நடந்த மாகாண சோஷ
லிஸ்ட் மகாநாட்டில் ஸ்ரீ ஜெயப்பிரகாஷன்
சொற்பொழிவு மேற்படி முடிவை ஊர்
ஜிதப்படுத்தும் முறையில் அமைந்திருக்
கிறது. "தேசத்தைப் பொதுப் படை
வர்களிடமிருந்து காப்பாற்ற எப்போதும்
காவிரிஸ்கூல் ஒத்துழைக்கத் தயாரா
யிருப்போம்" என்று ஸ்ரீ ஜெயப் பிரகாச
நாராயணர் உறுதி கூறி யிருக்கிறார்.
இது குறித்து மெட்ரோ அடைவீரோம்.

நாஜாஹ் எரிமலை

"தேசத்தின் பொதுப் படைவர்"
என்று சொல்லும்போது தற்சமயம்
நாஜாஹ் இராஜ்யத்தில் நடந்து வரும்

அட்டோழியக்கலைப் பற்றிப் பரபரம் வர
கிறது. கடந்திர இந்தியின் காது
மாகாணக்கலை நாஜாஹ் ராஜ்யத்தில்
எல்லை தொட்டுக் கொண்டிருக்கிறது.
எல்லைப்புறம் கெடுதலும் தகராறுகள்
நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. நாஜாஹ்
ராஜ்யத்துக்குள்ளே நடக்கும் அட்டோழியக்
கலைப் பற்றிப் பத்திரிகைகளில் வரும்
விவரங்கள் 19 லாழ மட்டையுமே பற்றி
எளியச் செய்யும்படி இருக்கின்றன.
காலிம் தன்வி என்பவரைச் சர்வாதிகாரத்
தலைவராகக் கொண்ட சலாக்கியர் என்
தும் கூட்டத்தார் போர்க்கொலம் பூண்டு
நாடெங்கும் சுற்றிச் செய்து வரும் அக்
தொழக்கலைக் கட்டாளாலேயே பொறுக்க
முடியாது. அப்படி யிருக்க, புது டில்லியி
துள்ள கமது ஜவாஹர்லால் — பட்டன்
சர்க்கார் எத்தனை காலம் பொறுத்துக்
கொண்டிருக்க முடியும்? நாஜாஹில்
புதைத்து கொண்டிருக்கும் எரிமலை படி
சென்று ஒரு நாள் வெடித்து விடலாம்.
அப்போது ஜே. பி. அவர்களைத் தலைவ
ராகக் கொண்ட சோஷலிஸ்ட் விடர்கள்
போர் முனையின் முன்னணியிலே நீர்
பார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறோம்.

அரசர் யார்?

"இன்று நாஜாஹாத்தில் ரோம்பு சக்தி வாய்ந்தவர் வர் என்று கேட்டால், அவர்
நாஜாஹ் அவர். காலிம் சக்திவான்!" என்று பிரபல ரிசிட்டிக்கு பத்திராஜிபரண
கெம்ஸி நாசிட்டிக்கு கூறுகிறார்.

மானம் பிழைத்தது

சென்னை மாணவத்தில் மானம் கெடும் பாதுகாத்த சென்னைச் சட்ட சபை அங்கத்தினர் 112 பேரையும் அரசாங்கத்தினர், அவர்கள் தமிழ்தர, ஆத்திரம், கோனம், கண்டாடம் ஆகிய தென்னாற்காசியர் கௌரவத்தையும், அந்தந்த நாடுகளில் வாழும் மக்களின் கௌரவத்தையும் காப்பாற்றினார்கள். ஸ்டாட்டாரும் உட்காத்தாரும் தம்மையும் மீட்டி, பணயம் செய்து சிறப்பதற்கு இடமிக்காதபடி கடுகிய செய்து காப்பாற்றினார்கள்.

சென்ற நாளை வரும் காலமாகச் சென்னை மாணவத்தில் பெயர் அல்லவது கிரந்த விளங்குதல் தென்று சென்னை முடியாது. பண காசாங்குளும் பண காசியங்குளும், "வேண்டாம்" "வேண்டும்" இயக்கங்களும், அரசியல் "கிளிக்" குகளும் கோஷங்களும் அந்தந்த மூன்று சென்னைகளில் கௌரவத்தை எவ்வளவு குறைக்காமோ அவ்வளவு குறைத்து வந்திருக்கின்றன.

சென்ற சென்ற ஒரு வருஷ காலமாக மீண்டும் சென்னையின் கௌரவம் ஓரளவு உயர்ந்து வந்துகொண்டிருக்க சமயத்தில் மறுபடியும் அதற்கு ஆபத்து வந்து சென்றது.

மாணவம் 200 சென்னைச் சட்ட சபையினர் காங்கிரஸ் கட்சியின் தலைமையில் பதவிக்கு வருஷத்திற்கு தேர்தல் நடக்கும் என்று தெரிந்தது. இந்தத் தலைமைக்கு யார் வருகிறார் என்பதை முன்னிட்டு மத்திய சபை அமைப்புகளையும் போர்ப்படி, தேர்தல் விசேஷ முகவியத்தை அடைந்தது.

காங்கிரஸ் தலைமையிலும் பிரதம மத்திய பதவியிலும் மறுபடியும் வந்ததும் என்ற பிரச்சாரம் ஏற்பட்டது. உமாசி இரண்டு மாத காலமாக மாணவம் மெய்யும் அரசியல் உணர்ச்சி உள்ளவர்களிடையே இதே பேச்சு எழுந்தது. கோஷங்களும் "கிளிக்" குகளும் கருவியைப் பயன்படுத்தின.

ஒமத்தார் சாரணாதி செட்டியாருடன் யார் யார் போட்டியிட்டப் போடுகிறார்கள் என்பதைப் பற்றிப் பண அரசியல் ஜோசியங்கள் போவிட்டப்பட்டன.

யார் போட்டியிட்டாலும் ஒமத்தார் செட்டியாரின் தொல்லை தீர்வாய் என்று சன அணுகுண்டு ஜோசியங்கள் அபிப்பிராயம் பட்டார்கள்.

ஒமத்தார் செட்டியார் தேர்தலுக்கு திட்டவே மாட்டார், சமயம் வந்ததும் சீனவாங்கி ஒட்டம் பிடிப்பார் என்றும் சன தீர்க்கதரிசிகள் அறிவித்தார்கள்.

ஆனால் கட்டுத் தலைமையிலும் பிரதம மத்திய பதவியிலும் எத்தனாக இப்போது மறுபடியும் வேண்டும் என்று கேட்டால், யாரும் இதற்குத் தக்க பதில் சொல்லவில்லை.

ஒமத்தார் செட்டியார் பேரிக் குற்றங்கள் என்ன வென்று கேட்டால் பதில் சொல்லுவதற்கு மென்று விளக்கினார்கள். சன விசித்திரமான காரணங்களைத் தயங்கித் தடுமாறிக் கொண்டே சென்றுகொண்டே.

"சட்ட சபை அங்கத்தினர்களுக்கு செட்டியார் போட்டி கொடுப்பதில்லை" என்றுகொண்டே.

"இதிலில் தெரியாது; 'பேர வேட்டி'யுடன்' வயத்துக் கற்றுக் கொண்டவையில்கு" என்றுகொண்டே.

"சட்ட சபைக்கு வருவதில்லை; வந்தாலும் கேட்ட. கேள்விக்குப் பதில் சொல்வதில்லை" என்றுகொண்டே.

"செட்டியார் யாரத்தில் ஒரு தரம் மொன விசையும் உண்ணவிரதமும் இருக்கிறது; இந்த அநியாயத்தைப் போதுக்க முடியாது" என்றுகொண்டே.

"வதற்கோட்டி ஐட்டி தயமனங் களில் தலைமையே; இந்தக் கொடுமை யைச் சேக்க முடியாது" என்றுகொண்டே.

"செட்டியாருக்கு மோட்டார் விடத் தெரியாது; டீட்டு ஆடத் தெரியாது; கிண்புக்குப் போவதில்லை; சாமா கப் போவதில்லை; அடிக்கடி 'ஆகையி னுமே' என்பதில்; ஓயாமல் அங்குக் குப் பல் வலி வருகிறது" என்றெல்லாம் அடுக்கிக்கொண்டே போனார்கள்.

எல்லாம் புரக்கொளியும் கேட்டுவிட்டு அவதரில் சாரமாம் எவ்வென்று பார்த்தால், "செட்டியார் யோக்கியராயிருக்கிறது; எம். எம். ஏ.க்களின் பிரச்சாரங்களுக்குச் செவி கொடுப்பதில்லை; மற்றவர்கள் காட்டிய இடத்தில் வர

யெழுத்துப் போடுவதில்லை; எத்த
விஷயத்தையும் நாமே நீர் போசித்து
முடிவு செய்கிறீர்; காரியத்தில் மிக
வும் கவனப்பாடு விடுகிறீர்” என்
பதையதான் அவர் பேசிக் கமத்தப்
படும் குற்றங்கள் என்று எதப்பட்டது.

1917-ம் ஆண்டு 26-ம் தேதி நெருங்க
நெருங்க அரசியல் கட்டாயங்களில்
காரம் கடுமையாகி வந்தது. உண்
மில்ல 98 டிகிரி விருத்து 108க்குப்
போய்விட்டது. சரி சரி; ஓமத்துர்
மத்திரி கம்பை 'தேவா கம்ப' நான்
என்று சொல்லி விட்டார்கள்.

ஓமத்துர் செட்டியார் இந்திய
வோட்டுக்காரர்களைத் தாக்கக் கப்படுவார்
என்று நெருங்கியவர்கள் கெளபாசின.
புதிய மத்திரி கம்பையில் எத்தெத்தப்
புது மத்திரிகள் இருப்பார்கள் என்று
அவர்களுக்குப் பாரி விமேண்டர்
செட்டிரிசனாக யார் யார் இருப்
பார்கள் என்று கெண்டைக் கமி
தத்தில் அச்சடித்து விட்டார்கள்.

யானார் பிராந்த பிடித்துக்கொண்டு
புதிய மத்திரிகளிடம் போவது, எத்
தெத்த விஷயங்களுக்கு யார் யாரிடம்
போவது என்பதெல்லாம் கூடச் சிவ்
ஞாயோசனை செய்து வைத்துக்
கொண்டார்கள். பூமாளிகளுக்கு
'ஆட்டி' கொடுத்துவிட்டார்கள்.

கடைசியாக, ஜனவரி மண்டபத்தில்
1917-ம் ஆண்டு 26-ம் தேதி மாலை 6டி
காலிரை கட்டுக் கூட்டத்தில், மாறு
தல் வேண்டிய கட்டு பெருத் தோஷி
வடைத்தது. மாறுதல் வேண்டாத
வர்கள் வெற்றி பெற்றார்கள். பழைய
கட்டுத் தகையரும் பழைய பிரதமரும்
பதவிகளில் வந்திப்பாருங்கள்.

சென்னை மாகாணத்தில் மானம்
ஒருவாறு தப்பிப் போகத்தான்!

ஓமத்துர் ஜமாலி செட்டியார்
மதுபடியும் இம் மாகாணத்தில் பிரதம
சாணது குறித்து நான் பரிபூரண
மகிழ்ச்சி யடைகிறேன்.

அவ்விதம் மகிழ்ச்சி யடைவதற்குப்
பல காரணங்கள் இருக்கின்றன.

ஓமத்துர் செட்டியார் காதலியடி
களில் தலைதெத்த சேட்டைகள் ஒருவர்.
நிராகரண காதலியாகத் தமது சொத்த
வாழ்க்கையில் காதலி மகாநாயகியை
போதனைகளைக் கடைப்பிடித்து நடத்து
வருகிறவர்; சேத்திரும் ஒழுக்கத்தி
ளும் குறைவான முடியாதவர்.

ஆகவே இதை அவர் சொன்னப் பிரதம
சாணது குறித்து நான் மகிழ்கிறேன்.

நாட்டின் தாக்குதலாகக் காலிரை
மகாநாயகியைப் போட்ட திட்டங்களைத் தீவிர
மாக நடத்திவைக்க ஓமத்துர் செட்டி
யார் அத்தாம் பகலும் பாடுபட்டுக்
கொண்டிருக்கிறார்.

ஆகவே இதை அவர் சொன்ன மகா
நாயகியின் பிரதமர் விருப்பத்தை நான்
மகிழ்ச்சியுடன் ஆதரிக்கிறேன்.

காதலியடிக்கு மிகவும் உதந்த
பூரண மதுவிடக்கு, நாரிண முன்
சேத்தம், ஆதாரக் கமிட்டி, பிராமம்
புனகுத்தாரணம் ஆகிய நிர்வாகத்
திட்டங்களில் செட்டியார் பரிபூரண
தம்பிக்கை கொண்டவர். அத்திட்டங்
களை நடத்தி வைப்பதில் விசேஷ
வாகைக் கொண்டவர்.

ஆகவே இதை ஓமத்துர் செட்டியார்
பிரதமர் விருப்பது பற்றி நான்
மகிழ்ச்சி கொள்கிறேன்.

ஒரு வருஷத்துக்கு முன்னால் யாரும்
எதிர்பாராத அளவில் ஓமத்துர் செட்டி
யார் அரசியல் நிர்வாகம் பற்றிய கவன
விஷயங்களையும் தெரிந்து கொண்
டிருக்கிறார். சென்னை சர்க்கார் நிர்வாகத்
தில் ஓம்மொரு பகுதியும் ஓமத்துர்
செட்டியாரின் சொத்தை காரணமாக
முன்னால் கட்டினதும் இப்போது
நிறைவேறாமல் உருகும்படியாகவும்
வேலை செய்து வருகிறது.

ஆகவே இதை ஓமத்துர் ஜமாலி
செட்டியார் பிரதமர் விருப்பத்தை நான்
பூரணமாக ஆதரிக்கிறேன்.

சர்க்கார் இராசாக்களில் எஞ்சத்
ததையும் மற்ற காரணங்களையும் போக்கு
வதற்கு ஓமத்துர் செட்டியார் அவர
முயற்சி எடுத்திருக்கிறார். 'செய்யு
தாடா முறை' என்று சொல்லப்படும்
சர்க்கார் இராசாக்களில் காலம் கடத்
தும் கழக்கத்தை மாற்றுவதற்கு அரும்
பாடுபட்டு வருகிறார்.

ஆகவே இதை பிரதமர் வகை ஓமத்
துர் செட்டியாரை நான் பாராட்டி
வாழ்த்துகிறேன்.

ஓமத்துர் ஜமாலி செட்டியார் பிரத
மத்தில் இருந்து வந்தது பிராம வாய்க்
கைவகையே மயப்புகியதாக விருப்பம்
பிராம வாய்க். இத்தியோ நேரத்து
மக்களில் 100-க்கு 99 பேர் பிராம
வாய்க்கள். அவர்களுடைய உட்கூடங்கள்
களையும் குண தளங்களையும் தேவை
களையும் தங்கு அலகித்தவர், பிராமவாய்க்
களில் தங்குவதற்காக இடைவிடாமல்
அவர் பாடுபட்டுக் கொண்டு வருகிறார்.

ஆகையினாலே ஓமத்தூர் ரெட்டியார் மாரகாணத் தலைமைவை நாம் பேரிதும் வரவேற்கிறோம்.

ஓமத்தூர் ரெட்டியார் உண்மைவான பத்தியுள்ள ஆஸ்திகம்; ஈழத்துத் தம்மத்தைக் காப்பாற்றுவதில் தீவிரமான பிரத்தை உண்மையர்; சாதி வேற்றுமை உணர்ச்சி சிறிதும் இல்லாதவர்; சாதித் துவேஷமும் பாதையப் பகைமையும் அறவே இல்லாதவர்.

ஆகையினால் ஓமத்தூர் ரெட்டியார் தற்சமயம் தமது பிரதம மந்திரியாக இருப்பது சென்னை மாகாணத்தின் அதிர்ஷ்டம் என்று நாம் நம்புகிறோம்.

சீனம் ஓமத்தூர் ரெட்டியார் அவர்களிடம் குறைகனே இங்கு யென்று நாம் சொல்லவில்லை. மனிதராய்ப் பிரத்தவாரிடத்தான் குறைகள் இங்கு?

ஓமத்தூர் ரெட்டியாரின் சுபாவத்திலும் பேச்சிலும் இனிமை கிடையாது; கடுகடுப்பு அதிகம் உண்டு. சசிப்புத்தன்மை கிடையாது; கோபமும் கண்டிப்பும் உண்டு.

அவருடைய சம்பாஷணையில் சாதுரியம் கிடையாது; அவருடைய சொற்பொழிவுகளில் சிங்காரிப்புக் கிடையாது.

யாது; மனதில் தொன்றியதைத் தொன்றியபடி அப்பிட்டமாகப் பேசுவார்.

இவற்றை வேல்னாம் நாம் பொறுத்துக் கொள்ளவும் சசித்துக் கொள்ளவும் நயரா யிருக்கிறோம்.

வாழ்க்கையின் ஆரம்பத்தில் காத்தி மகன் பெரிய சொற்பொழிவாளராகக் கிளம்பவில்லை. ராஜாஜி அரசியல் வாழ்வை மேற்கொண்ட காலத்தில் பொதுக் கூட்டங்களில் ஐந்து நிமிஷத்துக்குமேல் அவராகப் பேச முடியாது.

இதனாலேயேனாம் அவர் உருடைய மேன்மை குன்றிவிட்டதா? உலகத்துக்கும் நாட்டுக்கும் அவர்கள் செய்த சேவை பழுது பட்டுவிட்டதா?

ஆகையினாலே ஓமத்தூர் ரெட்டியாரிடம் உள்ள சிறு குறைகளை நாம் பொருட்படுத்தவில்லை. அவரிடம் பெரும்பாலாக உள்ள தகை அம்சங்களைப் பாராட்டி அவர் மீண்டும் இம் மாகாணத்தின் பிரதமரானது பத்தி மிழ்ச்சி அடைகிறோம்.

முன்னாக் காட்டிலும் மூலம்மங்கு உதராகத்துடன் சென்னை மாகாணம் என்ன வகையிலும் மேம்படுவதற்குரிய முயற்சிகளில் பிரதமர் ரெட்டியார் ஈடுபடுவார் என்று நம்புகிறோம்.

ஏ.வைத்தியநாதய்யாரின் சேவை

மீராணப் பிரதமர் உத்தியோகத்துக் கால சட்ட ஓமத்தூர்-பிரகாசம் போட்டியில் மதரை ஸ்ரீ ஏ. வைத்தியநாதய்யர் தலைவிட்ட முறையும் செய்த காரியங்களும் எங்குப் பெருந் துயரை உண்டாக்கினே.

முகம்மியமாக, ஸ்ரீ பிரகாசம்சாரணை ஸ்ரீ ஏ. வைத்தியநாதய்யர் ஆதரித்தது பெரும் பிரகாசம் என்று கருதி, துறந்தகை மிகவும் வருத்தப்படுகிறோம்.

ஒரு வருஷத்துக்கு முன்னால் "ஸ்ரீ பிரகாசத்தின் ஊழல் சிறைத் தீர்வாகம் கீழ்ப்பதனால் இந்த மாகாணம் குட்டிச் சவராகும்" என்று சட்ட சபை அங்கத்தினரில் பெரும்பாலோர் தீர்மானித்தார்கள். எனவே, ஸ்ரீ பிரகாசத்தைத் தலைமைப் பதவியிலிருந்து கீழ்க்கிட்டு ஓமத்தூர் ரெட்டியாரைத் தேர்ந்தெடுத்தார்கள். இந்த மாத

தனுக்கு முன்பே காரண புகாரா யிருந்தவர் னில் ஸ்ரீ வைத்தியநாதய்யரும் ஒருவர்.

இந்த ஒரு வருஷத்தில் ஸ்ரீ பிரகாசத்தைப் மதரையும் ஆதரிக்கும்படியான காரணம் என்ன செய்து விட்டது?

பத்திரிகைகளுக்கு ஸ்ரீ வைத்தியநாதய்யர் அனுப்பி யிருக்கும் அறிக்கையில் மேற்படி கேள்விக்குப் பதில் கிடையாது.

"டாக்டர் சுப்பராயன் கதைத்தார்; அதனாலேதான் வந்தேன்" என்று ஸ்ரீ வைத்தியநாதய்யர் உதி யிருக்கிறார்.

தப்படியென்றால், டாக்டர் சுப்பராயன் "கான் போட்டியிட வில்லை" என்று கையை கீழித்தவுடன் ஸ்ரீ வைத்தியநாதய்யரும் முயற்சியை விட்டுத் தொலைத்திருக்க வேண்டியதானா? ஸ்ரீ பிரகாசத்தைப் பிரதமராகக் கான் முயன்றிருக்க வேண்டும்?

ஒவ்வாறு செட்டியாகித் தலைமை தேர்த ளுக்குத் தீர்மானம் என்பதில் அவ்வளவு தீவிரமான எம்பிக்கை ஸ்ரீ ஏ. வைத்தி சாதியருக்கு இருக்கும் பட்சத்தில் ஒவ்வாறுக்குப் போட்டியாகத் தாமே சித் திடுக்கலாம்; அவ்வாறு இன்னொரு தன்ம அபேட்சகராகப் பொறுத்தி விதத்தி யிருக்க லாம். ஸ்ரீ பிரகாசத்தை சூதாக்க முற் பட்டது மிகத் தவறான காரியம்.

ஸ்ரீ வைத்திசாதியர் பதிலளித்த அவ்வாறு இருபது கோட்டுக்கள் பெற்றத் தேர்விய யடைந்திருந்தாலும் அவருக்கு அது பெரு கையாக இருந்திருக்கும்; கொண்கைக்காக லும் இலட்சியத்திற்காகவும் அவர் போட்டி யிட்டதாக எற்பட்டிருக்கும்.

முதல் முறையிலே உத்த சென்னைக் கட்ட சபை காக்ஸிஸ் உட்கிரித் உட்கித் தில் ராஜாஜிக்கு 83 கோட்டுக்கள் கிடைத்தது. ஆயினும் அதனால் ராஜாஜி யின் கொண்கைக்குப் பங்கம் ஏதாவும் ஏற்படவில்லை. ராஜாஜி கோஷ்டியாளின் கொண்கை அதனால் உயர்ந்தது.

அவ்விதமே இப்போதும் ஸ்ரீ வைத்தி சாதியர் உட்கிரி கோஷ்டியாளின் எங்க ளையோ எங்கு யிருந்திருக்கு மல்லவா?

பிரதமர் பதவி எம்பிக்கை ஸ்ரீ ஏ. வைத்திசாதியர் செய்த முயற்சிகளின் காரணமாக ஒரு கல்ல பலன் ஏற்பட்டது. குறித்த மதிப்பீடு வகைகிரேயம்.

"ராஜாஜி கோஷ்டி" என்ற அந்த மில்லாயதும் காரண மில்லாமலும் ஒரு கோஷ்டி இருந்த கொண்கைக்குத்தது.

இந்த கோஷ்டியார் செய்யும் காரியம் என்ன கொண்கைப் பாவம், எங்கேயோ வெகு தூரத்தில் உள் ராஜாஜியின் பேரில் பழி விழுந்த கொண்கைக்குத்தது.

அந்த கோஷ்டி கலைக்கப்பட்டது மிகவும் பெருத்தமாக காரியம்.

சென்னை மாகாணத்தின் தலைவராகவும் பிரதமராகவும் ராஜாஜி தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டும் என்ற கோஷ்டம் கொண்கைக்குத் தட்டசபை அங்கத்தினர் "ராஜாஜி கோஷ்டி" என்ற பெயர் பெற்றுக்கண்.

எப்போது அந்த கோஷ்டம் இங்கையத் போயிற்றோ, அப்போது ராஜாஜி கோஷ்டி என்பதன் ஒரு கோஷ்டிக்கு அந்ததமும் அவ்விதமும் இங்கையத் போயின.

ஒவ்வாறு—பிரதமர் ஒரு போட்டியில் ஏற்பட்ட அபிப்பிராயப்பெறம் காரணமாக "ராஜாஜி கோஷ்டி" கலைக்கப்பட்டது மிகவும் உத்தமமான காரியம்.

ஸ்ரீ ஏ. வைத்திசாதியர் அவர்கள் சிறந்த தேச பக்தர்; தியாகி; கொடை யாளி; தாய்மட்டுக்கார எவ்வளவோ அரும்பெரும் சேவைகள் செய்திருக்கிறார்.

ஆயினும் அவருடைய அவசரமும் பட்டியும் காரியம் வாழ்க்கையில் அவர் வெற்றி பெறவந்த அகாந்தியமாகி விடு கின்றன. அவருடைய எல்ல கோஷ்டங்கள் சிதறியேதவதற்கு அவருடைய காரியம் என்ன தடைபட ஏற்பட்டுவிட்டிருக்கிறது.

சட்டசபைத் தேர்தலுக்கு ஸ்ரீ ஏ. வைத்திசாதியர் கிட்டவே யிருப்பவில்கை; பலரும் வற்புறுத்தியதின் பேரில் சித்கார்.

சட்டசபை அங்கத்தினரான சிறகு பகை தடவை "ராஜாஜி செய்த விடுவதென்" என்ற பங்குதத்தினார். அப்போதெல்லாம் அவர் ராஜாஜி செய்துவிட்ட உட்கிரே என்ற கைப் பெரிதும் கவலைப்பட்டோம்.

ஆனால் இந்தத் தலைமைப் பதவித் தேர்தலில் அவருடைய காரியங்களைப் பகத்த மிகுது ஸ்ரீ ஏ. வைத்திசாதியர் மாகாண சட்டசபை அங்கத்தினர் பதவியை ராஜாஜி செய்த விடுவதே அவர் இந்த கோட்டுக்கும் சென்னை மாகாணத்திலும் தமக்குமே செய்த கொண்கை உட்கிரே சிறந்த சேவையாகும் என்ற குறையிரேயம்.

1-4-48 முதல்

மலையா நாடுகளுக்கு

கஸ்தி சந்தா விவரம்

★

ஒரு வருஷ சந்தா ரூ. 18-0-0

ஆறு மாத சந்தா ரூ. 9-0-0

V. P. P. முலை அனுப்புவது கிடைக்காது. தயவு செய்து முன் பணம் அனுப்ப வேண்டும்.

★

மாணேஜர், கஸ்தி காரியாலயம்

கீழ்ப்பாக்கம், மதுரை

தென் இந்தியா.

நீடித்த இருமல்

மிகவும் அபாயகரமானது

இருமலினால் உங்கள் ஸ்வாசாலயம் பலவீனமாகும். இருபி காரண, ஸ்வாச மாத்திரையான பெப்ஸ் சாப்பிடுவதால், அபாயம் தவிர்க்கப்படும். பெப்ஸ் வாயினால் கரையும்போது, வெளியாகும் உண்டாகாத மருத்து சத்துக்கள் ஸ்வாசத்தினால் ஸ்வாசாலயத்திற்குக் கொண்டு போகப்படுவதால், இருமல் சிறுத்தி, வெத்து

வாடி, வீங்கிய மெல்லிய தொண்டைக்கு விதமளித்து, மார்ச்சனியை அகற்றி, மற்ற தொத்து நோய்களின் விவர பகத்தையும் தடுக்கிறது. குளிர் ஜூசும், முறை ஜூசும், தொண்டைப் புண், இருமல் ஐஸ்தோஷம், மார்ச்சனி முதலிய மார்பு-சுவாச சம்பந்தப்பட்ட விவரங்கள் 'பெப்ஸ்' இல் அறவே அகற்றப்படுகின்றன.

PEPS

பெப்ஸ்

இருமலால் கரையும் நோய்களை எதிர்த்து உங்கள் மருத்து விவரங்களைக் கவனம் செலுத்துங்கள்

சாப்போடுதல் கவனம் செலுத்துங்கள்

எனக்குகள்:-மெல்கன், நாதர் & கோ., டி. ஏ. மதராஸ்

No. 1

உஷ்ணத்தினால் ஏற்படும் புண்கள்

கட்டப் புண்கள், இவைகள் நீண்ட அபாயமிக்க நோய்களாக உஷ்ணத்தினால் ஏற்படும் புண்களையோ அல்லது கட்டப் புண்களையோ ஒரு மெல்லிய துணியில் கனமாக ஐசும் 2 பக்கத்திலிருந்து எடுத்துக் கொண்டு அதன் மீது ஐசும்பெக் துள்ளி அதி சிறந்த மருந்தைத் தருவது எந்தவித ஆற்றி வலியையும் நீக்கும். எருமம் பிளக்கிடுந்தாலும் ஐசும்பெக் தோஷ வளரவைத்து புண்களையும் குணப்படுத்தும்.

சகல எரும நோய்களுக்கும் சளவ்களுக்கும் ஐசும்பெக் ஒர் இனியவொரு சஞ்சீவ.

Zam-Buk

உலகப் பிரசித்திப் பெற்ற மருந்தைக் கண்டுபிடித்தவர்

மிகவும் நோய்களை எதிர்த்து உண்டாகாத

எனக்குகள்:-மெல்கன், நாதர் & கோ., டி. ஏ. மதராஸ்

No. 6

மார்திருக்குள் ஒரு தெய்வம்

19. வழக்கின் முடிவு

தூதர் அப்துல்லா என்பவரின் வழக்கு சமயம் மாற தன்னை காப்பதினாலும் புகள் கா வேண்டுமென்ற வழக்குத் தொடரப்பட்டிருந்தது. தகவலுக்கு ஆதாரம் புரோசோபிக்கும் புரோசோபித் தருவதான கார்த்திகேயன்தான். 'புரோசோபி'யின் போலீஸ் செயல்தர அலுவலகம் கொடாமல் மோசடிமான எழுதி காரணப்பட்டவை என்பது பிரதிவாதிமீது எட்டி. வழக்கின் கிளக்கலும் எட்டி தட்புக்கலும் சமயம் மாறினது. இரு தரப் பிதும் பெரிய பெரிய பாரிஸ்டர்களையும் அட்டர்னிகளையும் அமர்த்தி யிருந்தார்கள்.

காதிபிள் எட்டிக்கு ஆதாரங்களையும் கிஷ்கி விவரங்களையும் சேர்த்துத் தொகுக்கும் வேலை காத்திரிக்கு அளிக்கும்படி. எனவே கட்டுள் தொழில் உத்தரம் மூலம் பத்திர மிக உபயோகமான அனுபவங்கள் காத்திரிக்குக் கிடைத்தன.

செய்துக் கொண்ட வேலைகள் மிகவும் கிஷ்கியுடன் காத்திரி செய்தார். வழக்கின் விவரங்களின் அபிவிருத்தி விட்டார் என்றே சொல்லலாம். இரு எட்டிவாரின் தந்திரவாதிமையும் அவர் புகுக்கும்படி ஏற்பட்டது. எனவே காதிப் பிரதிவாதி களுக்குக்கூட தெரியாத அளவின் காத்திரி மெற்படி வழக்கைப் பத்திர எல்லா விவரங்களையும் தெரிந்த கொண்டார்.

விவரங்கள் என்னும் உண்மை கிஷ்கி கொள்வனா? இவ் வழக்கின் உண்மை கிஷ்கியின் தாது அப்துல்லாவுக்கே சாதக மாயிருந்தது. எனவே எட்டிமும் அருக்கு அதுகொண்ட இருந்தது வேண்டும் என்ற காத்திரிக்கு உதவி ஏற்பட்டது.

அதே சமயத்தில் அந்த வழக்கு இடுவென் முடியக் கூடிய தன்மை கொள்ளும் செல்லுதலும் இழுத்தல் கொண்டு போகக்கூடும் ஏன்

தம் காத்திரிக்குத் தெரிய வந்தது. விவர கட்டுக்க கிஷ்கி, இரு எட்டிமேலும் பண கட்டும் அபிமானம் கொண்டே வரும். கைகிள் இரு வருமே அபிவிருத்தி போகாது. இத்தனைக்கும் காதிமும் பிரதிவாதிமும் ஒரே வகைச் செய்தவர்கள்; உத்தர பத்திரங்கள். இவர்கள் கீழ் பிடி காதத்தினும் வழக்கு எட்டி அபிவிருத்தி போவது எவ்வாறு அபிவிருத்தி?

இதை பெயரம் கித்தித்துப் பார்த்த காத்திரி பிரதிவாதிமையே தயை செய்தி விடம் சென்றார். வழக்கை பத்திரவந்தம் செய்வதற்கு விட்டி முடியு செய்கும்படி போலீஸ் சென்றார்; மிகவும் மனசுடி வேண்டுக் கொண்டார். ஆனால் உடனே பணம் கிடைக்காது.

கட்டுக்களுக்குக் கூலி காளுக்கு ஏன் வார்த்த கொண்டு வந்தது. காதிப் பிரதிவாதிமே பெரும் செய்குந்தான். ஆயினும் இவ்வாறு போய்க்கொண்டிருந்தால் அகர்வகைகூட சொந்தம் பெய்வாம் இந்த வழக்கே விழுக்கிவிடும் என்பதில் சந்தேக மில்லை. மேலும் கழக்கிவெயே அபிமானம் கணம் செலுத்தியதுவால் காதிப் பிரதிவாதிமே விவரபார்த்தி கணம் செலுத்த வது குறைந்த வந்தது.

கட்டுக்கள் தங்கள் எட்டிக்கு அதுகொண்ட மேலும் மேலும் எட்டி தட்புக்கலும் கிஷ்கிய்கொண்டே யிருந்தார்கள். முடியு காதிப் செத்தி பணத்தாலும் வழக்கின் செயலுத்தித் தொகை திரும்பி காத எப்பது கிஷ்கியும். கொட்டி எட்டி தின்படி கட்டுக்களுக்கு இவ்வாறு விதித் தான் கூலி கொடுக்கலாம் என்ற விதிக்கப் பட்டிருந்தது. ஆனால் உண்மையில் அட்டர்னிகளுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட தொகை பண்மக்கு அதிகம். இந்த அபிவிருத்தி பெய்வாம்

என்ன என்னக் காந்திஜிக்குச் சிக்க முடியவில்லை. உங்களை தொழில் மேலேயே வெறப்பு உண்டாபிற்ற. தம்மைப் பொறுத்தவரையில், காதிப் பிரதிவாதிக்குக் குள் காதி செய்த கைப்பதனாக் தமது உடையை உந்து கருதினார். அதற்கு மேலும் மேலும் சவியாமல் விடா முயற்சி செய்தார். கைடியாக, முயற்சி வெற்றி பெற்றது. கழங்கை மத்தியஸ்தத்தக்கு விடத் தயைச் செய்த சம்மதித்தார்.

மத்தியஸ்தர் கியரிசெப்பட்டார். அவர் முன்னும் இருதாப்பு வாதங்களும் சொல்லப் பட்டன. எல்லாவற்றையும் மத்தியஸ்தர் கேட்டுவிட்டுக் கடைசியாகத் தாதா அப்துல்லாவின் பக்கமே தீர்ப்பளித்தார். அதன்படி முப்பத்தேழாவியம் படித்தும் செலவு தொகையும் காதிக்குப் பிரதிவாதி கொடுக்க வேண்டுமென்று ஏற்பட்டது.

தீர்ப்பு கியாயமாக தீர்ப்புத்தார். ஆனால் இத்தடக் காந்திஜி திருப்பி அடைத்த விட வில்லை. தீர்ப்பின் படி பூர்த் தொகையையும் உடனே செலுத்த வேண்டுமென்று வற்புறுத்தினும், தயைச் செய்தினால் செலுத்த முடியாது. அவர் 'இன் னாங் வெண்ட்' ஆக ரேசிடும். அப்போது தென்னுப்பிரிக்காவின் கமித்த போர்ப்புத் தியாபாரிகளுக்குக் "இன்னாங் வெண்ட் ஆகாதத் காட்டிலும் மானமடைவதே மேல்" என்னும் உணர்ச்சி குடிசொன் றிருந்தது. கூடா பாக்டி யில்லாமல் பணத் தைக் கொடுத்தவிட வேண்டுமென்றதால் தயைச் செய்த சன்னகினார். ஆனால் 'இன் னாங் வெண்ட்' என்னும் அபிரித்தியை அடைய விரும்ப வில்லை.

ஆகவே தயைச் செய்ததைத் தப்புவிப்ப தற்கு திரே ஒரு வழிதான் இருந்தது. பல

தகவல்களால் பணத்தையப் பெற்றுக் கொள்வதற்குத் தாதா அப்துல்லா இணங்க வேண்டும். அப்படி அவரை இணங்கச் செய்வதற்குக் காந்திஜி பெரும் பிரயத்தனம் செய்தார். மத்தியஸ்தத்திற்கு இரு கட்டி யாகையும் ஒப்புக்கொள்ளுமாடி செய்வதைக் காட்டிலும் இதற்கு அதிகப் பிரயாசை தேவைவர விரும்பாது. முடிவில் தாதா அப்துல்லாவின் மனம் இடைந்து, கீண்ட காலத்தில் பல தகவல்களால் பணம் பெற் றக்கொள்வதற்கு இணங்கினார். முடிவு இருதாப்பாருக்கும் மகிழ்ச்சி யளித்தது. இந்திய சமூகத்தில் இரண்டு தாப்பாரின் மதிப்பும் உயர்ந்தது.

காந்திஜியோ ஆண்டத் கட்டியில் ஆழ்ந்தார். தாம் வந்த காரியம் இவ்வளவு திருப்பினா மாக முடிந்ததே என்று மகிழ்ந்தார். உண்மையில் உங்களைத் தொழில் கடத்த வேண்டிய முறையே இதுதான் என்று கருதினார். இந்த எண்ணம் காந்திஜியின் மனதில் அப் போது ஆழ்ந்த பதித்தவிட்டது. மகாத்மா தம் வய சரிதத்தில் கூறுகிறார்:—

"எட்டுக்கொள்ளுக்குப் பிரதான கீக்கி ஒற்றையைய காட்டுகிறே உங்களைக் உண்மையான என்று அறிந்தேன். இத் தப் படிப்பினை அப்போது என்மும் அழியா வுணர்வு என் றிருதபத்தில் பதித்த விட்டபடியால், பிந்தகாலத்தில் என் உங்களைத் தொழில் கடத்திய இருபது ஆண்டுகளிலும் எட்டுக்கொள்ளுக்குக் காதி செய்த கைப்ப தியையே என் காலத்தில் பெரும் பகுதி வழித்தது. தாழ்ந்த அணக்கான கழக்கு னை அப்படி என் காதி செய்த கைத் திருக்கிறேன். இதுதான் என் அடைத் த கஷ்டம் யாதவியில்லை; கிச்சயமாக ஆன்ம கஷ்டம் அடைபவியில்லை."

20. ஏகனின் போதனை

தூதா அப்துல்லாவின் கழக்கு கடத்த கொண்டிருந்தபோது காந்திஜிக்குச் சில விசேஷ அனுபவங்கள் ஏற்பட்டன

மேற்படி கழக்கின் அட்டர்னியான யில்பட் பேசர் என்பவரைக் காந்திஜி பிரிட்டோரியா வந்ததும் சந்தித்தார் அல்லவா? யில்பட் பேசர் கிறிஸ்தவ மதத் தில் யில்பற்றுகாவர். கிறிஸ்தவ மதப் பிரசாரமும் செய்து வந்தார். அவரும் அவருடைய கண்புரன் லெரும் வார

தோறும் ஓரிடத்தில் உயிப் பிரார்த்தனை கடத்தினார்கள். இத்தப் பிரார்த்தனைக் கட்ட ட்களுக்கு கரும்படி காந்திஜியை யில்பட் பேசர் அழைத்தார். தமக்கும் தம்முடைய கண்களுக்குத் திற வேற்றமை உணர்ச்சி கெடையதென்றும் தெரிவித்தார்.

அவ்விதமே காந்திஜி யில்பட் பேசரின் மதப் பிரசாரங்களுக்குப் பிரார்த்தனைக் கட்ட ட்களுக்குக் சென்றார். இங்கு யில்பட் கோடுகள் என்பவனாவும் இன்னும் லெரா

வினாவி விருத்தி தம்
வகை? அந்தப் படத்தில்
மகா த்மாவின் கருத்
திலே துணிமணி மாலை
இருந்ததை ஒருவேளை
நீ கவனித்திருப்பாய்.
துணிமணி மாலை அணி
யும் கழக்கத்தைக்
காத்தி மகாத்மா இளம்
வயதிலேயே கைக்
கொண்டிருந்தார்.

மிஸ்டர் ரோடெஸ்
என்றும் சிறித்துவ
கண்ட கார்த்தி கருத்
தில் அணிந்திருந்த
துணி மணி மாலைமையப்

புயம் காத்திருக்கு மிஸ்டர் போர் அதிமூலம்
செய்து வைத்தார். அவர்கள் கழக்கமான
பிராந்தியத்தைச் செய்துவிட்டுப் பின்னர்
கார்த்தி கருத்தேதும் பொருட்டாக
விசேஷ பிராந்தியம் செய்திருக்கிறார்.

"ஆண்டவனே! இந்த எம்சாமிமையே
புதிதாக கந்திருக்கும் சோதனாருக்கு தூது
மார்க்கத்தைக் காட்டி அருள்வீராக! என்
ளுக்கு அருளிய மகர் கார்த்தியை அகருக்
கும் தருவீராக! எங்களை ஆட்கொண்ட என்
பெருமான் அவதாரமும் ஆட்கொண்டதும்!"
என்று பிரார்த்தித்தார்கள்.

பிறகு கார்த்தி அடிக்கடி அந்த கம்பர்
களைச் சந்தித்த மத விவையங்களைப் பற்றிச்
சர்க்கார செய்து வந்தார். அவர்கள்
கார்த்தியைப் சிறித்துவ மதத்தில் சேர்த்து
விடுமபடி அடிக்கடி போதனை செய்
தார்கள். சிறித்துவ மதத்தில் சேர்த்தவர்
களின் பாவங்களை வெல்லும் ஏகாதர தாய்
ஒப்புக்கொண்டு அவர்களுக்கு மோட்சத்தை
அளிக்குள் என்றும், ஆகையால் பாவம்
கீழ் மோட்சம் அடைபக் சிறித்துவ மதத்
தில் சேருவது ஒன்றே வழி பென்றும்
வற்புத்திருந்தார்கள்.

இந்த வாதம் கார்த்திக்குத் திருப்தி
அளிக்கவில்லை. "பாவம் செய்து விட்டு
அதன் பலனை அதுபலியாமல் தப்பிவிடவண்டும்
என்று என் ஆசைப்பட வில்லை. பாவத்தி
விருத்தம் பாவ எண்ணங்களி விருத்தமடை
விடுதல் பெற விரும்புகிறேன். அதன்
காக இடைவிடாமல் என் முயற்சி செய்யப்
போகிறேன்" என்று சொன்னார்.

தம்பி! மகாத்மாவின் ஆவி பிரிந்த பிறகு
அவருடைய திருமேனியைப் படம் எடுத்துப்
பத்திரிகைகளில் போட்டிருந்தார்கள்மே. அது

பார்த்துவிட்டு, "இந்த மாலைமைய எதற்காக
அணிந்திருக்கிறீர்கள்? இதெல்லாம் கந்தக்
குருட்டு எம்பிக்கை. அதை இங்கே கொடுத்த
விடுங்கள்! இப்போதே உடைத்து எறித்
விடுகிறேன்!" என்றார்.

"இங்கு! இதை உடைக்கக் கூடாது.
இந்த மாலை என் தாயர் கைக்கு அணிந்த
புனிதச் சின்னம்" என்றார் கார்த்தி.

"இதனிடம் உக்கனாக்கு எம்பிக்கை
உண்டா? இந்த மாலைமைய எடுத்த விட்
டால் மோட்சம் கிட்டாது என்ற வினா
கிறீர்களா! உண்மையாகச் சொல்லுங்கள்!"
என்று மிஸ்டர் ரோடெஸ் கேட்டார்.

"இந்த மணி மாலைவின் உட்பொருள்
என்னமோ எங்களுக்குத் தெரியாது. இதை
அணிவா கிட்டால் எகக்குச் செடுதல்
சேர்த்துவிடும் என்றும் கான் வினாக்களில்லை.
ஆனால் என் தாயர் அன்புடன் என் கருத்
தில் அணிவித்த மாலைமையத் தருந்த காரண
மின்றி எடுத்த எதிர்ப் மாட்டேன்! இதை
உடைக்கவும் சம்மதிக்க மாட்டேன்!"
என்றார் கார்த்தி.

இவ்வாறாகப் பல நடவடிக்கைகள் என்
பர்கள் எவ்வகையோ வற்புறுத்திச் சொல்லி
யும், கார்த்தி சிறித்துவ மதத்தில் சேரத்
தயாராகவில்லை. ஆனால் சிறித்துவ மத
போதனைகளில் மிகப் பற்றுக் கொண்டார்.
முக்கியமாக "நீமை செய்தவர்களுக்கும்
என்னமேயே செய்ய வேண்டும்" என்றும்
ஏன் கார்த்திப் போதனை அவருடைய
சின்தாணைக் கவர்ந்தது.

மோத்படி கொண்கையில் கார்த்தியின்
எம்பிக்கையைச் சோதிக்கும்படியான சம்
பலம் ஒன்று அச் சந்தர்ப்பத்தில் வந்தது.

இப்போது கடைப் பாதையில் இந்தியர்கள் டைக்கட் கட்டாத வந்தும், இரவு ஒன்பது மணிக்குமேல் அதுமதிச் சிட்டு இவ்வாயம் இந்தியர்கள் வெளியில் புறப்படக் கூடாதென்றும் டிசைன்ஸ்களாகக் கட்டாமல் இருந்தன வல்லவா?

மிஸ்டர் ரோடென்ஸும் கார்னிலியும் இரவில் வெளியில் உலாவச் செல்வது வழக்கம். இரவு பத்து மணிக்குத்தான் அவர்கள் திரும்பி வருவார்கள். இப்படிச் சட்ட விசேஷம் செய்வதற்காகப் போலீஸார் கார்னிலியைக் காது செய்தால் என்ன பண்ணுவது என்ற கவலை கார்னிலியைக் காட்டிலும் அதிகமாக மிஸ்டர் ரோடென்ஸுக்கு இருந்தது. ஆகையால் அவர் சர்க்கார் வங்கியை டைக்கட் கிராஸை என் பவரிடம் கார்னிலியை அழைத்துப் போனார். இவ்வொத்தம் கார்னிலி பாரிஸ்டர் பயிற்சி பெற்ற வ்ரபணத்திலேயே கிராஸையும் பயிற்சி பெற்றவர். அவர் கார்னிலியிடம் மிகக் அறநாயம் தெரிவித்தார், சகோதர அதுமதிச் சிட்டுக்குப் பதிலாகப் போலீஸ் தொத்தரவு இவ்வாயம் எப்போது வேண்டுமானாலும் வெளியே போகக் கூடியவரது ஒரு சாதாரணம் தந்தார். இந்தக் கடிதத்தைக் கார்னிலி எப்போது வெளியே புறப்பட்டாலும் கைபோடு எடுத்துப் போவது வழக்கம்.

மெய்யாக மதத்தைச் சேர்ந்த மனிதர்கள் இப்படிப் பட்ட அநீதமான சட்டங்களைமேல் வரம் இயற்றி விடுக்கும்போது, மெய்யாக மதத்தைத் தழுவின உடனே ஒருவன் பரிசுத்தனாகியோடிக் சாம்பாஷ்யத்தாக்கு உரிய வகுப்பிலிருந்து என்ன சம்பவது கார்னிலிக்குக் கஷ்டமாக விருத்திக்கு மல்லவா?

உண்மையில், ஒருவனுக்கு மேலட்சம் கிடைப்பதும் கிடைக்காததும் அவனுடைய உத்தமதையையும் மனத் துய்மைமையையும் பொறுத்தனவே தவிர, அவன் சம்பிரதாய மாகக் கடைப் பிடிக்கும் வெளி மதச் சாரங்களைப் பொறுத்தன வல்ல வன்பது கார்னிலியின் கொள்கை. இந்தக் கொள்கை குடியியலின் மான் டாக்ஸ் டாய் எழுதிய "துண்டுவன் சாஷ்யம் உனக்குமே" என்னும் புத்தகத்தைப் படித்த நிவ் உதறி யாயிற்று. கார்னிலியின் ஆதீக வனச்சிக்கு மேற்படி புத்தகம் பெரிதும் துணையா விருத்தது. தம்பி! நீ இன்னும் கொஞ்சம் பெரியவருன பிறகு மேற்படி புத்தகத்தை அகமியப் படிக்க வேண்டும். இன்னும் மகான் டாக்ஸ்டாய் எழுதியிருக்கும் சிறு கதைகள், காவல்கள், கட்டுரை

தங்கள் முதலியவற்றையும் படிக்க வேண்டும். டாக்ஸ்டாயின் தங்கள் உரை வாழ்வின் இருளைப் போக்கும் துணை தீபங்கள்; அதோடு, அமை மிசர் சிறந்த இலக்கியப் பொக்கிஷங்களாகும். சிந்தை.

மேற்கண்டவரது விசேஷ அதுமதிச் கடிதம் பெற்றிருத்ததுக்கூட, பொது கடைப் பாதையில் இந்தியர்கள் டைக்கட் கட்டாத வந்த விதியினால் கார்னிலி ஒரு சமயம் பெருக் தொல்லைக்கு ஆளாக சேர்ந்தது.

நினைவோடு இரவு போத்தில் கார்னிலியும் மிஸ்டர் ரோடென்ஸும் உலாவச் செல்லும் போது 'அக்விராசன் வீதி' என்ற வழக்கிய சாலை வழியாக ஒரு கையதானத்தாக்குப் போவது வழக்கம். இந்த வீதியில் தென்னுப்பிரிக்கச் சரித்திரத்தில் பிரசித்தி பெற்ற பிரிடெண்ட் குரூவர் என்பவரின் வீடு இருந்தது. டிசைன்ஸ்களால் சர்க்காரின் தலைவராக விளங்கிய அக்விராசன் குரூவர் எழிய வாழ்வைக் கடைப் பிடித்தவர். அவருடைய வீடு பட்டினியில்வரது சிறிய வீடு. பக்கத்த வீடுகளுக்கும் அக்விராசன் குரூவர் வீட்டுக்கும் வித்தியாசம் ஒன்றமே தெரியாதது. பிரிட்லோரியாவில் ஸ்சாதிபதிகளான பல வெள்ளைக்காரர்கள் உண்டு. அவர்களுடைய பக்கவாக்கம் பிரமாநமா விருக்கும். ஆனால் குரூவரின் வீடு வெகு சாமான்

குடிய குரூவர் டாக்ஸ்டாய்.

யமாவது. கிட்டென் காசலில் ஒரு சேவகன் எப்போதும் கின்ற கொண்டிருப்பான். இவ்விருத்தான் அது ஒரு உத்தியோகம் தான் கீழ் என்பதைக் கண்டு பிடிக்கலாம்.

அந்த கிட்டென் மூன்றுவிருத்த எடை பாதை வழியாகவே காத்திவிட்டு எப்போதும் உலாவப் போவது வழக்கம். பல சான்றுகளில் இத்தகுத் தடை ஒன்றும் காணப்படவில்லை. ஒருசான் எப்போது கிட்டென்!

காவலுக்கு கிற்கும் சேவகர்கள் அடிக்கடி மாறுகிற இயல்பே பல்லவா? ஒருசான் ஒரு புதிய சேவகன் காத்தான். அவன் கின்ற இடத்தின் அருகாமையில் காத்திவிட்டு கொண்டேபோது அந்த மூர்க்கன் கெற்றும் எச்சரிக்கை செய்யாமலும் "அப்பாப் போ!" என்ற கூடல் சொல்லாமலும் காத்திவிடைய உதரத்தத் தள்ளினான்!—இப்படி ஒரு மூர்க்கன் சொல்வான் என்ற கம்புகத்தரவே உணர்வு இப்போது கண்டார் யிருக்கிற தல்லவா?—ஆனால் இவ்வாறான கம்புகத்தரக்குக் கண்ட மனசை அது கண்டிருக்கெனவே கேள்!

தந்தையனாக அதே சமயத்தில் அந்தப் பக்கம் கிண்டர் கோடென் குறியேயும் போய்க் கொண்டிருந்தார். மேற்கூறிய உதரத்தைப் பார்த்தார். பாலப்பன் காத்திவிட்டான் ஒரு வந்து அதுதான் தெரிவித்தார். அப்போது, "இந்த மூடகன்மீது கட்டாயம் வழக்குத் தொடர வேண்டும்; சான் காத்தி சேவகனாகிறேன். கட்டாயம் இவன் தண்டிக்கப்படுவான்!" என்றார்.

மகாத்மா அதற்கு என்ன சொன்னார் தெரியுமா? "கேண்டாம், கேண்டாம்! பாவம்! அவன் என்ன கண்டான்? கம்புக மனிதர்களை வெல்லாம் இப்படி உத்தியோகம்

இவனுக்குப் பழக்கம். இந்த காத்தான் கட்டாயம் அவ்வாறு இயங்கினாலே இருக்கின்றன. ஆகவே இந்தச் சேவகன்மேல் கழக்குத் தொடருகெனில் என்ன பயன்? சான்ற ஒருவன் கெற்றும் செய்ததற்காக அவன் பேசின் சான் கோடென் மாட்டேன்; மறி காக்கையின் மனமாட்டேன். 'நிலை செய்தவன் மன்னித்த கீழ்' என்பது காவலரின் நிருவாகக் கண்ணா? என்னத் துன்புததில் இவனை சான் மன்னித்த கிட்டேன். கழக்குத் தொடர வேண்டிய அகலிபிள்ளை!" என்றார் காத்திவிட்டு.

கிண்டர் கோடென் திகைத்துப் போனார். "ஆனால் அது சாதாரண போதகனாக கழக்கையில் உண்மையாகவே கண்டப் பிடிக்கத் தனித்த கண்ட மனிதர் இந்நேரத்தில் இருக்கிறேன்!" என்ற கிண்டர். காவலரின் இந்தச் செய்தி பாலப்போது உடைமெல்லாமே ஆச்சரியப்பட்டது. குறியால் பாலப்பும், இந்தியாவில் கோலேயும், பெண்ணு அம்மையும் கேட்டு கிண்டர். "இவர் ஒரு மகாத்மா!" என்ற பாலும் பாராட்டினார்.

பிறகு கிண்டர் கோடென் அந்தப் பேசுகின்றவனிடம் சென்ற டீசா பிணை கிண்டர். அவனுடைய உதரத்தை எல்லாம் கிருத்தன மனசை என்பதைத் சொல்லி, காத்தி மகாத்மா அவனிடம் கட்டும் கருணை எல்லாம் செய்தி மன தென்பதையும் கெற்றும் கற்றார். அந்த மூர்க்கன் சேவகனாகைய மனம் இவ்விடமிட்டது. காத்திவிட்டும் வந்த மன்னிப்புக் கேட்டுக் கொண்டான். "மன்னிப்புக் கேட்டு அகலிபெனே இல்லை. கண்ணு மூன்றாமே சான் மன்னித்த கிட்டேன்!" என்றார் காத்தி மகாத்மா.

அந்தப் பாதை வழியாகப் பிறகு மகாத்மா போகவில்லை. ஒருகேனை மறுபடியும் சேவகன் மாறலாம். அவன் கம்புகப் பட்டகருகு என்னமோ! அவன் கிண்டும் இப்படி ஏதாவது செய்து காத்தான்? காத்திவிட்டு தங்கு கோல் கட்டி கட்டத்தையப் பொருட்படுத்தவில்லை, ஆனால் ஒரு கழக்குச் சேவகன் அபிமானமில்லாத மூர்க்கன் செயல் புரிவதற்குக் காவலராக அவர் கிற்கும்ப வில்லை.

செய்ய வேண்டியது வேறு காரியம். தென்னாப்பிரிக்காவில் உள்ள அந்த சிறு கெற்றமைய கட்டகனை ஒழித்தல் கெடுபு மனிதர்களைக் காப்பாற்றவேண்டும். அம்மை கிட்டகனை கோகாமன் அம்மை கெற்ற தென்பதில் என்ன பயன்? (தொடரும்)

கஸ்த்
காரைதான் தந்திரம்

480

புகழைப் பதப்பகம் கஸ்த்

பாவம், கபோதீ!

மேல் சூறுமுகம்.

அன்று இரவு மணி எட்டு இருக்கும். மோதனின் தகப்பனார் காரி நாதய்யர் சாப்பிட்டுவிட்டு 'ஹால்' யாக வாசல் திண்ணையில் விற்றிருந்தார். அவருக்கு அருகில் அவருடைய மனைவி சாவித்திரி வெற்றிலையை மடித்துத் தன் கணவரிடம் கீட்டிய வண்ணம் கீழே உட்கார்ந்திருந்தாள்.

அப்பொழுது, "நாயே, கொஞ்சம் அன்னம் போடுங்க. அம்மா! எண்ணிலவாத கபோதிக். ஏழைக்கு மனமிரங்குங்க. நாயே! உங்க பிள்ளை குட்டிகளுக்கு ஏழேழு ஜென்மத்துக்கும் யாதோரு குறையும் வராது, ஸ்வா!" என்று கூறிக் கொண்டே எதிரில் பிச்சைக்காரன் ஒருவன் வந்து நின்றான்.

கபோதிலின் பேரில் அவர்கள் இருவருக்கும் அன்பு கவிந்தது. ஒரே சமயத்தில் தம்பதிகளின் பார்வை அவன் மீது விழுந்தது. தெருவில் இருந்த வந்தர் வெளிச்சத்தில் பிச்சைக்காரனின் முகம் ஒப்பட்டமாகத் தெரிந்தது. பாவம், எண்ணிலவாத கபோதிதான்!

உடனே மோதனின் தாயார் ஒட்டாடிப் போய்த் தட்டு சீகறையச் சாதம் கொண்டு வந்து அந்தக் கபோதிக்குப் போட்டாள். அவனுக்குச் சந்தோஷம் தாங்க முடியவில்லை. "சாமி, ராத்திரியிலே ரொம்பக் குளிந்துங்க; அதாலே தூக்கம் கூட வரலிங்க. எதுனுக்கம் மேலே போத்திக்க சொக்காய் ஒண்ணு பார்த்துத் தயவு பண்ணுங்க!" என்றான்.

அடுத்த நியிலும் புதுச் சட்டை யொன்றைக் கொண்டு வந்து கொடுத்தார் காரிநாதய்யர். அப்படியே

சாட்டாங்கமாகக் கீழே விழுந்து அவரைக் கும்பிட்டுவிட்டு விடை பெற்றுச் சென்றான் கபோதி.

கூரல் மணி நேரம் சென்றது. "ஆமாம், கம்ப பையன் மோதனனுடைய தல்வா அந்தச் சட்டை! புதுச் சட்டையாச்சே! அவன் வந்தால் கோபித்துக் கொன்ன மாட்டானா?" என்று சாவித்திரி அம்மான் தன் கணவனை விசாரித்துக் கொண்டிருக்கையில், அவர்களுடைய ஏக புதல்வன் மோதன் உன்னை நுழைந்தான்.

புதுச் சட்டை என்று தெரியாது பாசகம் கொடுத்து விட்டதற்காக அவன் கோபித்துக் கொண்டானே என்னமோ என்று எண்ணி, மெல்ல பிடிக்க போட ஆரம்பித்தார் தகப்பனார்.

"மோதன், சற்று முன்னால் நீ வரவில்லையே! பாவம், யாரோ ஒரு கபோதிப் பிச்சைக்காரன்....."

அதற்குள் மோதன் இடைமறித்து, "இங்கே கூட வந்தானா, அவன்? அவனுக்கு சீக்கன் ஏதாவது கொடுத்திருக்காரா?" என்று கேட்டான்.

"கொடுக்காமலிருப்போமா? நிறைவுச் சாதம் போட்டுச் சட்டை ஒன்றும் கொடுத்தோம்!" என்று மென்று விழுங்கிக் கொண்டே சொன்னார் தகப்பனார்.

"அப்படியா, சீக்கன் அவனுக்குச் சட்டை கொடுத்திருக்கல்லவா? அவனும் எனக்கு ஒரு சட்டை கொடுத்தான்!" என்று நிதானமாகக் கூறி, அவன் அளித்த சட்டையை விரித்துக் காண்பித்தான் மோதன்.

தகப்பனாருக்கு ஆச்
சரியம் தரங்கவில்லை.
ஏனெனில், அவர்
பிச்சைக்காரனுக்குச்
சற்று முன்பு வரச்
சும் கொடுத்த அதே
சட்டைவைத்தான்
மோதன் காண்பித்
ததும்! என்ன
விந்தை இது!

இவ்வாறு என்ன
அவர் விழித்துக்
கொண்டிருந்தபோது
அவருக்குப் பின்னால்
'குரீர்' என்ற கிரிப்
பொலி கேட்டது;
நிரும்பிப் பார்த்தார்.

நகிவந்து வரபவர்கள் அவரை நோக்கி
ஒடி வந்து நின்றனர். அவர்களில்
ஒருவன், "ஸார், உங்களுக்குத் தெரி
வாதா? சற்று முன் கப்போதியாக
உங்கள் முன் காட்டு வளித்துப் புதுச்
சட்டை போன்றை 'அகென்' செய்து
கொண்டு சேன்ற அந்தப் பிச்சைச்

காரன் சாக்ஷாத்
தங்கள் திருக் குமா
ரன் மோதன்தான்!
இன்று எங்கள்
காவேஜின் ஸ்ருஷாச்
திர விழாவில் நடந்த
'மாறு வேஷப்
போட்டி' யில் முதற்
பரிசு உங்கள் மோத
னுக்குத்தான்
கிடைத்தது! அங்
கும் இதே கப்போதி
வேஷம்தான்! அப்
படியே மெய் மறந்து
விட்டனர் சபை
பேரர்கள்!"
என்றான்.

"உன் மைவாகவா!" என்று
மோதனின் தாயாரும் தகப்பனாரும்
ஒக காவத்தில் கேட்டனர்.

"ஆம், அம்மா!" என்று சொல்லிச்
கிசித்தான் மோதன்.

பெற்றோர்களின் சந்தோஷத்துக்குக்
கேட்க வேண்டுமா, என்ன?

காயம் ஆகுமே!

திரைத்துக்குள்ளே ஓர் அழகியவன் நடக்கக் கூண்டு. அவனின் எங்கையடி பர
வாதி எங்கைப் போட்டுக் கொண்டாடும் நட கைக்கொட்டினான்.

ஒரு அமெரிக்கன் சீருடிக்குப் போனான். அவன் சீருடிக்குப் புதியவன், ஆகையாக,
தனக்கு ஒரு சேய் வரபவன் தனக்கு அகழ்த்தக் கொண்டு போனான். கழிவின் ஒரு
சேயும் கூட்டம் கூடிவந்தது. கூட்டத்துக்கு மத்தியில் திரைத் தோர் இருந்தார்கள்.
அவர்கள் திரைத் குத்திதான் வேயம் போலித்த.

ஒருவன் தன் தோளின் மத்தவளித் தக்கினான். மத்தவன் அமதி சையித்துக்
கொண்டு எதிர்ப்பை விழித்துப் பார்த்தான். அவனுடைய கன்னிக் வேயம் தோலித்தது.
எதிர்ப்பும் விழித்துப் பார்த்தான். உடனே இருவரும் மூன்றுவரே வந்த ஒருவரை போருவன்
தோளாக இருத்துக் கொண்டார்கள். ஒருவன், தடாமெய்து கீழே சாய்ந்தான். அவனுடைய
உடம்பின் ஒளி என்னவென்று புரையவையின் ஆனம், எழுந்திருக்கலிசின், எதிர்ப்புவித்து,
அவன் அடிப்பதுபாசின் மயவின் சேய்தான்.

இந்த அநிவயத்தாற் பார்த்துக்கொண்டே, விருத்த அமெரிக்கனுக்குச் சிசிப்பு உண்டா
வித்த. கூட்டத்தில் இருந்தவர்கள் எல்லோரும் அவனைப் பார்த்தார்கள்.

சேய்சீருவன் அமெரிக்கனைப் பார்த்து, "என்னை, சிசித்தேனில்?" என்று கேட்டான்.

"என்னை இவன், இவனின் எங்கை, போடுவது வேஷக்கவையாக இருக்கிறது. இந்த
நாதி எங்கைப் போடுவது தான் எங்கும் பார்த்திட இவன்."

"அமெரிக்கனின் தங்கை இந்த நாதி எங்கைப் போடுவது இவ்வையா?"

"இவ்வையா!"

"மேன் எவ்வாறு எங்கைப் போடுவனில்?"

சுத்த அமெரிக்கன், மகமய குடிசு கேட்கது, "இவ்வாறு" என்று அவனுடைய
உயரத்தில் திரைக்கக் குத்திக் கூட்டினான்.

சுத்தன் அவரைத் தடுத்திரு. "ஓ, சுத்த நாதி எங்கைப் போட்டாக் கூட்டமே
காயம் உண்டாகுமே!" என்றான்.

வெவிலைச் கல்கி

மூன்றாம் அத்தியாயம் பம்பாய்க் கடிதம்

இட்டா வய்யர் பட்டணத்து நாக ரிகத்தைக் கிராமங்களுக்குக் கொண்டு வர ஆசைப்பட்டார். அந்த ஆசையின் அறிஞரியாகச் சில காலமாக அவர் தமது மகிளையைப் பெயர் சொல்லி ராது பேருக்கு முன்னால் கூப்பிடவும் அவளுடன் சங்கோசமின்றிச் சம்பாஷிக்கவும் ஆரம்பித்திருந்தார்.

பிறார் பூகம்பத்தையும் வலிதா தபால் ஆபீஸ் சென்றதையும் சம்பர் தப்படுத்திய தமது மகிளையின் பேதலமையை எண்ணியபோது அவர் மூகம் புன்னகை பூத்து மலர்ந்தது.

"ஏக! பிறாரிலே பூகம்பம் வந்தால் இவ்விடத்தில் கமக்கு என்ன வந்தது? வின் காபரா செய்யாதே!" என்று சொன்னார்.

"இது என்ன பேச்சு! பூகம்பம் பிறாரிலிருந்து இவ்விடம் வர எத்தனை நேரம் செல்லும்?"

"அதெல்லாம் ஒன்றும் வராது. நம் களுக்கும் பிறாருக்கும் ஆபீசுத் தைந்நாறு மைல் தூரம். தேரீயுமாரீ வினா அலட்டிக் கொள்ளாதே!"

"ஆமாம்! நான் வினா அலட்டிக் கொண்டுதான். நீங்கள்....."

இந்தச் சமயத்தில் சோசக வய்யர் மத்தியஸ்தம் செய்ய ஆரம்பித்தார். "ஓய்! பெற்ற மனம் பித்து என்று

கேட்டதில்லையா! பெற்ற தாய்க்கு அப்படித்தான் வேலையா யிருக்கும். கம்மைப் போன்ற தடியர்களுக்கு கிரீவிராம்!" என்றார்.

"ஆமாம், ஆமாம்! உலகத்தில் ஒருவரும் பெண்ணைப் பெறவில்லை. இவ்வளவு அநியமாகப் பெற்றான்! பூவாசை மரத்தைத் தேன் கொட்டிற்று — புலியை மரத்துக்கு நெறி கட்டியது என்ற கதைபாக, பிறாரில் பூகம்பம் என்றால், அதற்காக நாம் பலப்பட்டுச் சாக வேண்டும் என்றிருன். பெண்ணைப் படிக்க வைக்க வேண்டும் என்று இதற்காகத்தான் சொல்லுகிறது!"

"உங்களை உங்கள் அம்மா படிக்க வைத்தது போலத்தான்!"

இட்டாவய்யர் ஒரு ஸ்பயனா யிருந்த போது கிராமத்துப் படிப்பு முடிந்த தும் அவரைப் பட்டணத்துக்கு மேல் படிப்புக்கு அனுப்ப எத்தனித்திருந்தார்கள். எல்லா ஏற்பாடும் செய்து வண்டி பூட்டிக் கிட்டாவும் அவர் தகப்பனாகும் அதில் உட்கார்ந்து புறப் பட்டபோது, எதிரே ஐானகிப் பாட்டி வந்தாள். சகுனம் சரியா யில்லை. வேன்று விட்டாவய்யர் தாயார் அவர் வறக்குப் போகவே கூடாதென்று தடுத்து விட்டாள். அன்று கிற்ற பிச யானும் அடியோடு கின்று போயிற்று.

இதைக் கேள்விப்பட்டிருந்த சரஸ்வதி அம்மாள் சமயம் வாய்த்தபோதெல்லாம் சொல்லிக் காட்டுவதுண்டு.

ஆனால் எவ்வளவோ பொறுமை சாலியான கிட்டா வய்யருக்கு, இந்த விஷயம்பற்றியார் பேசினாலும் பிடிப்பதில்லை. ஆகவே, "சரி, நிறுத்து! எந்த அதிகப் பிரச்சன்கி!" என்றார்.

மற்படியும் சிமாச்சு வய்யர் குறுக்கிட்டு, "ஓய்! மத்தியானம் சாப்பாட்டுக்கு மேலே ஒரு 'பிக்கு' ஆட்டம் போடலாமா!" என்றார்.

"பேஷாய்ப் போடலாம்; இங்கேயே சாப்பிடலாமே ஓய்!" என்றார் கிட்டாவய்யர்.

"வேண்டாம்! அப்புறம் நம்முடைய வீட்டில்" என்று சொல்லிக் கொண்டே சிமாச்சு வய்யர் வெளியேறினார்.

கிட்டாவய்யர் கொல்லைக் கிணற்றுக்குக் குளிப்பதற்குச் சென்றார்.

சரஸ்வதி அம்மாள் வீட்டு வாசலுக்குச் சென்று குழந்தை லலிதா பிறார்பூசும்பத்துக்குத் தப்பிப் பத்திரமாய் வந்து சேர வேண்டுமென்ற கவலையோடு அவள் வரும் வழியைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தாள்.

அக்கிரகாரத்தின் விதி திரும்பி அரை பர்லாங்கு தூரம் போனதும் பெரிய சாலை இருந்தது. சாலையோடு அரை பர்லாங்கு தூரம் நடந்தால் தபால் சாவடி இருந்தது.

லலிதா ஓட்டமும் நடைபுமாகச் சென்று ஐந்து நிமிஷத்தில் தபால் ஆபீஸை அடைந்தாள்.

அவள் உள்ளே போவதற்குள் ரன்னர் தங்கவேலு தபால் மூட்டையைக் கொண்டு போய்ப் போஸ்டு மாஸ்டர் முன்னுலிருந்த மேஜையின் மேல் வைத்திருந்தான்.

அந்த மேஜையின் இலட்சணத்தைச் சொல்லி முடியாது. நாலு அடி நீளமும் மூன்று அடி அகலமும் உள்ள அந்த மேஜையில் நாலாயிரம் இடத்தில் சும கொட்டிய அடையாளங்கள் காணப்பட்டன.

போஸ்டு மாஸ்டர் பேணுகை மேஜை மேல் திட்டி விட்டுத்தான் எழுதுவது வழக்கமோ என்று, சொல்லும்படி தோன்றியது.

தபால்சார பாலகிருஷ்ணன் ரன்னர் தங்கவேலுவைப் பார்த்து, "ஏன் அப்பா இத்தனை நேரம்? வழியில் எங்கேயாவது படுத்துத் தூங்கிவிட்டு வந்தாயோ?" என்றான்.

"இலும் உங்களுக்கு இது ஒரு கேள்வி. ஐந்து மைல் தூங்கு தூங்கு என்று ஓடி வந்து பார்த்தால் தெரியும்!" என்றான் தங்கவேலு.

"சும்மா இருங்க, அப்பன்மார்களே! இதோ கிட்டாவய்யர் வீட்டுக்குழந்தை வருகிறது!" என்று சொல்லிவிட்டுப் பங்காரு நாயுடு தம் கையிலிருந்த நோட்டுப் புத்தகத்தில் ஆழ்ந்து கவனம் செலுத்தினார்.

லலிதா ஓடி வந்ததினால் ஏற்பட்ட மூச்சு இரைப்புடனே "போஸ்டு

மாஸ்டர்! எனக்கு ஏதாவது லெட்டர் வந்திருக்கிறதா?" என்று கேட்டான்.

போஸ்டு மாஸ்டர் அப்போதுதான் அவருடைய வரவை அறிந்தவர்போல் நியமித்து பார்த்து, "ஓகோ! நீயா குழந்தை! கொஞ்சம் உட்காரு! தபால் கட்டை உடைத்துப் பார்த்துச் சொல்லிடுமே!" என்றார்.

"இன்னும் கட்டு உடைக்க விட வேண்டாம், ஸார்!"

"கட்டும் உடைக்கவிடும்: குட்டும் உடைக்கவிடும்!..."

"சீக்கிரம் உடைக்கோ, ஸார்!"

"என்ன அம்மா அப்பளவு அர்த்தம்?"

"அர்த்தம்தான், ஸார் இன்றைக்குப் பம்பாயிலிருந்து எனக்கு லெட்டர் வரும்!"

"இவ்வளவுதானே? ஹாம்! பம்பாய் விருந்துதானே? இதற்கா இவ்வளவு அவசரம்? சிங்கப்பூரிலே இருந்துதான் வருகிறதாக்கும் என்று பார்த்தேன்."

"சிங்கப்பூர் ரோம்பு ஓசத்தியோ? எங்க பம்பாயிலே....."

"உங்க பம்பாய் மட்டும் ஓசத்தியோ? எங்க சிங்கப்பூரிலே....."

"எங்க பம்பாயிலே, விட்டோரீயா டெர்மினஸ் ஸ்டேஷன் சிங்கப் பார்த்தால் அப்படியே அசந்து போய் விடுவேன், ஸார்!"

"எங்கச் சிங்கப்பூர் ரயிலே ஸ்டேஷனுக்கு உதையோடக்காணுது உங்க விட்டோரீயா டெர்மினஸ்! தெரியுமா, குழந்தை!"

"எங்க பம்பாயிலே எட்டு மாடி வைத்த வீடு இருக்கு, ஸார்!"

"ஹாம்; இவ்வளவுதானே? எங்க சிங்கப்பூரிலே இருபத்துநான்கு மாடி வைத்த வீடு இருக்கே?"

"எங்க பம்பாயிலே மச்ச வைத்த மோட்டார் பஸ் இருக்கே?"

"எங்க சிங்கப்பூரிலே மச்ச வைத்த சிக்கிர வண்டி இருக்கே?"

"எங்க பம்பாயிலே வழுவழ வென்று தர் ரோடு இருக்கே?"

"ஹாம்! எங்க சிங்கப்பூரிலே ரப்பர் ரோடு போட்டிருக்கே!"

"உம், வந்து, வந்து, எங்க பம்பாயிலே..... உம், எங்க அத்தங்கா சீதா இருக்கானே!"

"ஹாம்!.....எங்க சிங்கப்பூரிலே எங்க அப்பங்கார் இருக்காரோ?"

"உங்கனோடு பேச்சிலே போட்டி போட என்னுல் முடியாது! தபால் கட்டைப் பிரிங்கோ, ஸார்!"

"நிஜமாய்ப் பிரிக்க விட்டோமா?"

"நிஜமாய், சீக்கிரமாய்ப் பிரிங்கோ, ஸார்! பின்ன, ஸார்! உங்களுக்கு ரோம்பப் புண்ணியம் உண்டு, ஸார்!"

"இதோ உடைச் கட்டென், குழந்தை! இதோ உடைச்சுட்டென்!" என்று சொல்லிக்கொண்டே கட்டை உடைக்கப் போன பங்காரு ஊயுடு, "ஹாம்; ஹாம்; இந்தத் தபால் கட்டிலே இருந்து ஏதோ வாசனை வருகிறதே! வெங்காய வாசனை மாநிலி இருக்கே! ஏன்டா, தங்க வேலு! தபால் கட்டுக்குள்ளே மசால் வடை இருக்காடா?" என்று சொல்லி விட்டுத் தயங்கினார்.

"என்ன, ஸார், வினாயாடறேன்? மசால்வடை வாசனை வாசலிலே மிட்டாய்க் கடைபிலே யிருந்து வருகிறது என்று தெரியவில்லையா?"

"ஓஹோ! அப்படியா? என்னடா அப்பா என்று பார்த்தேன். நான் நாயப்பர் இவ்வைக்கு மசால்வடை போடுகிறாரா? அடாடா! மிட்டாய்க் கடைபிலே யிருந்து கையிலே காலணுக்கடக் கொண்டு வராமல் மறந்து வந்துவிட்டேனே! இருந்தால் இந்தக் குழந்தைக்கு வாங்கிக் கொடுக்கலாமே!"

"அதைப்பற்றிக் கவலைப்படா தீங்க, ஸார்! கட்டை உடைபுங்கன், ஸார்!" என்று சொல்லிக்கொண்டே லலிதா வெளியே ஓடினாள். மிட்டாய்க் கடைபிலே யிருந்து நானு அணுவுக்கு மசால்வடை வாங்கிக்கொண்டு வந்து போஸ்டு மாஸ்டரின் மேசையின் மேல் வைத்தான்.

"ஓகோ! நீ போய்வாங்கிக்கொண்டு வந்தாயா? எதற்காக இதைல்லாம்!" என்று சொல்லிக்கொண்டே போஸ்டு மாஸ்டர் தபால் கட்டைப் பிரித்துத் தபால்களின் விவரத்தை ஒவ்வொன்றும் பார்த்துத் தொடங்கினார்.

"அச்சா! இதோ இருக்கிறது குழந்தை, பம்பாய்க் கடிதம்! ஆனால் விவரம் தப்பா இருக்கே! உங்க அப்பா பேரல்வவா....."

"இங்கே கொடுங்க ஸார், பார்க்கலாம். இது எங்க அப்பாவுக்குத்தான். எங்க அத்தியம்பேர் எழுதியிருக்கார். இன்னும் பாருங்க, ஸார்! எனக்குக் கட்டாயம் லெட்டர் இருக்கும்!"

"ஆஹா! இதோ ஒன்று இருக்கு. இதுவும் உங்க அப்பாவுக்குத்தான்."

"இங்கே கொடுங்கன்! ஆமாம்; இதையும் அப்பாவிடம் கொடுத்து விடுகிறேன். எனக்கு ஏதாவது கடிதம் இருக்கா என்று பாருங்கோ, ஸார்!" என்று மொற்றமான குரலில் கூறினாள் லலிதா.

போஸ்டு மாஸ்டர் எல்லாத் தபால்களையும் பார்த்த பிறகு கடைவிரக அடியில் இருந்த கடிதத்தைப் பார்த்து. "ஆகா! இதோ இருக்கு உன் தபால்! எல்லாவற்றுக்கும் அடியிலே போய் உட்கார்ந்திருக்கு!" என்று ரொவ்வி விட்டு எடுத்துக் கொடுத்தார்.

லலிதா ஆவலோடு அக்கடிதத்தை வாங்கிக்கொண்டு வாசற்பக்கம் குதித் தொடினாள். தபாலாபிசின் வாசலிலேயே உறைவை உடைத்து உள்ளே இருந்த கடிதத்தை எடுத்துப் படித்தாள். அந்தக் கடிதத்தில் பின்வருமாறு எழுதி யிருந்தது:—

நாதி, பம்பாய்
14-2-1934

என் பிரவர்தன உரிமையுடைய உயிரான நோதி எதிர்ப்புக்கு அந்தப்பன் சிற அடியுடன் எழுதியது.

போன குறித்துக்கிறவை நான் எழுதிய கடிதம் உனக்குக் கிடைத்திருக்கும். அதை எழுதும்போது மிகவும் சந்தோஷமா இருந்தேன். கடித்தபித்த நாயுட்க்கம் எழுதித் தனியேனேன். நான் எழுதும்போது அம்மா வந்து பார்த்துவிட்டு, 'சோ! இவ்வளவு தனியாக் கடிதம் எழுதுவதற்கு அப்படி என்னதான் காரணம் இருக்கும்?' என்று கேட்டாள். 'அம்மா! நான் பக்கம் எழுதியும் இன்னும் காரணம் முடியவில்லை. தொடர்ந்து மாநில அகிதம் வரம் எழுதும் போகிறேன்' என்றேன். அம்மா என் கண் கத்திக் குரு நுதல் கொடுத்தாவிட்டு, 'என் கண்ணே! இப்படியே நீயும் எதிர்ப்பும் உகைத்துடன் ஆய்க் குறுவதும் சிறைமார் விருக்கம்!' என்றாள். அப்போது அம்மாவின் கண்ணில் கண்ணீர் சரத்திருப்பதால் பார்த்த மிகவும் ஆதர்சவாய்விட்டுப் போனேன். 'இது என்ன ஆய்க் சந்தோஷம் கண்ணீர் விடுகிறதேன்?' என்று நானும் வருத்தமாகக் கேட்டேன். 'ஒத்துக்கினை, சோ! என்னுடைய உகைச் சிறைமாரே திங்கள். நீயா உத ஒரு நான் சிறைமாரே பெற்றிருக்க-

செய்ய எப்பதா? எத்தோஷம் பட்டேன்.
கெடுஞ் சூயிக்கு' என்று.

'அது எப்படி அம்மா! எத்தோஷத்திலும்
யாரை அனுப்பினா? அம்மீ! விடு
வா? என்று அனுப்புகிறேன் போட்டேன்.
'எத்தோஷம் அம்மா! புத்தாக்கம் படி
செய்ய போ! ஆதாரம் அம்மா! என்று
போட்டிருக்கிறா? என்று. 'நான் அம்
தாயின் சிறையை விடுவதில் உட்கார் அம்
தாய் ஆதாரம்! என்று போட்டேன்.

'ஆய், போ! யார் அம்மாவை?
எனக்கு அம்மாவை அம்மாவை அம்மாவை
எனக்கு உட்கார் போது அம்மா யார் இரு
கொண்ட? அம்மாவை சிறை உட்கார்
அம்மாவை அம்மாவை அம்மாவை அம்மாவை
என்று சொல்லுகிறேன்.

இந்தமாதம் எல்லாம் அம்மா போய்
அம்மாவை அம்மாவை அம்மாவை அம்மாவை
அம்மாவை அம்மாவை அம்மாவை அம்மாவை
அம்மாவை அம்மாவை அம்மாவை அம்மாவை
அம்மாவை அம்மாவை அம்மாவை அம்மாவை

அம்மா! நான் போய் அம்மாவை அம்மாவை
அம்மா! அம்மாவை அம்மாவை அம்மாவை
அம்மா! அம்மாவை அம்மாவை அம்மாவை
அம்மா! அம்மாவை அம்மாவை அம்மாவை
அம்மா! அம்மாவை அம்மாவை அம்மாவை
அம்மா! அம்மாவை அம்மாவை அம்மாவை
அம்மா! அம்மாவை அம்மாவை அம்மாவை
அம்மா! அம்மாவை அம்மாவை அம்மாவை
அம்மா! அம்மாவை அம்மாவை அம்மாவை
அம்மா! அம்மாவை அம்மாவை அம்மாவை

அம்மா! அம்மாவை அம்மாவை அம்மாவை
அம்மா! அம்மாவை அம்மாவை அம்மாவை
அம்மா! அம்மாவை அம்மாவை அம்மாவை
அம்மா! அம்மாவை அம்மாவை அம்மாவை
அம்மா! அம்மாவை அம்மாவை அம்மாவை
அம்மா! அம்மாவை அம்மாவை அம்மாவை
அம்மா! அம்மாவை அம்மாவை அம்மாவை
அம்மா! அம்மாவை அம்மாவை அம்மாவை
அம்மா! அம்மாவை அம்மாவை அம்மாவை
அம்மா! அம்மாவை அம்மாவை அம்மாவை

அப்பாவிடம் டாக்டர் ரோகித் கொஞ்ச
கருத்ததைத் கேட்டேன்.

கடவுள் அருள் இருக்குமா, எவ்வா! அக்கது கடவுள் என்ன அதாவது? விட்டு விட்டு அம்மா! அப்பாவிடம் அமைத்துக் கொண்டு விடுவா?

மாமாவுக்கு (உன் அப்பாவுக்கு) என் அப்பா கடிதம் எழுதினாருக்கு, உடனே புறப்பட்டு வருவது தவறுதான். மாமா உத்தரம் எழுதின அப்பா பிழைத்துக் கொண்டாலும் பிழைத்துக் கொள்வான்.

அடுத்த வாரம் கடிதம் உனக்கு எழுதுவேன் என்றுமா, தெரியாது. எழுதி விட்டால் மன்னித்துக் கொள். கடிதம் எழுதினதும் எழுதாவிட்டாலும் எப்போதும் உன் நினைவாக இருப்பேன்.

உன் அருமைத் தோழி,
சீதா.

தபால் சாவடித் திண்ணையில் நின்ற படியே மேற்படி கடிதத்தைப் படித்த

வலிதாவின் உள்ளம் உருகிவிட்டது. அவன் கண்களிலிருந்து கண்ணீர் பெருகிற்று. விம்மி அழத் தொடங்கினான்.

விம்மிய சத்தம் தபால் ஆபீஸுக்குள்ளே கேட்டது. போஸ்டு மாஸ்டர் பங்காரு நாயுடு, போஸ்டுமேன் பாலகிருஷ்ணன், சன்னர் தங்கவேலு ஆகிய மூன்று பேரும் வெளியே ஓடிவந்து பார்த்தார்கள்.

"என்ன, அம்மா! என்ன?" என்று கவலையுடன் கேட்டார்கள். கையில் பிரித்து வைத்திருந்த கடிதத்தைப் பார்த்துவிட்டு, "குழந்தை! கடிதத்தில் ஏதாவது துக்க சமாசாரம் இருக்கிறதா?" என்று கேட்டார்கள்.

"ஆமாம்; பம்பாயிலிருக்கிற என்னுடைய அத்தைக்கு ரோம்ப உடம்பு சரியில்லையாம்!" என்றான் வலிதா.

"இதற்கு ஏன் அம்மா அழ வேண்டும்? உலகத்தில் எத்தனையோ பேருக்கு உடம்புக்கு வருகிறது. சொஸ்தமாவீ விடவில்லையா?" என்றார் போஸ்டு மாஸ்டர். பிறகு போஸ்டுமேன் பார்த்து, "பாலகிருஷ்ண! இந்தக் குழந்தையைக் கிட்டாவய்யரின்கீடு வளையில் கொண்டு போய் விட்டுவிட்டு வா, அப்பா!" என்றார்.

"ஆகட்டும், ஸார்! வா, அம்மா!" என்று சொல்லிக்கொண்டே பாலகிருஷ்ணன் புறப்பட்டான்.

நானாம் அக்தியாயம் வாசலில் ருகினி

கிட்டா வய்யரின் மனைவி சிந்தி ரோம் வாசலில் கால் கடுக்க நின்று வலிதாவை எதிர்பார்த்தாள். பிறகு சற்று ரோம் திண்ணையில் உட்கார்ந்து பார்த்தாள். விதியோடு வராவது புருஷர்கள் சென்றால் உடனே எழுந்து ரோடியில் போய் நின்றுகொள்வான். இரண்டொருதடவை விட்டுக்கு உன்னையும் போய்விட்டு வந்தான்.

கடைசியாக, வலிதா கையில் பிரித்த கடிதத்துடனும் கண்ணில் கண்ணீருடனும் குணக்குப் போஸ்டுமேன்

பாலகிருஷ்ணனுடனும் வருகிறதைப் பார்த்ததும் சரஸ்வதி அம்மான் மனம் 'வெய்திவிட்டான். பாய்ந்து சென்று குழந்தையைத் தரலாம்' எட்டிக் கொண்டு, "அடி பெண்ணே! என் அடி விஷயம்? என் பாயப்பட்டது சரியாய்ப் போய்விட்டதே! பால கிருஷ்ண! குழந்தை ஏன் அழுதிருள்? தடுக்கி விழுந்துவிட்டானா?" என்று அவறினாள். மனம் குழப்பத்தினால் அச்சம் பக்கத்து வீட்டு ஆண் பிள்ளைகள் வரவில்லை வந்து நிற்பதைக் கூட அவள் கவனிச்செய்தாள்.

அம்மா இவ்விதம் கேட்டதும் வலிதான சேம்பல் அழிமொழித்து. ஆனால் தயாலாகா பாலகிருஷ்ணன், "அதெல்லாம் ஒன்றுமில்லை, அம்மா! பம்பாயிலிருந்து ஏதோ கடிதம் வந்திருக்கு! அதைப் படித்துவிட்டுக் குழந்தை அழுதிருது!" என்றான்.

"இவ்வளவு தானே? கடிதத்தில் என்ன எழுதி இருக்கிறது. வலிதா? என்னதான் இருந்தாலும்? எதற்காக அழவேண்டும்?" என்று சரஸ்வதி அம்மான் கேட்டாள்.

இதற்கும் வலிதாவிடமிருந்து பதில் வராமல் போகவே சரஸ்வதி அம்மா னுக்குக் கோபம் வந்துவிட்டது. "ஓ! அசுரே! படைபடைத்தெ வெய்யலில் என் சொன்னதைக் கேட்காமல் தயர்வு ஆஸூக்கு ஓடினாய். இப்போது எதற்காக அழுதிருள்? பாராவது சொத்துக்கித்துத் தொலைத்தபோய் விட்டாரா? என்ன? ஓ சொல்வா விட்டாய் காண்பே பார்த்துக் கொண்டு நேன்!" என்று வலிதாவின் கையில் இருந்த கடிதத்தைப் பிடுங்கினாள். இவ்வளவும் வீட்டு வாரம்படிக்கும் விதி வரலாறுக்கும் மத்தியில், நினைக்கை பாதையில் நடந்தது.

கொஞ்சம் விவரத்தில் விவரத்தி வரலக் குறித்துவிட்டு அப்போது தான் வீட்டுக் கூடத்துக்கு வந்த மீட்டர் வய்பர் வரலில் நடந்த கவாட்டா சப்தத்தைக் கேட்டுவிட்டு வெளியே வந்தார்.

தான் சொன்னதைக் கேளாமல் வலிதா தயாலாகிக்குப் போனதற் காக அவளைத் தம் மனைவி அடிப்ப

தாள் என்னவிக் கொண்டு, "இந்தா சாக! குழந்தையை அடிக்க வேண்டு மானால் இப்படித்தானா காது பேர் சிரிக்கும்படி தெருவிவே சின்று கொண்டு அடிக்க வேண்டும்? உன்னை வந்து எதனை இழுத்துத் தாழ்ப்பான் போட்டுக் கொண்டு குழந்தையை அடித்துக் கொன்று விடு. தெருவிவே வேண்டாம்; உன்னை கா!" என்றார்.

"என் ஒன்றும் உங்கள் குழந்தையை அடிக்கவும் இல்லை; கொல்லவும் இல்லை. பெற்று வளர்த்தவனுக்குப் பெண்ணை இரண்டடி அடிக்கக் கூடப் பார்த்தியதை இல்லை பென்று தான் எனக்குத் தெரியுமே! தயா வாயிசெறிந்து வரும்போது அழுது கொண்டே வந்தான். கேட்ட கேள்விக் குப் பதில் சொல்லாதபடியால் கையில் கொண்டு வந்திருந்த கடிதத்தைக் காசிப் படிக்கலாம் என்று சினைத்தேன். அதற்குள் சிங்கன் வந்து 'அடிக்கெழுப்' 'கொல்லுகெழுப்' என்கிறீர்கள். சிங்கனும் உங்கள் பெண்ணும் எப்படி பாவது போல்கள். என் வயிற்றில் அவள் பிறக்கவில்லை பென்று சினைத் துக் கொண்டு நேன். அவ்வது இவனுக்கு முன்னும் பின்னும் பிறந்த குழந்தைகள் சொத்ததபோல் இவனும் சொத்துப் போனதாக சினைத்துக்கொண்டிருக்கிறேன்!" என்று சரஸ்வதி அம்மான் உரத்த சத்தம் போட்டுக் கத்திவிட்டு விடுவிடு என்று உன்னை போனாள். கொடை இடி இடித்து ஆய்வுக்கடி மறை பெய்து விட்டதுபோல சிந்தித்தது.

மனைவியின் கோபத்தைக் கிட்டா வய்பர் சிந்திதம் போருப்படுத்தாதவராய் "பாலகிருஷ்ண! என்ன சமாசரம்? குழந்தை எதற்காக அழுதிருள்?" என்று கேட்டார்.

அவன் விவரத்தைத் தெரிவித்து விடைபெற்றுக் கொண்டு திரும்பத் தயாலாகிக்குப் போனாள். ஸுயர் வீட்டில் ஒரு டயன்ர் காப்பி காப்பிடக் கொண்கும் காப்பிடுவதற்குத் தயாரா அவன் வந்திருந்தான். ஆனால் அவ்ரு நடந்த சனிகையப் பார்த்து வீட்டு உடனே திரும்பினான்.

தயாலாகிதா அடைந்ததும், "எனா! பட்டாமணிமம் மீட்டர்வய்பர் இவ்வளவு சாதுவா விருக்கிருயே! அவருக்கு வரவந்த சமசாரம் சொல்ப

போல்வாத அம்மா, ஸார்! சற்று நேரத்துக்குள் எவ்வளவு தகை பண்ணியிட்டான்!" என்றான்.

"என்னடா பாலகிருஷ்ணா இப்படிச் சொல்கிறாய்? கிட்டாவய்யா சம்சாரம் பரம சாது வாயிற்றே! இருக்கும் இடமே தெரியாதே! நான் எத்தனையோ தடவை போயிருக்கிறேன், அந்த அம்மானின் குரலுக்கிடக் கேட்டதில்லையே!" என்றார் ஸாபு.

"உங்கன் துதிர்ஷ்டம் சார், அது! இங்கைக்கு நீங்கள் வந்திருந்தால் பார்த்திருப்பீர்கள்! அடே அப்பா! தாடகை, குர்ப்பனகை எவ்வாறும் அப்புறந்தான்! மொத்தத்திலே பெண்பிள்ளைகளைக் கட்டிக்கொண்டு மாரடிக்கிறதே கஷ்டந்தான்!" என்றான் பாலகிருஷ்ணன்.

"பாலகிருஷ்ணா! நான் சொல்வதைக் கேள். நீ பிரம்மச்சாரி. அதனால் உனக்கு இந்த விஷயம் தெரியவில்லை. ஒவ்வொரு பெண்பிள்ளை யிடத்தும் தாடகையும், குர்ப்பனகையும் குடி கொண் டிருக்கிறார்கள். அதேமாதிரி லக்ஷியும் சரஸ்வதியும் சீதையும் அருந்ததியும் இருக்கிறார்கள். புருஷன் யாராக கூப்பிடுகிறானோ அவர்கள் வெளி வருவார்கள். குர்ப்பனகையை விரும்பியூல் குர்ப்பனகையும் சீதையை விரும்பியூல் சீதையும் வருவார்கள். ஏதாவது பைத்தியக்காரத்தனமான எண்ணம் என்னுடைய கையாணம் பண்ணிக் கொன்னாமை விடுத்து சாப் பரட்டுக்குக் கஷ்டப்படாதே!"

"ஆகக் கூடி, கலியாணம் செய்து கொண்டென்பது சமையல் செய்து போடுவதற்காக என்றுதானே சொல் கிறீர்கள்! நான் கலியாணம் செய்து கொண்டால் 'லல் மாரியெஜ்' தான் செய்துகொள்வேன்!" என்று பால கிருஷ்ணன் சொல்லி விட்டு அப் போது பிரபலமாகிவிருந்த ஒரு சினி மாப் பாட்கடைச் சீட்டி யடிக்கத் தொடங்கினான்.

இங்கே கிட்டா வய்யர் தம் குழந்தையை அன்புடன் நடவிக் கொடுத்து விட்டு, "ஸீதா! என் அழகிறாய்? கடிதத்தில் அப்படி என்ன எழுதி

யிருக்கிறது, அம்மா?" என்று கேட் டார். ஸீதா கீம்மலையும் தேம்பலி யும் பிரயத்தனப்பட்டு அடக்கிக் கொண்டு, "அப்பா! அதைக்கு உடம்பு சொம்ப சரிப்படவில்லையாம். சீதா எழுதி யிருக்கிறான். உங்களுக்குத் தும் இதோ கடிதம் வந்திருக்கிறது" என்று சொல்லித் தான் கொண்டு வந்திருந்த இரண்டு கடிதங்களையும் அவரிடம் கொடுத்தார்.

கிட்டாவய்யர் முதலில் ஒரு கடிதத் தைப் படித்துப் பார்த்தார். உடனே அவருடைய கண்ணிலும் நீர் பெருகத் தொடங்கியது. உன்னே சென்று சரஸ்வதி காற்காலியில் சாய்ந்தார்.

சரஸ்வதி அம்மான் சற்றுநேரத்துக் கெல்லாம் சாந்தமான குரலில், "சாப் பிட வரவாமே!" என்றான்.

கிட்டாவய்யர் அதுகாலில் விழாத வர் போல் மெனனமா யிருந்தார்.

"ஏன் கவலையா யிருக்கிறீர்கள்? கடிதத்தில் என்ன எழுதியிருக் கிறது?" என்று சரஸ்வதி அம்மான் மீண்டும் கேட்டாள்.

"ராஜத்துக்கு உடம்பு சரிப்பட வில்லையாம்" என்றார் கிட்டாவய்யர்.

"உடம்பு சரிப்படா விட்டால் என்ன? தானே சரிபாய்ப் போய்விடு கிறது. இதற்காகச் சாப்பிடாமல் இருக்கப்போகிறீர்களா! வாரூங்கள்! குழந்தைகள் சாப்பிட உட்கார்ந்து விட்டார்கள்."

"இல்லை, சாக! குழந்தைகள் சாப் பிடட்டும். எனக்கு இப்போது சாப் பாடு இறங்காது. ராஜத்துக்கு சொம்ப உடம்பு சரி யில்லையாம், 'டைபாய்டு' சரமாம். பிழைப்பதே..."

"பிழைப்பதே புளர்ஜன்மத்தான். போன வருஷமும் இப்படித்தான் கடிதம் எழுதி யிருந்தார்கள். போய்ப் பார்த்தால் ஒன்றும் இல்லை. உங்க ளுக்கு எதுவாறு ஐந்தாறு ரூபாய் செலவு வைப்பதில் அவர்களுக்குத் திருப்தி போயிருக்கிறது."

இதைக் கேட்ட கிட்டா வய்யர் சரஸ்வதி காற்காலியிலிருந்து கோப மாக எழுந்தார். அப்போது பிரிக் காமல் கைத்திருந்த இன்னொரு கடிதம் கீழே விழுந்தது. (தொடரும்)

எக்கனை பேரோ!

விந்தன்

வேலை செய்யும் போது இரவில் தாங்குவார்கள்; இரவில் வேலை செய்யும் போது பகலில் தாங்குவார்கள். இதைத் தவிர அவர்கள் வேறொன்றும் அறிவார்கள்; அதிவதற்கு வேண்டிய அவசரமும் அவர்களுக்கு இல்லை! காலைத் திறவனின் பொய்விதத் திரைக்கவிதையோ, மாலைத் திறவனின்

நீக்கம் 'என்றா பவன'த்துக்குச் சென்றிருந்தால் அங்கே பேரிதராமியையும் சின்னசாமியையும் பார்த்திருக்கலாம். இரவிலும் பகலிலுமாக இருவரும் அந்தப் பங்களாவைக் காலம் காத்து வருபவர்கள். ஒரு வாரம் பேரிதராமியின் காலம் காத்தால், இன்னொரு வாரம் சின்னசாமி இரவில் காலம் காப்பான். இப்படியே இருவரும் அந்தச் சண்டரி பவனத்தை மாறி மாறிக் காலம் காத்து வருவார்கள்.

பகலில் காலம் காப்பவன் காலை ஆறு மணிக்குப் பங்களாவிற்கு வந்தால்தான் வேண்டும். அதற்குப் பிறகு இரவு எட்டு மணிக்குத் தான் அவன் வீட்டுக்குச் செல்வ வேண்டும். இரவில் காலம் காப்பவன் கால எட்டு மணிக்கு வருபவன், காலை ஆறு மணிக்குத்தான் வீட்டுக்குச் செல்வ வேண்டும். மத்தியில் அவர்கள் இருவரும் அந்தப் பங்களாவின் வாயிலை விட்டு அப்படி இப்படி கடைக்கடக்கட்டாது; சிந்தை சிந்தைபடி சிந்தவேண்டும். இவ்வாறு அவர்கள் ஒரு வன் இரண்டு வன் ஆவன; ஒரு மாதம் இரண்டு மாதம் ஆவன; ஒரு வருடம் இரண்டு வருடம் ஆவன; எத்தனையோ கட்டணாக, எத்தனையோ மாதங்கனாக, எத்தனையோ வருடங்கனாக சிந்து வருகிறார்கள்!

அந்தப் பங்களாவில் வேலை பரக்க வந்தபோது பேரிதராமியுக்கு வயது இருபத்தொன்று; சின்னசாமியுக்கு வயது இருபது. இன்று அவர்கள் இருவரும் ஓட்டத்தட்டி அறுபதுவது வயதான எட்டிப் பிடித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆதிதும் எவ்வாறு பவனத்தின் வாயிலில் அவர்கள் இன்றுவரை கட்டகாலில்லை!

அரிதிலும் அரிதான மானிடப் பிறவி எடுத்த அவர்கள் இருவரும், பகலில்

செய்ததைத் திரைக்கவிதையோ அவர்கள் தங்கள் எடுத்ததைச் சொல்கிறவர்தான்; வெள்ளையனின் தங்கொளியிலும் அவர்கள் தங்கள் மனதைப் பதி கொடுப்பதில்லை; முடிவின்வாத வானத்தில் தவழ்கிற விளையாடும் மேகக் கூட்டம் போல் கண்டோ, கடர் விட்டு ஒளிரும் கட்சத்திரக் கூட்டத்தைக் கண்டோ அவர்கள் மிதவதில்லை; வானவாயிலை மூடிகளும் மூலங்களும் அவர்களுடைய கவனத்தைக் கவருவதில்லை; அதிசாஸியின் கேட்கும் பட்டி ஐரவக்கனின் உதய தேமும், அர்த்தராத்திரியின் கேட்கும் ஆரிதயின் அறையும், ஓயாத ஓழியாத கடல் அலைகளின் பேரிதரச்சுறுக்கட அவர்கள் காதில் விழுவதில்லை!

"நதிக்கர் உயிருடன் இருக்கிறாரா, இம்மையா?"—"மூன்றுவது உடை மகா புத்தம் எப்பொழுது வருமா?"—"உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு மத்திரி மரீகன் இன்னும் எத்தனை அறிக்கைகள் விட வேண்டும், எத்தனை பிரேரணைகள் செய்ய வேண்டும்?"—"வசைத்தித் தொழிலாளர்கள் வேலை சிறுத்தம் செய்ய வதற்கும், அதிசாஸியின் அவர்களுடைய குடிசைகளைப் பிழ்த்த ஏறிவதற்கும் என்ன சம்பந்தம்?"—"விதவா விவாகம் வேண்டுமென்று யுருகர்கள் என்னதான் கடிபயாங்க் கத்தியுளும் பெண்கள் ஏன் மெனசும் எதிர்த்துக்கொள்?"—"இம்மையிலே பிரேரணைக்குப் பேரிதராமியே - சின்னசாமியுக்கும் சொல்ப சொல்ப தூதர்!

"இவற்றை வேய்க்காம் பரிக்கும்போது, 'எவ்வாறு பவனத்தைக் காலம் காத்ததற்கு இவர்கள் பிறந்தார்கள்?' என்று கமக்குக் கேட்கத் தோன்றுதெதல்வரை? அதுகூட அவர்களுக்குத் தோன்றுவதில்லை. இன்னும் சொல்லப் போகும், 'காலம் ஏன் பிறந்ததாம், எதற்காக உயிர்

வாழ்கிறோம்?" என்றுகூட அவர்கள் சித்திப்ப திலும், அதற்கு வேண்டிய ரோக்தாக அவர்களுக்கு இவ்வியோ, அவ்வது மனத்தால் இவ்வியோ — பரீ கண்டார்கள்!

★

கூடவும் எவ்வியோக்கும் போதுவான வர் என்னுடைய அவருடைய கட்டாட்சிதை ஒரு சிலர்தான் பெற முடிந்ததன்வகை? அப்படிப் பெற்றவர்களில் வைரவன் செட்டியாரும் ஒருவர். கன்தூசி பவனம் அவருடைய ரோக்தப் பங்கனாதான். இவ்வாழ்க்கையிலுள்ள கன்கன் அத் தனையையும் அனுபவித்து அனுபவித்து அவர் அதுத்துப் போவவர். ஆனால், அதற்காகப் பரலோகம் சென்றுவிட்டும் அவர் விருத்பவிலும். இத்தனக்கும் இவ்வோகத்தை விடப் பரலோகம் எத் தனியோ விதத்தில் திறந்தது என்பதை அவர் அறித்துதான் இருந்தார். தாம் அறிந்த அந்த உண்மையைப் பிறருக்கு எடுத்துச் சொல்லிக் கொண்டும் வந்தார். ஆனால், அவர் மட்டுமே அந்த வழியைப் பின்பற்ற விரும்ப தயங்கினார். இவ்வியோவன் வைர விவாபாரியா விருந்த அவருக்குப் பரலோகம் செல்ல வழியா தெரியாமலிருந்திருக்கும்?

அந்த விதமான ஆரையும் இவ்வியோவிருந்த அவருடைய கன்னத்தில், சில கட்டணாக ஓசை ஒரு ஆரை மட்டுமே விடத்து தனித்துக் கொண்டிருந்தது. அந்த ஆரை விடுவதும் நயிவது; தானும் ஒரு மந்திரியாக வேண்டுமென்ற ஆரை தான்! இந்த ஆரைக்குக் காரணம், ஏதாவதுக்குத் தொண்டு செய்யவேண்டுமென்பதில் தங்களுக்குள் ஆவந்தான் என்று அவர் சொல்லிக் கொண்டார். இதைத் தவிர அவருடைய ஆரைக்கு வேறொரு காரணமும் இவ்வியோ என்று சில 'சக்திகள்' பிராணிகள் ஆராய ஆரம்பித்தார்கள். இத்தகைய 'தேசத் துரோகிகளைப் பாரிக்கும் போதெவ்வியம் செட்டியாருக்கு ஆத்திரம் பொங்கி வந்த தில் ஆச்சரியமென்ன?

இத்தனக்கும் வைரவன் செட்டியார் அவரேக்காரர் அல்ல; எத்தக் காரியத் தையும் அவர் ஆர அமர போகித்துச் செய்யார். பெரியகாரியையும் சின்ன காரியையும் வேலைக்கு அமர்ந்திக் கொள்ளும் விஷயத்தில்கூட அவர் எவ் வனியோ தூதம் போகித்தார். அவர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் மாதம் பதிலைத்து ரூபாய் சம்பளம் என்று தீர்மானம் செய்வதற்கு முன் அவர் ஒரு சின்னக்

கணக்கும் போட்டுப் பார்த்தார். அதா வது, அவர்களுக்குப் பதிலாகப் பேசுரள தாதுபாடுவத்து கால் ஒன்றை வாங்கி வளர்த்தால் என்ன செலவாகும் என்று எண்ணிப் பார்த்தார். அவ்வாறு எண் ணிப் பார்த்ததில் அந்த காய்க்கும் மாதம் முப்பது ரூபாய்க்குக் குறைபாடும் செல வாகும் என்று தெரிந்தது. அதுமட்டு மிலும்; இவர்களுக்கும் காய்க்கும் எவ் வனியோ விதிபிரசாரம் இருக்குமெவ்வா?

காய்க்கு என்ன தெரியும்? எஜமானைக் கண்டால் வாலைக் குறைக்கவும், அக் கியதைக் கண்டால் குறைக்கவுந்தான் தெரியும். எஜமான் காரில் ஏதும்போதும் இதற்கும்போதும் கதையைத் திறந்துவிட அதற்குத் தெரியுமா? 'தாராக்' சத்தம் கேட்டதும் அதன் வடித்துக்கொண்டு ஓடி வந்து, பங்கனாவின் கேட்டைத் திறந்துவிட அதற்குத் தெரியுமா? 'ஏம்!' என்று கூப்பிட்ட மாதிரித்தில் ஓடாடி வும்வந்து 'ஏன், சாமி!' என்று மரியாதை சொல்கின்ற அதற்குத் தெரியுமா? இங் னும், 'இரவிய தூங்குவியோ, உன்னை வேலைவிடுத்து சீக்கிரியைன்!' என் னும், 'சீக்கிர இடத்திலியோ சீக்கிரமற் போதுவோ, விரட்டி விடுவேன்' என்றும் கதையைப் பவமுறத்த முடியுமா?—இப் படிப் பவ ரொகதரியங்கனையும் உத் தெடுத்துத்தான் அவர் பெரியகாரியைய வும் சின்னகாரியையும் தமது பங்கனா வைக் காவல் காக்க வைத்துக் கொண் டார். "ஓதா, எஜமான் புண்ணியத் தியை கால்வயிற்றுக் கஞ்சியாவது குடிச் சிறுமே!" என்ற திருப்பியுடன் அவர்

எனும் அந்த வேலையைச் சந்தோஷமாகச் செய்து வந்தனர். வேறு என்ன நிரூபித அங்களுக்கு வேண்டிக் கிடக்கிறது!

★

அன்று பெரிவசாயிக்குப் பகல் வேலை. அதற்காக வழக்கம்போல் அவர் கையில் கட்டுச் சாதத்தடன் காலை ஆறு மணிக்குக் கந்துரீ பவனத்துக்கு வந்து விட்டான். மத்தொரளம் பன்னிரண்டு மணி வரை கால் கடுக்க சிம்மபிறகு அவனுக்கு வயிற்றைப் பறித்தது. ஒரு மரத்தடிக்குச் சென்று கட்டுச் சாதத்தை அவிழ்த்துச் சாப்பிட ஆரம்பித்தான். அதற்குள் அந்தப் பழையப் போன காந்தோன் சத்தம் அவன் காது விழக்கூடிய அங்கு வந்தது. கட்டுச் சாதத்தைப் பிழை விசித்தது விசித்தபடி வைத்து விட்டு அவன் விழுந்தபடித்துக் கொண்டு ஓடியான். பங்காளன் கட்டுடைத் திறந்து விட்டான். காச் உண்டு துறையிட்டு, அப்படித் துறையிட்டு பிழை இறங்கு வதற்காகக் கதவைத் திறந்து விட்ட வேண்டாமா? அதற்காக அவன் காதுப் பிற் கொட்டுத்து ஓட்டலும் கைடயமாகச் செல்குள்.

இந்த சம்பவத்தின் பெரிவசாயிக்குச் சாப்பிடும் வேலையைத் தீர்த்து வைக்க ஒரு காலம் பூண்டிருந்தது. மணிநினைப் போல் கிடைத்ததைத் தான் தீர்த்து விட்ட வேண்டும் என்று ஆராய்ந்ததுக்குக் கிடைக்கவில்லையா? ஆகவே, அது 'சேர வாரும் கெடத்திரே!' என்று தன் அண்ட அளவிற்குத் தரக்கூடிய வேலையைக் கூறி வலுமுற்றது. அப்படித் கட்டிச் சென்றோம்! அவன் திரும்பி வருவதற்குள் மரத்தடியிலிருந்து கட்டுச் சாதம் அந்தரிவசாயி காலை!

வேறும் இவ்வகை கண்ட வேலையையிட்டு எப்படி, விருத்தோ என்னமோ, அவன் தன் வயிற்றில் ஒவ்வொரு அடி அடித்துக் கொண்டு வந்ததுக்கு வந்து விட்டு விட்டான்!

சேரம் ஆக ஆக அவனுக்குப் பரி அறி களித்தது. மணி எப்போது எப்படித் தப் போகிறது என்று அவன் ஒவ்வொரு கிழிசுத்தையும் ஒவ்வொரு வகையாகக் கழித்து வந்தான். பொழுது சாய்ந்து நெரு விளக்குகள் மூடிப்பட்டதும் அவனுக்குக் கொஞ்சம் நெய் உண்டாயிற்று. "சின்னசாயி இன்னும் கொஞ்ச சேரத்திற் கொல்லார் வந்து விடுவான்" என்று தனக்குள் சொல்லிக்கொண்டான்.

"அவன் வந்தால் வருகிறான், வரவில்லை போகிறான்!" என்று அவன் தன் பாதங்கு விட்டுக்குப் போய்விட்டான்.

ஒடிவாது; சின்னசாயி வந்து தன் இரவு வேலையை ஒப்புச் சென்ட் பிறகுதான் போகவேண்டும். இவ்வெண்ணும் வேலை போய்விடுமே!

கைப்பு மிகுதியால் பெரிவசாயிக்குக் கொட்டியென கொட்டியவாக வந்தது. அவன் உன் காலம் உடனும் சேர்த்து அடிக்கடி கடிக்காத்தையிட்டுப் கொட்டிவந்தான். மணி எட்டும் அடித்தது; ஒன்பதும் அடித்தது. பத்தும் அடித்தது; பதினென்றும் அடித்தது. சின்னசாயியைக் காணவே காணாமல்!

"சேர, அவன் செத்துத்தான் தொலைத்துக் கொண்டான். இவ்வெண்ணும் இப்படி விடி எடுத்துக் கொள்ள அவன் எப்படித் துணிந்திருக்க முடியும்?" என்று பெரிவசாயி தனக்குள் நினைவித்துக் கொண்டான்.

இந்தத் தீர்மானத்துக்கு வந்தது அந்தரிவசாயி அவன் காலம் குடிக்கொண்டிருந்த பரபரப்பு அவனை விட்டு அகன்று விட்டது. மறுகாலம் காலை ஆறு மணிவை எதிர்பார்த்துக் கொண்டு அவன் சிம்மபிறகு வந்து விட்டான்!

★

அந்தரிவசாயி ஒன்று அவ்வாறு இரண்டு இருக்கும். என்று மிக்வாது அதிகமாக அன்று என்னமோ அவனுடைய கால்கள் அவனுடைய ஒத்துணைக்கு மத்திய விட்டான். வேறு வழியின்றி உத்தரவிட்டு விட்டான். அவ்வாறுதான் அவன் கால்கள் அவனுடைய அனுமதி மிக்வாது விதித்து வந்தது விட்டான்.

அடுத்த சிலையும் அவன் தலையிட்டுப் பாடு. ஒர் அடி அடித்து, அவனை எழுந்து சிறைச் செய்ததுபோலிருந்தது "சமயம் தான் தற்செயலாக வந்து தான் செய்த அரிவாஸத்தையிட்டுத் தீட்டிவிட்டோ!" என்று பயந்து போன பெரிவசாயி, "இவ்வாறு, சமயம்.....!" என்று எவ்வுருள் குரலில் சொல்லி கொண்டு வருவது கிண்குள்.

"பயப்படாதே, நான்மே! சமயம் இவ்வாறு, திருடன்தான்!" என்று அடித்துக் கொண்டு வந்தது.

இதைக் கேட்டும் பெரிவசாயிக்கு ஒரே ஆச்சரியம் பிறக்கிறது. "இவ்வாறு, புதுத் திருடனாக விருக்கிருவோர் திருட வருபவன் எங்கேவாவது தாக்கு திறகாவதற்காக எழுப்புவதன்மேல்!" என்று எண்ணி அவன் குழம்பினான்.

"என்ன, அன்னே! என்ன போலி விதே!" என்று திருடன்.

"இப்போ, நீ சீரமைவே நிரூபணம் என்று சொல்கிறேன்!" என்று பெரியசாமி.

"நிரூபணம், அப்போ! - அதனை உணக்கு என்று சொல்கிறீர். இந்தத் தன்னார் வயசியை உதவி விழ்த்து கிட்டே சாவல் சாக்கும் உங்கைக் கண்டதும், எனக்கு 'ஓயே, பாவம்!' என்று இருந்திச்சி. உங்கிட்டே சொல்லாமல் போகாமேன்று, சொல்லிட்டுப் போக வாய் எழுப்பினேன். சரி, என் உங்கை போய் வரட்டுமா?" என்று நிரூபணம்.

இதைச் செட்டதும் பெரியசாமிக்குக் கோபம் கோபமாக வந்தது. அவன் சற்று சிலிர்ந்து சிந்து. "என்ன துணிச் செட்டா, உனக்கு? என்னையே செட்டிக்கு கிட்டா உங்கை துணையப் பார்க்கிறேன்?" என்று தன் கைவிழ்த்த தடியை துக்கினான்.

"மேய், கம்பா சிறித்து! உனக்கு வயசாவியிருச்சி. இன்னும் நீ என் இந்த வேலைவைக் கட்டிக்கிட்டே அழறே? பேசாம விருத்து என் சொல்வதைச் செஞ்—இன்னும் கொஞ்ச சேர்ப்போதுத் துக்கோ; அப்புறம் உனக்கு என்ன வேணுமோ, என்னைக் செஞ்; என் கொடுக்கிறேன். அதை வசிக்கிட்டுச் சாநிற சாவத்தினாச்செம் நீ கொஞ்சம் சந்தோசமா விருக்கப் பாரு!—என்ன, உனக்கு உத்தரவுதானே?"

"கம்பாவிருக்குடா, நீ சொல்வது நாயம்! இந்தனை வானா என் உணிகைச் சாய் பாத்தி வந்த எமையுக்கை என்னைத் தரோமெ செப்பச் சொல்றே?"

"என்னு, அப்போ! நீ கொஞ்சங்கூட விசயம் தெரியாமல் போறியே! எமையக் இந்தனை வானா உன் உணிகை எதுக்

சாவக் சாய்பாத்தி கிட்டிட்டு வந்தாரு? - அவரு கிட்டை சாவட்டிச் சாவல் சாக்கத்தானே? நாது பேணாய் போவ சியும் சந்தோசமா வாழறதுக்கு இவ் வியே!"

"மேய், இந்த உபதேச மெல்லாம் எனக்கு வேணும்! ஒரு சாரும் என் உண்ட கிட்டிக்கு செண்டகம் சினைக் கமார்டென், நீ கரியசாமிதயா

இந்த இடத்தை கிட்டும் போறியா? - இப்போ, உச்சல் போடட்டுமா?"

"என்னும் உன்னை மரியாதையாய்த் தான் செட்டுக்கிறேன் - பேசாம நீ என்னை உங்கை கிடையா? - இப்போ, என் உன் மெல்லியைப் பிடிச்சத் திரு கிட்டட்டுமா?" என்று தன் கைகளைப் பெரியசாமியின் கழுத்திற்கு அருகே கொண்டுபோனான் நிரூபணம்.

"நிரூபணே, நிரூபணே! என்னை என்ன, மெய்யுக்கு சினைச்செட்டெட்? மரியாதையா போடா, கெளரியோ!" என்று இளைத்து உத்திக் கொண்டே, அவன் கழுத்தின் கம்பை வைத்து செட்டித் தன்னினுள் பெரியசாமி.

அவ்வளவுதான்: நிரூபணம் தான் பிழைப்பதற்காக அவன் மெல்லியைப் பிடித்துவிட்டான்!

அடுத்த சிலிக்கும் "எமைய், எமைய்! நிரூபணம், நிரூபணம்!" என்று 'ஓ' மென்று அவநிக்கொண்டே மேழ விழுக் தான் பெரியசாமி.

அவனுடைய அதனைக் செட்டுச் செட்டியார் 'சீவாங்கம்' சேரம் எழுத்து ஒரு வருவதற்குள் நிரூபணம் ஒடிவிட்டான். அதுமட்டுமில்லை; பெரியசாமியின் உயிரும் அவன் உடலு கிட்டிட்டு ஒடிவிட்டது!

"இதென்ன, தர்ம சங்கடம்! போயிப் பேரையும் இவன் இவ்வேசா விழ்த்து சாகவேண்டும்! இவன் உழைத்த உழைப்புக்கு 'எங்களுக்கு ஏதாவது கொடு' என்று இவனுடைய பெண்டாட்டி யோகை உன் வேறு வந்து என்னுடைய கழுத்தை பற்றக்கொ?" என்று என்னுக் கென்னி? வடித்தாரி செட்டியார்.

அடுத்த எனம் அவருடைய கவனம் சென்சாமியின் மீது சென்றது. "அவன்

வன் இத்தியவு வேலைக்கு வரவில்லை! அவனும் இவனைப் போல் ஒருவேளை செத்துத் தொலைக்கானோ! - என் வங்கன்! இவ்வுழி மெய்க்குறும் ஓரே வாடிவாய் ஒழிந்து தொலைக்கல் கம்பைப் பிடித்த யோகை கிட்ட மாநிலி! - அருள், வேறு வாராவது வந்தால் இவன் கிளவில அநிகச் சம்பளம் செட்டிப்பானோ, என்

ஊமோ! அதற்காகத்தானே 'இத்தக் கெழங்கோ இருந்தவிட்டுப் போகட்டும்!' என்று இத்தனை காலம் கம்மா இருக்கேன்!" என்று அவர் தமக்குள் அலுத்துக் கொண்டார். பிறகு, திடீரென்று ஏதோ சினைத்துக் கொண்டவர் போல 'விடுவிடு' வென்று ஒடி, போலீஸின் டெலியூனுக்கு 'டெலிபோன்' செய்தார். 'காவர வாய்பாசி கைதவன் செட்டியார்' என்று தெரிந்ததும், அவர்களும் உடனே விழுக்தடித்துக்கொண்டு ஒடி வந்தனர். அடுத்த நேரிலும் பெரியசாமியின் பிரேதம் வழக்கம்போல் பரிசோதனைக்காக ஆஸ்பத்திரிக்கு அனுப்பி வைக்கப் பட்டது. புலன் விசாரணைகள் சாங்கோ பால்தாசு கலந்தது. அவருடைய சிசுக்கட்டுந், செத்துப் போன பிறகாவது அவன் விஷயத்தில் சர்க்கார் விசேஷ கவனம் செலுத்த வேண்டுமோ, இல்லைவோ!

★

மிறகன் காலை ஆறு மணிக்கு, 'ஊமான் என்ன கொல்வாரே, என்னமோ!' என்று கடுங்கிக் கொண்டே சின்னசாமியை வந்து சேர்ந்தான். அவனைக் கண்டதும் செட்டியாருக்கு ஆத்திரம் பற்றிக் கொண்டே வந்தது. "ஏன்டா, நீயே! கேட்கிறாய் ஏன் வரவில்லை?" என்று கனிக்ந்து விழைந்தார்.

"என் பெண்டாட்டியைத் தேன் கொட்டி விட்டதுங்கோ!" என்று ஆரம்பித்தான் சின்னசாமி.

"சரி, உன் பெண்டாட்டியைத் தேன் கொட்டி விட்டதோ இல்லைவோ, யின் ஏன் இன்று வேலைக்கு வந்தாய்? போய் அவனைத் துக்கி வைத்துக் கொண்டிருப்போ! இங்கே நீங்கோதே!"

"ஊமான்.....ரி"

"போடா! கேற்று அவன் திருடனைக் கண்டதுமே கீழே விழுந்து பிராணனை விட்டுவிட்டான்; நீ இருட்டைக் கண்டாயே பிராணனை விட்டுவிடுவாயோ, என்னமோ!—போய்த் தொலை!"

சின்னசாமிக்கு ஒன்றும் புரியவில்லை. அருகிலிருந்த தொட்டிக்காரனை சகலியமாக விசாரித்து விஷயத்தைத் தெரிந்து கொண்டான். "கல்வ வேலை! கேற்று ஏன் வராததே ரொம்ப கல்லதாய்ப் போச்சு!" என்று அவன் தயக்குள் நினைத்து ரொம்பவும் சந்தோஷப்பட்டுக் கொண்டான்!

அதற்குள் செட்டியாரின் ஆத்திரமும் ஒருவாறு அடங்கியது. அவர் குரலும் உச்சஸ்தராரியிலிருந்து கீழ் ஸ்தராரிக்கு

இறங்கியது. "ஏன்டா, சின்னசாமி அந்தப் பெரியசாமிக்குப் பெண்டாட்டி பிள்ளை பெல்லாம் இருக்கா, என்ன?" என்று விசாரித்தார்.

"அதெல்லாம் ஒன்று மில்லை; அவன் ஒன்றுக் கட்டைலுக்கு! அது தெரியாமத்தான் நீங்க இத்தனை நாளும் என்னக்கும் அவனுக்கும் பிரே சம்பனம் கொடுத்துக்கிட்டு வந்தீங்க!" என்று சொல்லிவிட்டு, அவன் மென்மத் தன்மையச் சொரித்தான்.

சம்பன உபரவு கேட்பதற்கு இதை விட கல்ல சந்தர்ப்பம் அதுமட்டும்தான் கிடைத்திருக்கப் போகிறது!

ஆனால், செட்டியார் அவன் சந்தர்ப்பமறித்து எடுத்துக் காட்டிய வித்தியாசத்தைத் தம் காதில் வாங்கிக் கொள்ளவில்லை. அவர் அதைவா கேட்டார்? "செத்துப் போன பெரியசாமிக்குப் பெண்டாட்டி, பிள்ளை இருக்கிறதா, இல்லைவா?" என்றுதானே கேட்டார்? —"இல்லை" என்று தெரிந்ததும், "கவலை விட்டது! கலவுக் கம்முடைய பங்கெல் இல்லாம விருப்பசாரா!" என்று தமக்குள் எண்ணி, அவர் ஒரு நீண்ட பெருமூச்சு விட்டார்.

அடுத்த நேரிலும் அவருடைய மூகம் மயங்கித்தது. "ஏலே, சின்னசாமி! காலைக்கு கம்ம பெரியசாமிக்குப் பதிகா வேறே ஒரு ஆளைப் பிடித்துக்கொண்டு வருகிறாயா?" என்று கேட்டார் உங்க கைத்துடன்.

இதைக் கேட்டதும் சின்னசாமிக்கும் கொஞ்சம் உற்சாகம் பிறந்தது. "அதக் கென்னங்க, கம்ம காரியே ஆளுக்கா பஞ்சம்! வேண்டிய ஆளை நான் இழுத்துக்கிட்டு வரேனுங்க!" என்னும்.

"சரி, போய் 'கேட்டன்டை நீத்து!' என்று சொல்லிவிட்டுச் செட்டியார் உங்கே போய்விட்டார்.

சின்னசாமி பிறைத்தான்!

பெரியசாமியைப் பற்றி யாரும் கவலைப்படவில்லை; செட்டியாருக்காகவே பிறகு தவன்போல் பிறந்து, செட்டியாருக்காகவே வளர்க்கலான் போல் வளர்ந்து, செட்டியாருக்காகவே வாழ்ந்தவன்போல் வாழ்ந்து, செட்டியாருக்காகவே மடிந்தவன் போல் மடிந்த அவன் தன்னன்மற்ற சேவைவரின் பெருமையைப் பற்றி யாரும் பேசவில்லை. அப்படிப் பேசுவதற்கு அவன் மட்டுமே இந்த உலகத்தில் அந்த நிலையில் வாழ்ந்து அபூர்வமாகச் செத்துப் போனார்? அவனைப் போல் இன்னும் எத்தனை பேரோ!

லீப்டன்ஸ்

என்றால்

முதல்தரமான

டீ

LYB132974

சந்திப்பு

தி. தா. கோபாலன்

வினமாலி முண்டி வடித்துக் கட்டத்தை மீதிக்கொண்டு அப்படியோ ரலிவில் ஏறிவிட்டார். அவ்வளவு கொஞ்சடியிலும் அவர் உட்காருவதற்கு ஓர் இடம் கிடைத்ததற்குக் காரணம் அவருடைய உருவமும் உயரமும்தான். சமார் ஆறரை அடி உயரம்; அதற்குத் தகுந்த பருமன்; அதர் ஹிப்பா; அதர் சாங்கை; தோல் கை— இவைகளைக்கொண்டு எண்ணியமான் மனிதர் என்று சொல்வதற்கு வேண்டிய தந்தரம் காணக்கூடியவரே?

வனமாலியின் ஏதிரில் உட்கார்ந்திருந்த எழுத்த மனிதர் அவத்த விழி மாறாமல் வனமாலியைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார். பிறர் தம்மை அப்படி உற்றுப் பார்ப்பதை என்னி வனமாலி எப்பொழுதும் கவியப் பட்டதே கெடபாது. ஏன், பிறர் அப்படித் தம்மை உற்றுப் பார்க்க வேண்டுமென்ற அவரே விருப்பமுதான். இப்படிப் பல மனிதர்களின் எண் பார்க்கை பட்டுப் பட்டுத்தான் உலகில் பல சாதாரண மனிதர்கொல்லாம்

பிரபல மனிதர்களாகி விட்டார்கள் என்பது அவருடைய திடமான அபிப்பிராயம்.

எதிரிலிருந்த மனிதருக்கு வனமாலி வுடன் போகவதற்குக் கூடக் கொஞ்சம் துணிவு ஏற்பட்டு விட்டது. "ஊர்! உங்கள் முகத்தைப் பார்த்தால்... கொஞ்சம்....." என்று இருந்தார்.

வனமாலி சிரித்தக் கொண்டே, "இருக்கும், இருக்கும். நீங்கள் கிணங்கிதபடி என் கொஞ்சம் விவரமாகக் கூசாமிதான்!" என்று சொல்லிக்

காலமும் அவையிலும் கொண்ட பார்க்கையைச் சந்திலும் விருது..

எதிரிலிருந்த எழுத்த மனிதர் தம் வுடம்பலித்த விட்டதாக என்னி உந்தாகமாகப் பெயிருர்:— "அப்படித்தான் என் கிணங்கிதேன். நீங்கள்தாமே விழிப்பதால் பஞ்சு பத்த போர்டிலே கொடியேற்று விழா உட்திப் பிரசங்கம் செப்தீர்கள் — அப்போதுதான் முதல் தடவைவாக உங்கள் பிரசங்கத்தைக் கேட்டேன். எல்லோரும் மேடை விலே ஏறிப் பெயிவிடலாம், ஊர்! ஆனால்..."

இந்த இடத்தில் வனமாலி கொஞ்சம் கெய்யப்பட்டு எதிரில் உன்னவரின் பேச்சை கிதத்த என்னி, "நீங்கள் தவறாக கிணங்கிதீர்கள் — என் அந்த ஆசாமி யல்ல..." என்று ஏதோ கொல்ல ஆரம்பித்தார்.

எதிரிலிருந்தவருக்கு இதைக் கேட்டதும் பெரிய ஏமாற்றமாய்த்தான் விருத்தது. இருந்தாலும் தம்முடைய மதிப்பைப் குறைத்திக் கொன்னாமல் பேச ஆரம்பித்தார்:

"அப்படி இருந்தாலும் நீங்கள் ஒரு பிரபல மனிதராய்த்தா விருக்கவேண்டும்....."

"ஆமாம், ஆமாம். என் ஒரு பிரபல பத்திரிகையின் ஆசிரியர்!"

"பத்திரிகைசிரியர்! என் கிணங்கிதிலும் தங்கியும்! இல்லாவிட்டால் முகத்தில் இவ்வளவு.....சரி அநிருக்கட்டும்; உங்கள் பத்திரிகையின் பெயர்.....?"

"திவட்டி!"

"திவட்டியா! இது உங்கள்..."

"ஆமாம், என்னுடைய பத்திரிகையின் பெயர்தான்!"

"இப்படி துருபத்திரிகையின் பெயரையே என் கேய்விப்பட்ட தில்லையே! ...அதனால் என்ன? எல்லாவதோ உயர்ந்த பத்திரிகைகளைக் காட்டிலும் என்னில் படாமலே போய்விடுகின்றன... அநிருக்கட்டும், பத்திரிகைக்குத் 'திவட்டி' என்ற பெரு சொல் பப்பொருத்தமாக விருக்கு, ஊர்! பத்திரிகைக்கு என்ன

— 44 —

"இந்த விளக்கத்தில் உடல் நெருக்கத்தில் புகைப் புகைப்போடு நெருக்கத்தில் நெருக்கத்தில்!"
 "அந்த ஒரு போலீஸ்காரர் தந்திரம், மனநிலை! அவரைக் கண்டீடாக நெருக்கத்தில்!"
 "நீரும் ஒரு போலீஸ்காரர்தானா?"
 "அடடா! மந்திர போலீஸ்காரர்தானா?"

பெயர் கவனமாக இருக்கிற இந்த தன்மைகளில் கீழ்க் கவனத்துக்குத் தகுந்த போல ஒரு பெயரைக் கண்டு பிடித்த விட்டிருக்கிறேன்!"

"பத்திரிகைக்கு அந்தத் தகுந்த போல ஒரு பெயரைக் கண்டு பிடித்த தானே யானேயென்று விருக்கிறேன்?"

"அதமாதிரியில்லை! பெயரிடாமல் பத்திரிகை போட முடியுமென்று, பாலுக்கள்! அங்குமிங்கும், உம் உம் 'நிலக்க' என்று கருத்துக்குப் போடுகிறீர்களேயா?....."

"என், போலீஸ் கென்ன? என் 'நிலக்க' கை காலில் மற்ற பத்திரிகைகள் மாதிரி சொல்லாத. அதனாலே சாதாரண மனுஷ்யர்களை என்னவோ படர்த்த கொஞ்சம் அழகம்!"

"சரிதான், குறிப்பாகச் சில பெயர் மாதிரிகளுக்கு மாதிரியும்....."

"ஹேதாம்.....அதன் விஷயம்! பத்திரிகைக் கட்டு கைக்கு கந்த லுடனே 'நிலக்க' என்று போதம்; பத்திர போலீஸும்!"

"அப்படியா சந்தி? அடடா! கைகள் கட்டுக்கோ சந்தி கதேதோ கிவ்வகை கென்னம் தெரிந்த கொண்டு கருகிறேன்."

இந்த அநித்யத்தன் பரிக்ஷிப்பில், கார்! உங்கள் பத்திரிகையிலே கொஞ்சம் பெரிய பெரிய மாதிரிகளெல்லாம் எழுதவார்தை போலிருக்கிறதா!"

"அதிலே என்ன சந்தேகம்? 'பிரம்ம விபி' என்று கெட்டுப்பட்டு இருக்கிறதா?"

"இதைத் தெரிவிப்பதற்கு, கார்? தற்போதுள்ள கந்த கொஞ்சகாரர்களே, அதனாலே!"

"அடடா! அதைத் தெரிவிப்பில், கார்! என் போல எழுத்தகர் 'பிரம்ம விபி' என்று....."

"ஒரேனா, எழுத்தகர்! அவர் உங்கள் பத்திரிகையின் எழுத்தகரே?"

"ஆகும், கொஞ்சம் அருமையான கருத்து கார்! இவ்வகைகளில் தந்த தந்தி கட்டுகிற அகர் கைகைப் படித்துப் புரிந்த கொஞ்சம் கருத்து கண்ணிப் பிடித்தார் போல் ஒரு பத்திப் போலே தான் முடியும். அதிலும் இந்த போலுக்குத் தான் கைகைக் கை கவனம் புரியும்."

"தப்படியா? அங்குமிங்கும், உங்கள் 'பிரம்ம விபி' மாதிரி 'குரல்' இருக்கிற அழகம் எழுத்தகர் இருக்கிறதே, அதை உங்களுக்குத் தெரியுமா?"

"எனக்குத் தெரியுமா?"

"'குரல்' எழுத்தகைப் புரிந்தகொன் கத் தந்தி கட்டுகிற ஒரு காரை இருக்க தானே அழகம், கார்!"

"அக்கைய உயர்ந்த எழுத்தகர்! அத சரி, அந்த 'குரல்' கந்தப் பத்திரிகையின் எழுத்தகரே?"

"அவர் சாதாரண பத்திரிகையின் கென் கார் எழுத்தகரில்லை.....!"

"அதெப்படி முடியும்? பிரம்ம விபிக்குத் சாதாரண எழுத்தகர்களைய இருந்தால் 'நிலக்க' போன்ற உயர்ந்த பத்திரிகையின் தானே எழுத்தகரும்?"

"அவர் 'இருட்டி' எழுத்தகரும்.....!"

கையகி ஆசிரியத்தான், "இருட்டி கார்!" கந்த கெட்டார்.

"ஆகும் கார், ஆகும்! 'இருட்டி' கந்த கார் எழுத்தகர், கொஞ்சம் பிரத்தியான பத்திரிகை கார், இருட்டி!"

"சரிதான், அப்படி ஒரு பத்திரிகை இருப்பதாகத் தந்தித் தகவிலை என் கையில் விருத்தியிலேயே!"

"கிண்பிடுகிறதா? சாதாரணமான மனுஷ்யர்கள் கதிமெல்லாம் கிற கிவ்வகையில், அந்தப் பத்திரிகையின் போல!"

விடிந்த எழுத்துப் பெய்தியம் இன்னும் விடவில்லை, ஹர்! அதிலிருந்து இருபது வருஷமாகக் கதை எழுதித் கொண்டு கருகிறேன். எத்தனையோ பத்திரிகை விருத்திதே, ஏதாவது ஒரு பத்திரிகை என் கதைகளைத் தணிந்து பிரசுரிக்க வேண்டுமோ? — கிடையாது! முதன் முதலில் 'தெய்தி'ப் பத்திரிகையில்தான் நான் ஹர் தணிந்து என் கதைகளைப் பிரசுரித்தேன். அதற்குப் பிறகுதான்....."

"அவருக்குத்தான் அந்தத் தணிச்சல் என்று கிணங்குகிறேன்; எனக்கும் உண்டு. 'இருட்டி'யே 'ஞானம்'னு ஒரு அப்பாத்தான எழுத்தான் எழுதுகிறார், உங்கள் எழுத்தாவது பத்துப் பேருக்குப் புரியுமோ? 'தெய்தி' ஆசிரியர் சொன்னார். ஆனால் 'ஞானம்' எழுதும் கதை ஒருவருக்குக் கூடப் புரியாது, ஹர்!"

"ஹர்! நீங்கள் படபடப்பாகப் பேசிக் கொண்டு போகிறீர்கள்! உங்களுக்கு அந்த 'ஞானம்' யானுக்கு தெரியுமோ?"

"யாராய் இருந்தால் எனக்கு என்ன ஹர்? உயர்ந்த எழுத்தை காவேற்க வேண்டியதானோ? 'தெய்தி' உடைந்திருந்த கள்ளைச் செய்வதாயிட்டு 'இருட்டி' எங்களுடைய கள்ளைச் செய்யும்....."

"ஹர்! நீங்கள் சொல்வது ஆத்திரத்தோடு பேசுகிறீர்கள். 'ஞானம்' எங்கிறவர் யானுக்கு சொல்வது கிணங்குகிறேன்....."

"யாராய் இருந்தால் என்ன ஹர்! என் ஆசிரியருக்கு இடம் கொடுக்கிற ஆசிரிய உய்ய, உய்ய எழுத்தாக்கு எப்பொழுதும் 'இருட்டி'ய் இடமுண்டு. 'ஞானம்' காதலான ஆசிரிய உய்ய, மறா மோதலு...!"

"அந்த மோதலையத் தெரிந்துகொள்ளக் கூடிய சந்தர்ப்பம் கிடைத்தால் நீங்கள் காவேற்க மாட்டீர்களா?"

"என், காவேற்க மாட்டேன்? சந்தோஷத்தோடு காவேற்பேன்!"

"'ஞானம்' என்பவர் காஷாத்த 'பிரம்ம விதி'தான்!"

"இருட்டி' ஆசிரியரைப் பெயரெடுத்தது போலிருந்தது. 'அப்படிக்கு கிணங்கு...' என்று தடுமாறினார்.

"ஆமாம், காவேற்கான் 'தெய்தி'யில் 'பிரம்ம விதி' என்றும், 'இருட்டி'யே 'ஞானம்' என்றும் எழுதுகிற மனிதர்! என் சொந்தப் பெயர் ஞானவிலாசம்!" என்று சொல்லி, இருபது வருஷமாக வெந்தியக் காலி ஏறி அழகு படித்திருந்த பத்திரை அந்த மனிதர் காட்டினார்!

வந்தனம் எதற்கு?

காலகீழ்ப்பம்

பெரிய அளவு

நடு போலீஸ் காவல்துறையுடன் சேர்ந்து தாண்டவரம் நடு பிரதேசத்தை கண்காணிக்கக் கொடுத்த அந்நேரம் அங்கு தான் போலீஸ் காவல்துறையினரின் கைகளில் சிறைபெற்றுள்ளார். அந்த நேரத்தில் அவர் கைவிடப்பட்டது.

உள்ளுமுகை (கெட்டுப்போனது) — நாமே,
இன்னும் கெட்டுப் போனது இருக்கிறது

பதிலு—ஆமாம், நான் தின்னப்பெட்டந்தான்
பெருகிறேன். நீங்கள் வாதி?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: 323 கேள்வி
தேவன், குருநாதன் என்பவர்கள் குருநாதன்
புத்த அமைதித் திட்டத்தைச் சீரமைக்க
செய்து வருவதாகவும் மேலும் மேலும்
உருவாகும் அமைதித் திட்டத்தை
விட்டுவிட்டு.....

இவ்வெப்பை—யாரைப் பிடித்திருக்கிறது?
 என்னிடமிரு—from அந்த வீட்டுக்குச் சென்ற
 காரணத்தால்!

பெயர் :

தரு விட்டால் திருடன் துறந்தது மெய்
 வாக அங்கிருக்கும் பொருள்களை மெய்க்கை
 தருகிற பார்த்தால், அப்போதுதான் விழித்
 துக் கொண்டு விட்டுக் காசை திருடனிட
 பார்த்த விட்டால், உடனே நம் கைத் துள்
 பரக்கையை எடுத்து அவன் ஈரப்படுகு நோயை
 விட்டான். திருடன் தரு விட்டா நடுங்கித்
 விட்டான். அந்தச் சமயம் ஒரு குழந்தை
 ஓடப் பக்கத்தி விழுந்து போனாரும்த
 உதயது :-

“அப்பா, என்னுடைய தாய் தான் துப்பாக்கியை எடுத்துக் கொண்டு அங்கே உள்ள அப்பா, செய்திரே!”

தலைவர் அவர்களே!

தேவ (மேயத்திடம்):—என்ன அப்பா உன்னைப் போட்டு. அப்பா என்ன செய்து கொடுத்தான் போய்த் திருவிதாங்கூர்த் தாத்தாப் போய்ப்பா! என்னுடைய உயிரைப் போட்டு. இன்னும் மேயமாந் தாத்தாப் கொடுத்திருக்கிறான்!

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: ஆம். இப்பொழுது
சான் செட்ரிக் ஸ்டீட்டர் என்பவர் இங்கு
யோசனைகள் சொல்லுகிறார். அவர் மாநா
தில் செட்ரிக் செட்ரிக் என்பவரின்மீது?

தருயர்-மோட்டு வத்தாய் அமை
மோட்டுப் பார்த்தார். உடனே அதன்
குதும்புதல் அருத்த மயல் தாறுகே
தேயி விட்டது!

தமிழ்நாடு - பரந்த நிலம் அல்ல! இது
விருத்தியைப் போத்தான்மட்டுமே என்வளவு பயனாக
வாழ்த்தி இருக்கிறோம் என்று தெரிவிக்கிறார்!

ஆவாசிப்பாதிக்கிறவன் :

பிரதமர் (ஸ்டேஷன் மாண்டாய்ஸ் மரத்தின் கீழேயுள்ள) :—மேலும், சர்க்காரின் தரவுகளின்படி மூன்று அட்டைகளில் 1000 ரூபாய் மதிப்புள்ள பிளாஸ்டிக் பைகள் 2 ஆற்ற அட்டைகளில் இருந்திருந்தும் மறைப்பது குற்றமாகாது என்பது உறுதியாக உள்ளதா?

நடு-ஆன் ஸ்கூல் - மாடீ, திவான் கோபுர
திருள் ஸ்ரேஷ்டகாலம் புகழ்திடவர். அந்த
அட்டவணியைப் பாத்ததற்குமுன்போ உண்
மக்கு இதைத் தெரிந்து கொள்ள முடிந்தது.

★

சரிவரவாய்வு தொடங்கிற்று !

“கூட, இங்கே இந்த ஸ்பெரேட்டோகோஸ்களும் சைடோட் ரிபுட்டிகேட்டோஸ்களும் இருக்கின்றன. நெரோசைட்டோகோஸை? நீங்கள் அயராதே கொடுக்கவேண்டும்!”

“குறேசு, அப்படியா? என்னிதற்கு சொல்
றுங்கள். என்னவாய் அப்பாருடைய சொடுக்க
பெயருக்கு?”

“அந்த நூலைச் சொடுக்க வேண்டும்!”

“சரி, இத்தாலியர்கள், என்னிடம் ஒரு ரூபாயை இருக்கிறது. பாகிசு சின்னத்தைப் போட்டுக்கள்.”

“என்னைதான் சிங்களத்திற்குரியோ! என்ன
செய்யவேண்டும்?”

“தனி, பரகதித் தீயவரை வேண்டாம். அதற்
குறி எதிராக இங்கு ஒரு சைதாட் பிடித்து
விடுகிறேன்!”

★

இதன்மீது அரசாங்கம் !

உள்ள சேர்த்துப் பட்டாணம்: — என்ன
விடக்கூடுமோ, அப்பா?

விட்டு எஜமானிடம் - இக்கூடம் காலக் குயில்
பேரளிக்குகிறது. அவர் திருமய கருவரத்தின்
இதன் குரலால் மனம் ஆகும். பேரய் வர!

மட்டாளப்பன் :— இரண்டு வாரங்களுக்கு
முன்பு நிரூபித் தருங்கவதை நான் இப்போதே
உட்காசித்திருக்கிறேன்!

கூண்டோடு கைலாசம்!

— ராஜா —

"எய்யா, தயார்!" என்று கூப்பிட்டுப் பார்த்தான் கடிதத்தை விட்டு வெளியேறிட்டுப் போனான். அதைப் பிரித்துப் படித்துவிட்டு, "கத்தரி! கத்தரி!" என்று கூப்பிட்டான் கத்தாராமன்.

"ஏன்! என்ன அங்கங்கு அவரம்?" என்று கூறிக் கொண்டு சமைப்பம் அதையிலிருந்து வந்தான் அனனுடைய சைதாத்தியினி.

"இந்தா! அதையிலிருந்து வந்திருக்கிறது, பா!" என்று சொல்லிக் கொண்டு கத்தாராமன் கடிதத்தை அவனிடம் நீட்டினான்.

கடிதத்தைப் படித்து முடித்த கத்தரி யின் முகத்தில் என்னும் கொண்டும் வெடித்தன. "ஹும்! உங்கன் அதைக்கு வேறு வேறு பிங்கி. இந்த ஊர் என்ன சொர்க்கம் என்று நினைத்துக் கொண்டார்க்கோ? கிங்கன்பாட்டுக்கு ஆபீஸிற்குப் போய்விடுகிறீர்கள். அவர்களை வைத்துக்கொண்டு படம் கட்டமெல்வாம் என்கெல்லவா தெரியும்?" என்று படபடவென்று பொழிந்தான் கத்தரி.

சுண்டையில் கத்தாராமனுக்கும் அவன் அத்தை பாரேதி அம்மாள் தன் வீட்டில் வந்து இருப்பதால் கேசரிடம் கட்டங்கள் யாவும் கண்ணுப் தெரிவித்தன. பாரேதியின் சொந்த ஊர் மதுரை. கத்தாராமன் தன் அலகுக்கு கேசரிவிடமிருந்திருந்தான். பாரேதி இவ்வாறு அவன் அடிக்கடி அவன் வீட்டிற்கு விஜயம் செய்து ஒரு மாதம் அங்கு இருந்து மாதம் தங்கிவிட்டுப் போவான். அப்பொழுதெல்லாம் கத்தரியின் பரம மிகவும் கடிதமாய்விடும். பாரேதி அம்மாள் பழங்காலப் பழக்கங்களை வழக்கப்பட்டவரைதவிர கத்தரிவாறு அவர்களை மிகுந்தவாறின் மூலம் நிதிநிதி செய்விக் குடியாய்விட்டது. அவன் செய்யும் காரியம் ஒவ்வொன்றிலும் ஏதாவது குறை கண்டு விடப்பதும், முடியுமாறுபாடுமே அவன் நீதிவாச வந்தகமாயிருந்தது. பாரேதி அத்தை இருக்கும் பொழுதெல்லாம் கத்தரிக்குக் காரியங்கள்

இரவு பத்து மணி வரை போக இருப்பது உட்கார்ந்தும், தன்னுடைய கையாடிக் கவனிக்கக்கூட அவனுக்கு நேரமிருக்காது. இத்தனை செய்தும் அவனிடமிருந்து அவன் பெற்றதெல்லாம் நிட்டும் வசவும் துடிக்காமே!

ஆகவே, பாரேதி அம்மாள் தன் வீட்டுக்கு வருவதாக எழுதி விடுத்ததைக் கண்டதும் கத்தரியின் பொறுமை எவ்வளவு கட்டத்தில் ஆச்சரியமாயிற்று.

"கத்தரி! உன் கட்டங்கள் எல்லாம் என்னுக்கு கண்ணுப் தெரியும், அவன் இங்கு வருவதில் என்னும் கொஞ்சம்கூட இடையிடும், என்ன செய்யது? அவன் சொந்த வெல்லம் எங்களுக்குக் கொடுக்கிறான் என்று சொல்லிவிடுவான் என்று பார்க்கிறேன். அதனவதான் வந்து இருந்துவிட்டுப் போகட்டுமே என்று சில சமயம் தோன்றுகிறது" என்றான் கத்தாராமன்.

"அப்படியானால் கிங்கி அவனுக்குக் காப்பி, டீபர், சாப்பாடு எல்லாம் பண்ணிப் போடுங்கள். என் அம்மாவிடம் போகிறேன்!" என்னுள் கத்தரி.

கத்தாராமன் பதிலுக்குப் புன்னகை புரிந்தான். "கத்தரி! அதையின் சமாராம் உனக்கு என்னுப் தெரியும், இந்த நடவடிக்கை அவன் இங்கு வருவது எனக்குக் கொஞ்சமும் இடையிடும். ஆகையால் நாம் அவனை ஒரு கத்தரித் தால் இங்கே வராமல் செய்ய வேண்டும். என் சொல்லிப்படி கி அவனுக்கு ஒரு கடிதம் எழுது!" என்று சொன்னான்.

அவன் சொன்னபடியே கத்தரி கீழ்க் கண்டவாறு ஒரு கடிதம் எழுதினான்:—

பாரேதி

"பாரேதி அத்தை எங்களுக்கு, கத்தரி யின் அத்தை வேடி நடவடிக்கை. கிங்கி அவனுக்கு எழுதிய வடிவம் கைதந்தது. அதுக்கு ஆபீஸில் வேலை அங்குதான் இருப்பதால் கத்தரி எழுதி கொண்டு, கிங்கி இந்த கடிதம் காரியங்களில் என்ன எழுதி விடுவதாம் படிப்பதற்கு மிகவும் சந்தோஷம். அதுமே இந்த ஊர் மூன்றாம் கைகவரம் பிங்கி. ஒன்றும் கிடைக்க

மாட்டிட வேண்டிதரு. எங்கள் காலாக்களுக்கு
 மும் ஓரே பஞ்சை விருத்திதரு. அச்செய
 விடைப்பதிலும். நாங்கள் எதம் கெட்டு
 இரண்டு மாதம் ஆகிதரு. பால் தரிக் குத்து
 விடைப்பதிலும். கெட்டுக்குச் சர்க்கரையெ
 இல்லை. தவிரவும் ஸர்க் காயர். பினைக்
 குதலிய விவாதிதம் நூக்தியை விருத்
 திந்தன. நாங்கள் தெருவிக்கிட இரண்டு
 யெருக்குக் காயர் கண்டு இரந்து
 விட்டார்கள். மேலு விருத்திக்கிட. உங்கள்
 வரவை ஆவதுடன் எதிர்பார்க்கிறோம்.

இருபடிக்கு.
 உத்தரம்..

கடிதத்தைத் தானே போய்த் தபாலில்
 போட்டுவிட்டு வந்ததும் தான் கத்தரிக்கு
 மனம் நிம்மதியாயிற்று. சாதாரணமாக
 பாசிரி அம்மாளுக்குக் காயர், பினைக்
 என்னும் அசாத்திய பயம். ஆகையால்
 கட்டாயமாக வரமாட்டான் என்று
 நினைத்தபோது கத்தரிக்கு அவையறியா
 மல் கிரிப்பு வந்தது.

அன்று சாயங்காலம் ஆபீஸிலிருந்து
 வந்த கணவனிடம் தான் எழுதியதைத்
 சொன்னதும் அவனும் விழுந்து விழுந்து
 கிரித்தான். "அவன் ஏன் வருகிறான்?
 நீதான் அவனை ஓசையடிவாய்ப் பய
 ருதுத்தி விட்டாயா?" என்று கூறிக்
 கொண்டே அவன் அங்காத் துண்டை
 விழும்பினான். தங்களுடைய வேற்றியைப்
 கொண்டுவந்திரு இருவரும் அன்று
 இரவு சினிமாவுக்குப் போனார்கள்.

இந்தச் சம்பவங்கள் நடந்த மூன்றாம்
 நாள் காலை வழங்கும்போல் கத்தராமன்
 ஆரீகக்குக் கிளம்பிக் கொண்டிருந்தான்.
 வாகனில் குதிசை வண்டி போன்று வந்து
 நின்றசத்தம் கேட்டுத் திடுக்கிட்ட கத்தர
 ராமனும் கத்தரியும் வாகனம் திண்ணைக்கு
 விரைந்து வந்தார்கள். வண்டியி் விருந்து
 மூட்டை மூடிக்கொண்டு பார்த்து
 அப்பாள் மெதுவாக இறங்கிக் கொண்
 டிருந்தான்!

"வாங்கிக் அதை!" என்று அரடு
 வரிய இருவரும் கூறினார்கள்.

"கத்தரி! உன் கடிதத்தைப் பார்த்த
 தும் எனக்கு எப்படி இருந்தது தெரி
 யுமா? நீங்கள் இருவரும் கஷ்டப்பட்டுச்
 கொண்டிருக்கிறீயாது எனக்கு அங்கே
 என்ன கசும் வேண்டி விருத்திறது? என்
 மனசு கேட்கரிய வீசிலும். உங்கள் இது
 வந்துக்கும் வரும் காயர், பினைக் எனக்
 குள் வந்து காணும் உண்டோடு உங்கால்
 போய்விட்டால் மென்றதான். கட்டுன
 புறப்பட்டு வந்தீர்கள்!" என்று கொல்நிக்
 கொண்டே பாசிரி அதை உன்னை
 துறந்தான்.

தம்பதிகள் இருவரும் ஒருகரை
 யொருவர் பார்த்து விழித்தார்கள்!

அருந்தாதின் சித்திரங்கள்

அருந்தாதின் அருவ பிம்பங்கள் அருந்தாதின்
 சித்திரங்கள் அருந்தாதின் பிம்பங்கள் அருந்தாதின்
 சித்திரங்கள் அருந்தாதின் பிம்பங்கள் அருந்தாதின்
 சித்திரங்கள் அருந்தாதின் பிம்பங்கள் அருந்தாதின்
 சித்திரங்கள் அருந்தாதின் பிம்பங்கள் அருந்தாதின்

அருந்தாதின் அருவ பிம்பங்கள் அருந்தாதின்
 சித்திரங்கள் அருந்தாதின் பிம்பங்கள் அருந்தாதின்
 சித்திரங்கள் அருந்தாதின் பிம்பங்கள் அருந்தாதின்
 சித்திரங்கள் அருந்தாதின் பிம்பங்கள் அருந்தாதின்
 சித்திரங்கள் அருந்தாதின் பிம்பங்கள் அருந்தாதின்

அருந்தாதின் அருவ பிம்பங்கள் அருந்தாதின்
 சித்திரங்கள் அருந்தாதின் பிம்பங்கள் அருந்தாதின்
 சித்திரங்கள் அருந்தாதின் பிம்பங்கள் அருந்தாதின்
 சித்திரங்கள் அருந்தாதின் பிம்பங்கள் அருந்தாதின்
 சித்திரங்கள் அருந்தாதின் பிம்பங்கள் அருந்தாதின்

அருந்தாதின் அருவ பிம்பங்கள் அருந்தாதின்
 சித்திரங்கள் அருந்தாதின் பிம்பங்கள் அருந்தாதின்
 சித்திரங்கள் அருந்தாதின் பிம்பங்கள் அருந்தாதின்
 சித்திரங்கள் அருந்தாதின் பிம்பங்கள் அருந்தாதின்
 சித்திரங்கள் அருந்தாதின் பிம்பங்கள் அருந்தாதின்

அருந்தாதின் அருவ பிம்பங்கள் அருந்தாதின்
 சித்திரங்கள் அருந்தாதின் பிம்பங்கள் அருந்தாதின்
 சித்திரங்கள் அருந்தாதின் பிம்பங்கள் அருந்தாதின்
 சித்திரங்கள் அருந்தாதின் பிம்பங்கள் அருந்தாதின்
 சித்திரங்கள் அருந்தாதின் பிம்பங்கள் அருந்தாதின்

அருந்தாதின் அருவ பிம்பங்கள் அருந்தாதின்
 சித்திரங்கள் அருந்தாதின் பிம்பங்கள் அருந்தாதின்
 சித்திரங்கள் அருந்தாதின் பிம்பங்கள் அருந்தாதின்
 சித்திரங்கள் அருந்தாதின் பிம்பங்கள் அருந்தாதின்
 சித்திரங்கள் அருந்தாதின் பிம்பங்கள் அருந்தாதின்

Aravind's Beauty Aids

அருந்தாதின் பிம்பங்கள்

புத்தியம் என் னு டோர்ன்
 திருவல்லிக்கேணி - மதுரை-5

சிறுநுண்டி சாகைகளே!

நீங்கள் உங்கள் வாழ்க்கைக்காரர்களுக்கிடையே நாம் பர்பீ வருகிறீர்களா?

இலவச உபதேசம்

அறிவர்த்தனமாக, சிற்றண்டி சாகைகள், நோட்டங்கள், போஜன விடுதிகள், கிளப்புகள் போன்ற மந்தரங்கங்கள் அபாயகர ஜோக ஜோகாதிக்களாகிய கரப்பு, தென்னுப் பூச்சி, மூட்டை, கதம்பு, மூதலிய பூச்சிகளுக்கு இடம் கொடுத்து பெருமளவு நோய்களைப் பரப்புகின்றன. கொற்ப சேவையில் இவ் வகையிய பிடைகளை வெய்வாய் சிஞ்சல காரம் செய்யக்கூடிய டார்ச் பிராண்ட் தயாரிப்பு பூச்சி உபயோகித்து அத்தகைய மந்தரங்கங்களுக்கு தங்கள் அபிமானிகளின் அதிகரித்த ஆதரவுக்கு பாத்திரமாகவும், தங்கள் விவாபாரத்தை விருத்தியாக்கவும் முடியும். அரிதாமயம் அலைகள் கசி, ககாதரப் பிரமாணங்களை உயர்த்துவதால் பொதுஜனங்களுக்குள்ள தங்கள் கடமைகளை சிறைநிறுவும் செய்கின்றன. உங்கள் எளியமயத்தை, படுக்கையறை, போஜன அறை ஆகிய இடங்களில் அதிகரித்த வாய்ந்த டேசலினியாகிய டார்ச் பிராண்ட் தயாரும் உபயோகியுங்கள். திரவ குபத்திதூண்டில் 5 சத மானம் DDTயும், பெண்டில் 10 சத மானமும் அடங்கி விடுகிறது.

இலவச உபதேசம்

அபிஷேகங்களுக்கு அளிக்கப்படும். திசுத்தாய்க்குங்களுக்கு சேத்தியைக் குறைத்த மிகக்கு 1 டயன். 4 கானம். 45 கானம் பாக்கெட்டில் நேரமாகச் சமீபம் செய்கிறும்.

டார்ச் பிராண்ட் D.D.T. எம்.என்.எஸ். & பெண்டர்

கனிதர்களுக்கும் பிடுகங்களுக்கும் துரணியத்தது

தயாரிப்புகள்: பிரெக்ஸென்லின் வெளிகளில் கார்ப்பொரேஷன் லிட., கெயோ கிப்பிள ஷங்குகள்: இடாடா ஆயில் மிக்ஸ் கம்பெனி லிமிடெட்.

வீடு கிடைக்குமா?

தி. சங்கராஜன்

அன்று ஞாயிற்றுக்கிழமை. எனக்கு விடுமுறை நாள். எப்பொழுதும்போல் பங்கிடு அரிசி, தேயுள் உதரு. மண் மொண்டைப் முதலிய சிவ்வழை சாமான் களைக் 'பிடி' வரிசையில் சீன்று வரங்கித் கொண்டு என் வீட்டுக்கு வந்தபோது மணி பன்னிரண்டு. ஸ்காஸம், சாப்பாடு முதலியவைகளையும் ஒரு மாத்திரமாக முடித்துக்கொண்டு, படை பதைக்கும் வெயிலில் சிரமத்தையும், தூக்கத்தையும் பாராமல் வீடுதேடு படலமாயிவ மகா பக்குத்தலைச் சென்ற வரம் விட்ட இடத்திலிருந்து மீண்டும் ஆரம்பம் செய்வத் தொடங்கினேன்.

என்னைப் பொறுத்த வரையில்— பிறருக்கு எப்படியோ தெரியாத—கும்ப கோணத்தில் வீட்டின் கோத்தங்காரிகளோடு சேர்ந்தாற்போல் இரண்டு வருஷங்கள் குடியிருந்து விடுவது என்பது ஒரு செப்பிடு விதையாகத்தான் இருக்கிறது. அந்த விதையை வான் கடத்த லுன்று வருஷமாகச் செய்து வந்தேன். லுள்ளும் வருஷ குடியில் செருக்கடி ஏற்பட்டுவிட்டது. எவ்வளவு லுயன்றும், ஒரு மாதத்துக்குமே அந்த வீட்டில் இருப்பது என்பது இயலாத காரியம் என்று நினைமக்கு வந்துவிட்டது.

அடுத்த தெருவில் என் கண்பன் வாராயன் வசித்து வந்தான். அவனுக்குக் கும்பகோணத்தில் எல்லோரைப் பற்றியும் எவ்வா விடுகளைப் பற்றியும் தெரியும். இப்போது எந்த வீடு காலியாக இருக்கிறது? காலி இல்லாவாவிட்டால் எப்பொழுது காலியாகும் முதலிய விஷயங்களைத் தெரிந்து வைத்திருப்பான். அதுமட்டுமன்றி ஆறு மாதத்திலு காலியாகும் வீடு, லுன்று மாதத்தில் காலியாகும் வீடு முதலிய புள்ளி விவரங்களெல்லாம் வேறு அவனுக்குத் தெரியும். அவ்வை அவனைப் பிடித்தால் ஏதாவது வழி பிறக்கும் என்று அவன் வீட்டுக்குப் போனேன். கல்வெட்டுவாக அவனும் வீட்டில் இருந்தான். "வாராயு! என்ன இந்த வெயிலில் வந்தாய்? இப்படி இந்தச் சாய்மான நாற்காலி

யில் உட்கார்" என்று சொல்லி என்னை வரவேற்றான்.

"வரவேற்பு இருக்கட்டும்! எனக்கு உன்னால் அவசரமாக ஒரு காரியம் ஆக வேண்டும்" என்றேன்.

"என்னடா அப்படித் தலை போடுத காரியம்?"

"தலை போவதற்கு மேல்! இரண்டு களைக்குள் வேறு வீடு மாற்றியாக வேண்டும்."

"ஃ இந்த ஊருக்கு வந்து முழுதாக எது வரையும் ஆகவில்லை. அதற்குள் எத்தனை வீடுகள் மாற்றுவாய்? ஃ இப்பொழுது பக்கையப்ப முதலியார் தெரு விட்கொண்டு இருக்கிறாய்?"

"பக்கையப்ப முதலியார் தெருவை விட்டுக் கிளம்பி இரண்டு வருஷமாகவே! மடத்தத் தெருவில் அவ்வளவு இப்போது இருக்கிறேன்!"

"மடத்தத் தெருவுக்கா வந்து விட்டாய்? ஃ என்னைடம் சொல்லவில்லையே!"

"ஆமாம். வான் அங்கே வந்து இரண்டு வருஷங்களுக்குமேலே ஆறெது. என் னாலோ, காதிலுக்குள் ஐந்துக்கொண்ட விட்டு. வேறு வீடு பார்க்க வேண்டும். போன வரம் பத்தபுரி அக்காரத்தில் ஒரு வீடு காலியாகப் போடுது என்று சொன்னான். இதற்குள் குடிவந்த விட்டாக்கொண்டா என்னமோ?"

"எனக்கும் அப்படித்தான் கேள்வி. கல்வெட்டு. வீட்டுக்காரர் தங்கமானவர். இதுவரை குடியாவிட்டால் உன் அறிவு உத்தான். அவருடைய மனைவியும் கல்வெட்டு மாத்திரம்" என்ருன் கண்பன்.

"சரி, புறப்படு!" என்றேன்.

"இந்த வெயிலில் போவானேன்! இரு, டிபன் சாப்பிட்டுவிட்டுப் போவோம்.

ஃவும் சற்றுச் சிரம பரி வரம் செய்துகொள்"

எனக்கும் கண்ணைத் தெரியது. அப்படியே வந்தகாலியில் கண்ணு வந்தேன். அதிக நேரம் தூக்கி விடுக்கமாட்டேன். காரியம் இருக்கும்போது தூக்கத்தான் கருமா? ஃ லுள்ளும் வாராயனும் கிளம்பிவினும். பத்தபுரி அக்காரத்துக்

குப் போனோம். வாசத் தவறு மூடி யிருந்தது. ததையைத் தட்டினோன்.

"ஸார், லிட்டில் பாராவது இருக்கிறதா? என்மேன்."

"யார், இதோ வந்துவிட்டேன். கொஞ் டைப் போயுங்கள்" என்று உன்னை யிருந்து ஒரு குரல் வந்தது. அந்தக் குரலில்தான் என்ன குறுமை! ஒரு பெரியவர் வெளியே வந்தார். ஆனால் பாருவான் அவருடைய தேர்தற்ப் போயியு என்னை மிகவும் வசைகரித்தது.

"இந்த லிட்டில் வாடகைக்கு இடம் இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். பார்த்து விட்டுப் போக வந்தோம்."

"ஆமாம், உன்னை வாரும்கள்" என்று சொல்லி அவர் எங்களை அழைத்துச் கொண்டு உன்னை போனார்.

"பீக் கட்டியதானே இடம் காலி இருக்கிறது?"

"கேள்யூப் சொன்னீர்கள்! இவ்வளவு பெரிய லிட்டில் மூக்கட்டில் அறைக ளுக்கா பஞ்சம் வந்துவிட்டது? இந்தக் கூடம், அதோ சமையல் அறை. அதற்கு நேராகப் படுக்கை அறை. பீக் பக்கம் 'பாத் ரூம்'. மாடியில் ஒரு அறை."

"எனக்கு முழு வீடு தேவை இல்லையா?"

"உங்களுக்கு யார் ஸார் முழு லிட்டை யும் கொடுப்பதாகச் சொன்னார்கள்? இந்த வீடு மூன்று சென்ட் வீடு. கடுக் கட்டில் இதை மாநிலியாக அறை வர் இருக்கிறார். அங்கே வாங்கக் வரிக் கிறோம்" என்று.

"இடம் வந்துகத்தான் இருக்கிறது. மனைக்குப் பிடித்ததுவிட்டது" என்றேன்.

"தெற்குப் பார்த்த லிட்டாகத்தான் கட்டியிருக்கிறேன். சமையல் அறையிலே வெப்பமேதோன்றது. 'ஹி ஹி ஹி' என்று இருக்கும். ஹாலில் மேஸ்துரீயை 'வெயிட்' வைக்க லிட்டால், சாமான்களைக் காற்று அடித்துக்கொண்டு போய்விடும். என் லிட்டைப் பற்றி காணே சொல்லிக் கொள்ளக்கூடாது. உங்கள் அபிப்பிராயம் எப்படியோ?"

"இடம் எனக்குப் பிடித்துவிட்டது. என் பெயர் சஞ்ஜாமன். தாதுக்கோக் கச்சேரியில் வேலை. மாதம் 50 ரூபாய் சம்பளம். முதல் தேதியன்று வாடகை கொடுத்த விடுவேன். நானும் என் மனைவியும் இரண்டு குழந்தைகளும் தான். வேறு யாரும்....."

"ஸார், வாயை மூடிக்கொள்ளுங்கள்! எனக்கு வேண்டியது மாத வாடகை தான். நீங்கள் எத்தனை பேர் இருக் தாலும் எங்களுக்குச் சம்பந்தம்தான். நீங்கள் வாடகை கொடுக்கும் வரை நீங்கள் குடிவிரும்பும் பரவல் உங்கள் சொந்த இடம் மாதிரி."

எனக்கு ஆச்சரியமாக இருந்தது. "சொம்ப சத்தோடும். வாடகை எவ்வளவு?" என்றேன்.

"வாடகையைப் பற்றி என்ன ஸார்! என் லிட்டைக்கு வருபவர்கள் வேறு லிட் டுக்குக் குடி போகக் கூடாது என்று அபிப்பிராயம் உடையவன் நான். வீடு மாற்றுவதில் உங்களுக்குள்ள கஷ்டம்; காலியாக இருப்பதில் எனக்குள்ள கஷ்டம் இவைகளை என் சொல்வத் தேவை இல்லை. உரிதமென்று உங்களுக்குத் தெரிந்திருக்க வாடகையைக் கொடுங்கள். வீடு - புது வீடு. நீங்கள் தான் முதல் முதலாக வருகிறீர்கள்."

"சரி, வாடகை எவ்வளவு சொல் லுங்கள்" என்றேன்.

"பதின்மூன்று ரூபாய் கொடுங்கள். அதிகம் என்று தெரிந்தால் ஒன்றிரண்டு குறைத்துக் கொள்ளுங்கள்."

"ஹி!" என்று சொல்லிக்கொண்டே வந்தான் அவன் விரித்தேன். மேஸ்து ரீயை காப்பி வைத்திருந்தது.

"சொம்ப ஸார் தூங்கிவிட்டாயோ! காப்பி ஆறிப்போகிறது. முதலில் அதைக் குடி" என்று என் ஸம்பன்.

நான் காப்பியைப் குடித்தேன்.

"சீ தலைப்பு மிகுதியால் அயர்க்கு தூங்கிக் கொண்டிருக்காய். உன்னை எழுப்ப மனமில்லாமல் காணே பத்தபுரி அக்காரம் சொன்று அந்த லிட்டை விசாரித்தேன். மூத்தானை யாரோ, ராயர் காலேஜ் வாத்தியாராம், குடி வந்த லிட்டாராம். வாடகை ரூபாய் 55 என்று சொன்னார்கள். எனக்குத் தெரிந்தவரை யில் வேறு ஒன்றும் காலியில்லை. விசாரித் துக் கொள்வது வேண்டும்" என்று என் ஸம்பன் காராவனன்.

"சரி" என்று சொல்லிக் கொண்டே என்னும் இனம்பிரியன் என்னுடைய பதையை லிட்டக்கு.

வாடகைக்கு வீடு இருந்தால் சொல் லுங்கள். தாராகரம், சுவாமியம்மியாக இருந்தாலும் பாதையிலும்!

மெல்லியர் தோலுக்கு இரு அழகுக்

கிரீம்கள் இன்றியமையாதவை

உங்கள் உணர்ச்சிக்கு இச்சொல்
பாணிப்புகளாக

எப்பொழுதும் எழிலோங்க உங்கள் முகத்
திரு தோலாக கிரீம்கள் தேர்வு பண
மிட்டி அவசியம்—முதலாவது, மெத்தி
யாகக் கவனம் செய்து அதைக்காட்டுகிய
பாண்ட்ஸ் கிரீம், கிரீம், முகத்தை மத்தம்
செய்து மழுமழுக்கக் கூட இரண்டாவது,
மெல்லிய, மெழுகத்தா பாண்ட்ஸ் வசனி
ஒய் கிரீம், செய்வியல், விசுவாசத்தின் க
பகல் முழுதும் முகத்தைப் பாதுகாக்க.

பாண்ட்ஸ் கிரீம் கிரீம்கள் முகத்தை மத்
தம் செய்கின்றன. கட்டுவது உட்செய்தும்
அதன்மேலும் இது கிரீம் திரை இரவு
முகத்தில் தடவி, கிரீம் திரைகள் எழுந்
திதான் செவ்வாக தெய்தித்திருக்கம்.
அவற்றைக் கவனமாக இப்பொழுது
பாருங்கள், முகம் எவ்வளவு கவனம்
பாடு, புதுபலம் காத்திடும் கிரீம்குறி
தது-கிரீம்கள் கிரீம்கள்தான் கிரீம், ஆம்
எவ்வளவு முழுதும் காடு!

பாண்ட்ஸ் வசனிக் கிரீம்கள் திரை கிரீ
ம் முகத்தைப் பாதுகாக்கும். குடிசை
பாடு, பெய்லிவ், மெழுகத்தா இது கிரீம்
செவ்வாக தெய்தும். அது எவ்வளவு
புதுபலம் காடு. செவ்வாக, அழகுக்கு முகத்
தவற்றினின்று பகல் முழுதும் முகத்
தது காப்பாற்றி அந்தவந்த பாடுவது
செவ்வாக தெய்தும்.

குடிசை கிரீம்—கிரீம்
செவ்வாக தெய்தும். அது
எவ்வளவு புதுபலம் காடு
செவ்வாக தெய்தும். அது
எவ்வளவு புதுபலம் காடு

கிரீம் குடிசை கிரீம்—கிரீம்
செவ்வாக தெய்தும். அது
எவ்வளவு புதுபலம் காடு
செவ்வாக தெய்தும். அது
எவ்வளவு புதுபலம் காடு

பாண்ட்ஸ்

கிரீம்கள் கிரீம்கள்தான்:
எல். டி. செவ்வாக & கோ., (இந்திய) லி.
புதுபலம்—கிரீம்கள்—கிரீம்கள்—கிரீம்கள்.

கிரீம் குடிசை கிரீம்—கிரீம்
செவ்வாக தெய்தும். அது
எவ்வளவு புதுபலம் காடு
செவ்வாக தெய்தும். அது
எவ்வளவு புதுபலம் காடு

சந்திரஹாரம்

ஆசிரியர்
பிரேம் சந்த்

..... எழுதி வியாபிப்பு

ரா. விநாயகன்.....

தும்பத்திரகட்டை அத்தியாயம்

புது வாழ்க்கை

சித்திரை மாதம். மனமதக் கெடும்
மனை கோம். அந்தமன குரிலன் ஆக
பத்தக்குப் பொன்னிறம் பூசிக் கொண்
டிருந்தான். கண்ணக் கரையில் உள்ள
கொன்றை மாங்கனும் பவாச மாங்கனும்
பூத்தக் குதுங்கிை. விழுது இறங்கியிருந்த
விசாவமான ஆளமாம் ஒன்ற பச்சத்தில்
இருந்தது. அந்தடியில் பச்சைகளும் வருமை
களும் கட்டப்பட்டிருந்தன. குழகசாலின்
உகா வீது டுர்ந்திருந்த ககாக் கொடியன்
கண்ணுக்குக் குளிர்ச்சியாகக் கட்டு அளித்
தன. கெரு தரம் ககா ஒரு குங்குப
காத்தைக் கட்டக் கரணும். எங்கும்
ஒரே சிசுப்தம் சிலவி யிருந்தது. சிம்மதி
வாகையும் அமைதியாகவும் வாழ்வதற்கு
அதையிடத் தகுதியான வேது கெவ இடம்
எங்கே யிருக்க முடியும்? பச்சத்திலே,
பொன் மேலி பவடத்த கக்கை கெப்பு,
கருப்பு, சிவம் மூன்ற கண்ணகனும்
தோய்த்த மேகாண்ட உடுத்திக் கொண்டு,
கெரு ஒப்பாசமாகக் 'கல கல' கென்ற
இன்னியைகட்டன் கெளரித்து போய்க்
கொண்டிருந்தது. அது சில இடங்களில்
மாணப் போலத் துங்கிக் குதித்தக்
கொண்டும், சில இடங்களில் புது மட்டுப்
பெண்ணப் போல கண்ணிக் கோணிக்
கொண்டும், சில இடங்களில் சிறு குதர்கை
கைப் போலத் தரு தருப்புடனும், சில
இடங்களில் கெப்பீசமாகவும் கண்ணுய்த்

அத்தகாத்தை கோக்கி கெப்பிந்திப்
போய்க்கொண்டிருந்தது. கெரு கண்பமான
குதர்கைப் பருமை, கெருக்கையிலும் கெரு
தத்திலும் கவித்த, பீதகு கெளையும்
போராட்டம் சிசுப்பிதம் திரும் குழ்த்தது
மான எதிர் காவத்தை கோக்கிப் போதெது
கண்கா? கெவை மூன்றேதிக் கென்றதம்
கதைப் போலத்தான் திருந்தது. தேவீ
நீளும் காவாத்தம் பிசாவகைக் கருகில்
உள்ள இந்த இடத்தைத் தான் தகாண்
காசத்தம் கென்ற தேர்ந்தெடுத்திருத்
தகாண். கவான இடம்.

மூன்ற கருகைக்கு மேல் துடி
கிட்டன. தேவீதிக் தோட்டம்-தாவு,
கூடு-மாடு முதலியகவான ககங்கிக் கோத்த
துக் கொண்டு கவகாவத்தில் கெட்டகான்.
ககனுக்கு கந்த காவியில் அமைதியும்,
திருப்பியும் கெட்டகன. ககனுக்கடமமுதத்தில்
மூன்றிருந்த அந்த கெருப்பு, கருக்ககான்
இங்கு; ஒரு புத்தககாச்செயும், புதிய
காத்தியும் துளி கெகிக் கொண்டிருந்தது.

பொழுது காவ்த்த கிட்டது. மேல்
போலிருந்த காவகன் கெகி திரும்பின. சிறுவி
கவத்ததைத் தொருகத்தில் கெட்டத் திளி
ககத்தான். சிறிது கோத்தக் கெவ்வாம்
தேவீநீளும் கோபி காத்தம் பகா ககங்கு
பெய்தில் கெத் கெகிவான கத்திக் கொண்டு
கக்த கோத்தகன். அதற்கு மூன்றகெடுபெ
தகாத பகப ஆளமாத்நகையில் ஒரு இடத்

[illegible]

தொடர்ந்து சென்னை நகரம் வந்தடைந்ததோடு பிடித்தலிட்டது. அதன் பெரிய கோலை கிடைத்தாலும் அவன் உடலும் செயல்பாட்டான். அப்படி அவன் ஊடல் மிகு கிணை மாறிவிட்டது. காட்டுப் புத்தகை கிட்டு கசுத்ததற்குப் போக அவன் ஊடல் கிணை விரும்பவில்லை. காட்டு மகாத்மா உதிரிய குழைந்த தொழில் வளம் அவன் அங்கே கவனம் செலுத்தத் தொடங்கினான்.

தேவதீபம் செத்ததென இறங்கியிடம்
வண்டி மூலமென அவிந்ததத் தொழுதத்
தில் சட்டிசூன். பிறகு தயாராக பாடி
விடம் வந்த, "இன்னும் சம்பீ திரும்ப
விடுவாரா?" என்ற கேட்டான்.

[illegible]

“கழக்குத் தொட்டிர்தாய் கங்கையம்
மெட்டத்திடும் கந்த நம்பி சென்றான்.
கூழல் அகன் அகந விழுப்பனில்லை. அம்
யிதிநித் தங்கயகை பெண்ணை வான் பார்த்
ததே பில்லை” என்றுள்ள நேயிதின்.

அதே சமயம் ஐரோப்பாவிடமிருந்து வந்த
விருந்த திரைப்படம் ஒரு சிங்கம் சிறு

குழந்தையைத் தங்கிச் சென்ற செவ்வியை
கட்டி, குழந்தையைத் தவிரப் படிப்பில்
மூழ்கி விட்டிருப்பது, தேவநீரோம் பார்த்து,
"சத்த உங்கோ கத்து சத்தியப் பார்த்து.
கொஞ்ச நேரமாவ என்னைவோ போலிருக்
கிறது. நோதிரையும் பத்தாயும் விம்மி
விம்மி அழுது கொண்டிருக்கிறார்கள்.
மாமகத் தின்தும் திருப்பிகாக்காரோமும்?"
என்று கெஞ் கலியாடும் சொல்லும்.

தகைத் தேட்டதும் தேவீதின் சந்த
துடைய அகநக்கு விவாத்த செங்குன்.
அவன் ஒரு லாங்கில் எட்டியில் படுத்திருந்
தான். தேவன் கூந்திக்குச்சியாகப் போயிருந்
தது. எப்பொழுதும் செத்தவரை போல
மலர்ந்திருக்கும் அகளுடைய வதனம்
வாடி வதங்கி வெகுத்துப் போயிருந்தது.
காதல் கிளியைமயானதும் புத்தியிர்
கூட்டக் கூடியதுமான சந்திதம்
காதலில் கலந்து வரும்பொழுது அதன்
மெல்லிய எதிரொலி யட்டும்நானே கம்
ருடைய காதலனில் சீக்காரம் செய்கிறது!
அகநப் போன்ற நினைமையை சந்தன்
அகடாத்த கிட்டாகோ என்று தேவன்
நின்று. ஜோஷிசு காதலியோ பதி
செருத்த லிட்டாகப் போலப் பெத்தப்
பெத்த விழித்தல் கொண்டு, ஏக்கமே உரு
வெடுத்தவராய் சந்தனைப் உத்தப்
பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். அவன்

கவசீதல்

“பொதுக் கூட்டங்களில் அமைதியை நிலை நாட்டுவதற்குச் சங்கீதத்தைப் பயன்படுத்தலாம். நாம் சங்கீதத்தை அடர்சியல் செய்து விட்டோம். இந்தியாவில் சங்கீதம் ஒரு செந்நூலைய உடைத்துமூலாக மாற்றியே இந்து வந்திருக்கிறது. அது தேச மக்களுடைய உடைத்துமூலாக மாற வேண்டும். பலர் கூட்டமாகச் சேர்ந்து தேசிய தேவகணிப் பொதுத்த மாகப் பாடும் வழக்கம் பால வேண்டும். அதற்காக ஒவ்வொரு வந்தவந்திலும் கங்கோஸ் மகாசைப கடத்தல்போதும் வேறு பல மகா காலங்கள் கடத்தல் போதும் பெரிய சங்கீத வித்யாஸ்கன் அந்த வந்து பொதுஜன சங்கீதப் பரிசீற் அளிப்புகள் நாம் பெரிதும் விரும்புவோம்.”

AT 88-1040-14

மேடி. டாக்டர்:—என்ன தயார், இது? சிறு
யாட்டுச் சாமான் கொழியும் வந்திருக்கிறீர்!

சாத்திரப்பயனர்:—குழந்தை பித்தலுடன்
கொண்டுவரும் குழந்தைக்கு சிறுயாட்டுக்
காட்டத்தான் இதற்கெனக் கொண்டு வந்
திருக்கிறேன்.

இந்த ஒரு வருஷ காலமும் இரவை
இரவு என்று என்னுடைய பாலும்
பால் என்று யாராவும் சத்தனுக்கு ஊழியம்
செய்கிறியேயே தன் பொழுது முழுமையாக
வும் செலவிட்டு வந்தான். எந்த அநு
தரப்பட்டதும் அவன் பதனாவிடக்கூடப் பெற
முடியவில்லையோ, அந்த அனுதரப்பட்டதும்
அவன் சத்தனிடம் பெற்றான். தஞ்சையும்
தயாரமும் இருவகையாகப் பிணைந்த ஒன்று
சேர்த்தன. இருவருடைய ஆதரவாகவும்
இரண்டாகக் கண்டன. இம்மாதிரியான
செருக்கியை எழுது அங்குக்கு ஒரு புதிய
அனுபவமே. இந்த அன்பு தனக்குக் கிட்டத்
தவிர என்னதான் ஒருபோதும் மனதால்
கூட சிறைத்தமிழ்.

தேவியின் கண்ணாடி அவன் சத்தனுடைய
முத்தத்தைப் பார்த்தான். பிறகு அங்
குடைய காயலைப் பிடித்துப் பார்த்துக்
கொண்டே, “எவ்வளவு எழிலாகவா
இப்படிப் பேசாமல் இருக்கிறான்?” என்று
பதமாவைக் கேட்டான்.

பதமா கண்ணாடி தகைத்துக் கொண்டு
“இங்கையே நேரம் வரை பேசிக்கொண்டு
தான் இருக்கான். நிரசென்ற கண்ணாடி
என்றோயோ கொண்டுபோய்த் செருகி
விட்டது. முத்தம் அடைந்துவிட்டான்.
அவனே—இன்னும் கண்ணாடி அவைத்
தக்கொண்டு வந்தேனோ?” என்று.

“கண்ணாடியும் இதற்கு இவரிடமும்
யுள்ளது ஏது?” என்று கொண்டிக்
கொண்டே தேவியின், கண்ணாடிக்குத்
கிழிசையாக வந்த சத்தனின் தலையில்
தடவியது. பிறகு இன்னும் கொஞ்சம்
கிழிசையாகக் காலில் வந்ததும் கொண்டு
எனோ மனதக்குள் முறு முறுத்தலுடன்,
சத்தனுடைய செந்திரியை இட்டான். பிறகு
“அம்மா, சத்தன்! கண்ணாடி நிற”
என்று அன்புடன் கூப்பிட்டான்.

சத்தன் தன் கண்ணாடி நிறத்தான்
பிறகு பிறைய பிடித்தவன்போலச் சத்த
முத்தம் பார்த்துக் கொண்டே, “என்
மொட்டார் வந்திருக்கிறதா? டிசைனாக்
காட்டுக போய்த் தொலைத்துவிட்டான்?
ஐயு, உடனே போய் அங்கைக் காண
வந்தேன் காசொன்று. ஜோஷியா, சி
என்டன் கிட்டித் தொட்டத்தைப் பார்த்து
விளம்பு! ஓ, காட்டுகிறேன். சிறிது
சேரம் காள் இருவரும் ஊஞ்சல் குடி
கொண்டா?” என்றான்.

ஜோஷியா அடி ஆரம்பித்தலிட்டான்.
பதமாவின் கண்ணாடி கண்ணாடி
அடக்க முடியவில்லை. சத்தன் ஒரு கண
சேரம் மேட்கொண்டபடி உறப்ப பார்த்துக்
கொண்டிருந்தான். சிறிது சேர்த்துக்
கொண்டான் அங்குக்குக் காய் பிரிவது
வந்தது. அவன் கெட்டுப்போய் அசட்டுத்
செய்யுள் சிறித்தவரோ, “ஒன்றுமில்லை.
எனோ கொம்புமே கண்டேன்” என்றான்.

கொண்டாத்தின்மீது கருப்புத் திசை
கிணைத்தும், சத்தனின் கழுத்தைமீது
மாண்பெகைத தவற போர்க்குடைய
போர்த்துக்கத்தும் சிவமாக இருந்தது.

கண்ணாடி கண்ணாடி அவைத்துக்
கொண்டிருக்கும் பொழுது கண்ணாடி
இருட்டிக்கொண்டது. குடிசையின் மாண
அமைதி குடி கொண்டிருந்தது.

சத்தனின் கண்ணாடியின் எதிர்ப்பு
தந்த சேரம் அருது ஆதிவிடக்கூடிய
தன்மை; “ஒன்றுமில்லை” கொம்போக உள்
கண்ணாடிக்குப் பிழியக் கூடியது. தந்தச்
சேரம் சத்தன் கண்ணாடியும் மாண்பை
கிட்டி அகன்றது; அதன் கணம் குறையாது.

சத்தன் இத்தரையில் ஜோஷியா தன்மன்
தனியாகக் கிட்டான். அவன் இருக்கும்
ஒரு கணம் உடல் பிரிந்த கழுத்தினில்,
கூடியவன் சத்தன் கண்ணாடியும் தனியாக
கொம்பு ஜோஷியாவுக்கு கணம் ஒடுகிற
தில்லை. அவன் செல்லம் கிடைக்காததற்குச்

சென்ற சத்திரைப் பற்றி நினைத்த உருகு வான். சில சமயம் சத்திரைப் தாணும் சேர்ந்த வளர்ந்த ஒரு ஒட்டியைக் கண்டு ஒரு அடியில் டட்டிவந்த கண்ணீர் வடிப்பான். எப்பொழுது பார்த்தாலும் கைதயோ பதி கொடுத்த கிட்டவன் போல எக்கத்தடன் காட்டி வளிப்பான். பத்மாவுக்குத் தன் குழந்தையைக் கண்கித்தக் கொள்வதற்கும் கிட்டி வேலைகளைப் பார்ப்பதற்கும் தான் பொழுது சரியாயிருக்கும். அப்படிப் பேசு உட்கார்ந்தாலும் சத்திரைப் பற்றித்தான் பேசுவார்கள்; அவனை நினைத்துக் கண்ணீர் வடிப்பார்கள்.

புட்டாமி மாதம் வெள்ளப் பெருக் கெடுத்த ஒடிந்த. கண்கள் கதி மிராமல் கையுள் சேகரிக்கவும் கையிலும் சேய்து கொண்டிருந்தது. சத்திரையோ மிராமல் கண் தெய்வமாக வித்தது. ஜோதிரை வெள்ளத் தின் வேகத்தைகையைப் பார்ப்பதற்காக ஆற்றம் கரைக்குச் சென்றான். அவனுடன் பத்மா வும் சமாளித்தும் டட்டிச் சென்றிருந்தார்கள். அவர்கள் வெறியாட்டம் ஆடிச் கற்றித்தான்; தரை தகையாகக் கட்டின; ஆங்காற் றுடன் ஆள் உயரம் எழுப்பிக் குறித்தது. பெரிய பிள்ளைகளைப் போலப் பாய்ச்சல்

காட்டின. அவை சில சமயம் ஒரு அடி மூன்றேறின; சில சமயம் இரண்டடி யின் கண்ணை. அடுத்த கணம் ஒரே வடியாகச் சழித்தக் கொண்டு வர வேகமாக மூன்றேறின. எங்கிருந்தோ ஒரு குழை, குடி வெறியில் மூழ்கிவளையப் போல ஆடி அகைத்து கொண்டு தன்னைப் போகும் போகின் வித்த சென்றது. இன்னொரு இடத்தில் கொப்பும் மிரையு மாகக் கீழே சாய்ந்த மரம், முழுநிலை கொண் டும் எழுந்த கொண்டும் பிரகாசத்தடன் பிரகாசமாக உருண்டோடிக் கொண்டிருந் தது. ஆடு மரம், மரம் மட்டை முதலியவைகளை ஆற்ற நீர் கண் மூடிக் கண் திறக் கும் சேர்த்துக்குக் கொரு தாத்தக்கு கொரு தாம் அடித்துக் கொண்டு போய்க் கொண்டிருந்தது.

இதே சமயத்தான் எதிர்பாராத விதமாக ஒரு மரு டட்டாற்றின் தென் பட்டது. அதின் அரேச ஆள் பெண்கள் அமர்ந்திருந் தனர். 'அமர்ந்திருந்தனர்' என்று சொல் வதை விட, பயத்தினால் ஒருவருடன் ஒரு வர் ஒட்டிக் கொண்டிருந்தார்கள் என்ற சொல்வததான் பொருத்தமாகும். மட்டுமேயே எழும்புவதும் கீழே அழைக்குவது மாக இருந்தது. 'எப்பொழுது மூழ்குமோ?'

வந்து எல்லோருக்கும் ஒரே நினைவு இருந்தது. இருந்தாலும் அவர்களுக்குத் தான் மன்ன துணிச்சல்! ஆனால் 'எல்லா மாதாவுக்கு ஜே!' என்று ஜய கோஷம் போட்டுக் கொண்டிருந்தனர். பெண்மணிகள் எல்லாவின் பெருமையைக் கடும் ஒய் பாடல்லைப் படிக்க கொண்டிருந்தனர். வாழ்வுக்கும் சாவுக்கும் மத்தியில் எட்டும் இம்மாதிரியான போராட்டத்தை யார் பார்த்திருக்கப் போகிறான்? கையின் இரு புறத்திலும் கின்று கொண்டிருந்த ஜனங்கள் நினைவிடம் வைத்த என் வங்கை மன் படகைப் பார்த்தபடியே கின்று கொண்டிருந்தனர். ஒவ்வொரு தடவையும் படகு புரண்டு கொடுக்கும் பொழுதெல்லாம் 'மக்கள் மனம் பதறித் தவித்தனர். கையிலிருந்தவர்கள் வலி விட்டெடுத்த பார்த்தனர். அவர்களுடைய பிரயாசனத்தை வினா விற்ற. படகில் இருந்தவர்கள் எவ்வுத் வலி விட்டவிலும், எதிர் பார்த்தவாறே படகு நிகமென்ற வலிந்து விட்டது!

படகில் இருந்தவர்கள் அனைவரும் அங்கு எஞ்சு இலக்காகினர். சில வினாடி வரை அங்கே ஆன் பெண்கள் மூழ்கி எழு வது மட்டும் தென்பட்டது. சிறிது நேரத் துக் கெல்லாம் அதையும் மறந்து விட்டது. ஒரே ஒரு பிராசமான வந்து மட்டும் கைப் பக்கம் வந்த கொண்டிருந்தது. வேகமாக வந்த ஒரு அங்கு அதைக் கைக்கு வெகு சமீபம் கொண்டு வந்து தன்சிறிது. கைக்கும் அதற்கும் பிட்டத்திட்ட இருபது அடி தூரம் இருக்கும். ஊன்றிக் கவனித்துப் பார்த்ததில் அது ஒரு பெண்ணின் உருவம் என்பது தெரிய வந்தது. ஜோதிரா, பத்மா, ரமாத் மூவரும் கையில் கின்று கொண்டு என் கொட்டாமல் அதையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தனர். அந்தப் பெண்ணின் கையில் ஒரு குழந்தையும் இருந்தது. அக்விரு ஜீவங்களுமும் கைப் பெத்தவதற்கு மூவரும் தடியாய்த் தடித் தனர். ஆனால் அந்த இருபது அடி தூரமும் கீழிப் போவது என்பது அங்கு வலி தன்வ. ரமாத் துக்கு ஏதே கைகளையும் கால்களையும் உதைத்துக் கொண்டே தெரியுமே தவிர, கொம்ப எங்குக் கீழத் தெரியாது. அங்குமே வேகம் தாடியமல் எல்லாம் ஆட்டம் கொடுத்து விட்டால், அப்பறம் அகளுடைய பிணத்தை வந்தோ விரிசுடாவில் தானே பார்த்தோம்!

ஜோதிரா, "என் போய் அந்தப் பெண்ணைக் கம்பாத்தனோம்" என்றான்.

ரமாத் கெட்டிப் போய், "என்று விருக்கிறது. கீ போவோவது? என் போகிறேன். ஆனால் அங்கு தூரம் போக முடியுமா, முடியாதா என்பதான் சந்தேகம் விருக்கிறது. அங்கே இருப்பு அதிகம்" என்றான்.

ஜோதிரா தன்மீதில் ஒரு காலம் வைத் தக்கொண்டே, "கேண்டாம், கீமன் இங்கேயே இருக்கன்" என்றான்.

அடுத்த கணம் அவன் இரப்பு அளவு கீழ் இறங்கி விட்டான். ரமாத் கவியபுடன், "எதற்காக வினா உயிரைவிடப் போகிறாய்? அந்தப் பக்கம் ஒரு குழி இருக்கிறது. கீ போக வேண்டாம். இதோ என் போகிறேன்" என்றான்.

ஜோதிரா கைச் சாவுடனாக அங்குத் தடுத்துக் கொண்டே, "கேண்டாம், கேண்டாம், என் சொல்லக் கேளுங்கள். கீமன் தன்மீதில் இறங்காதீர்கள். என் இதோ போய் ஒரு கொடியில் அந்தப் பெண்ணை எடுத்துக்கொண்டு வந்துவிடுகிறேன்" என்றான்.

ஜோதிரா அந்தப் பெண் அருகில் போய் இருப்பான். அதற்குக் ஒரு பெரிய அங்கு வந்த அந்தப் பெண்ணை எட்டாத்திக் வெகு தூரம் இருத்திக்கொண்டு போய்விட்டது. அகாலம் அந்தப் பெண்ணைப் பிடிக்க முடிய வில்லை. ஜோதிராவும் அங்கைய எதிர்த்தப் போரட முடியாமல் பிரயாசத்தின் போய்

கேள்வ 14ம் தேதி குரவீர்த்துக் பெருமையுடைய மாலை கொண்டு அங்கே துத்திய ரேடியோவில் பூமந்திரை சாராவுடன் இரண்டாய்வும் பாடினார்கள்.

கம்பரீ துருமீ காட்சி

...

205. இனம் தெரியாது வந்தான் எமன் !

சீக்கரவீணையும் சுற்றத்தாரையும்
ராமகரிடம் அடைக்கலமாக ஒப்
படைத்தான் வாரி,—கைகளைச் சீர
மேல் வைத்தவனாக.

பிறகு தன் அன்புள்ள தம்பி கச்சீ
வீணைப் பார்த்து "உன்னுடைய அருமை
மகளை உடனே இங்கே அழைத்து
வா!" என்று சொன்னான்.

வைத்தியன் உரிமைதம் பி
மாமுகம் நோக்கினான் போ

உய்த்தனை கோண்டிடன் தம்
ஒங்கும் மகளை'என் ன;

அத்தனை அவனை வி
அழைத்தனை அணைத்தான் அன்
தே.

கைத்தலத்(து) உவரீதே கைக்
கைக்கினான் பயத்தகர கை !

[வைத்தியன் : கைவைத் தலையில் உயிரி
சேவித்த பின்பு; உரிமைத் தம்பி மாமுகம்
நோக்கி: அன்பிதருவர் தம்பி கச்சீவன்
முந்தைய நோக்கி: வாரியை உய்த்தனை
கோண்டி: உடனே துக்கு கொண்டு வருவா
யாக; உய்த்தம் ஒங்கும் மகளை என்ன;
உன்னுடைய பெறுத்தகரைய மகளை என்று
கொள்ளவும்; அத்தனை அவனை ஏறி அழைத்த
னன்; அத்த இடத்திற்கு அவனை ஆகலிட்டுக்
உயிரிடவும்; அணைத்தான் அன்போ; வந்த
கைத்தலம்; வாரி? கைத்தலத்து உவரீ
தகைக் கைக்கினான் பயத்தகரகை: தம் துரு
கைகொண்டேயே கைத்தலத்து தகைக் கைத்
தவனான வாரி பெற்ற கைக்கொண்ட அங்கதன்.

குறிப்பு:— வாரிக்கு கச்சீவனிடத்தில்
பூர்வமாக உயர் அன்பும் பரிவும் உண்டாய்
விட்டது. 'உரிமைத் தம்பி' என்பது கச்சீவ

னாக குறிப்பிடுதல். 'உய்த்தம் ஒங்கும்
மகளை' என்று சொல்லும்போது கச்சீவ
னுக்கு மகன் திருத்தரன் என்னவாம்.
அப்படி ஒங்கும் மகையாது. அங்கதனியே
தம் மகனாக என்னி அன்பு பாராட்டி
வந்தான் கச்சீவன். அத்த அருமைப்
பாட்கட என்னம் குறித்தே 'உய்மகன்'
என்று சொல்லுகிறான் வாரி. வாரி.
கச்சீவன். அங்கதன் இவர்களுக்கிடையே
திருத்த குறும்ப உறவு. அருமைவாகவேனி
யாடுவது கவிதிக்.)

..

அங்கதன் சிவந்த மேனியன். நெ
ய்பவன். கஷ்டமே அனுபவியாதவன்.
ஒருவர் கஷ்டப்பட்டார் என்று சொன்
னும் உணர் முடியாதவன். அவ்வளவு
செல்வமாக வளர்ந்தவன். தந்தை
வைச் சுகமான வாழ்க்கையில் பார்த்
தவன். அழகான புஷ்பம் தூவிய
சப்ர மஞ்சரத்தில் படுக்க அலன் பார்த்
திருக்கினான். இப்போது எப்படியி
பார்க்கிறான் !

உடருடைப் பரிதினன் எத்
தோன்றினன்; தோன்றியான் டும்

இடருடை உய்னத்தோ கை
யென்னினும் உணர்ந்தினா தான்;

மடனுடை தறுமென்றோ கை
மகனின்றி, உதிரவா சிக்

உடன்கடைக் கெடுத்தா தந்த
தாதையைக் கண்ணிற்சொ டான்.

[உடருடைப் பரிதி என்னத் தோன்றி
னான்; தோன்ற முன்ன குரீயினம் போக்
தோன்றினான்; மடனுடை தறுமென்றோக்கை

மலர்ந்தது. இதழ்களைப் பரப்பிய வானை
வழங்க விருதுவான படுக்கையாரியை மலரில்
அகலாமல்; உதிர வானில் எடையெடேடத் து
இரத்த வெள்ளம் பெருகிய எடையென
இருத்தது. வரத்தத் தாமதமாய் கண்ணிக்க
கண்டனர். அருகில்த் தந்தையான வானி
வயம்பாதிதான்.]

• • •

அங்கதன் மலர்ச் சரீரிலிருந்து ஒடி
வருகிறான். கண்களிலிருந்து கலங்கிய
வாறுக கண்ணீரும் ரத்தமும் பொழி
கின்றன. அழகிய குண்டலம்
தோரணத் தொட்டு ஆடிக் கொண்
டிருக்கிறது. கீழே தலத்தில் வெண்
மையான பரந்த மேனியோடு கிடக்
கிறான் வானி. அவன்மேல் வந்து
விழுந்தான் அங்கதன்.

கண்டகன் கறுழித் தும்
குருதியும் கால, மா கைத்
குண்டலம் அலம்புவின் ந
குணவுத்தோன்க் குரிகெ, நிக் கன்
மன்றலம் கிடத்ததென் கை
கிடத்தஅங் வானிய் து,
வின்றலம் தன்னித்தின் குே
மின்னிழுத் தென்னவிழத் தான்.

[கறுழித் தும் குருதியும் கால, குழம்பாய்க்
கண்ணீரும் இரத்தமும் கடிய; மலரில் குண்ட
லம் அலம்புகின்றது. கன்னித் து ஆரவாரத்
தெய்த ரதன் குண்டலம் தொட்டு அகலத்த
ஆடுகின்றது. குணவுத்தோன்க் குரிகெ, பருத்த
தோன் கொண்ட அங்கதன்; நிக் கன் கன்
தலம் கிடத்த தென்ன; கத்திராணது பூமி
மேல் வந்து கிடப்பது போல்; கிடத்த அங்
வானிய்து; கெய்வத்துக் கிடத்த வானிய்க்
மாரிய்க் மேல்; வின்றலத் தன்னித் திந்து;
காணத்தி கிருத்தே (மலர்ச் சரீரில் இறக்கி
வது குறிக்கும்) ஓர் மின் விழுத்தென்ன
விழ்த்தான். ஒரு தட்சத்திரம் விழுத்தத
வந்து கொக்கும்படியாக விழுத்தான் —
கெய்வமையான கத்திரக் மேல் தட்சத்திரம்
விழுத்ததுபோல்.]

• • •

விந் லியின் மார்பில் வந்து விழுந்த
அங்கதன் புலம்புகிறான்.

தந்தையின் அரிய குணமும் பரோப
கார சிந்தையும்தான் முதலில் ஞாபகத்

துக்கு வருகின்றன. உடனே அவன்
விராதி வீரன் என்னும் விஷயமும்
ஞாபகத்துக்கு வந்துவிட்டது.

எத்தையே! எத்தையே! இக்
எழுந்திர வனாகத்(தி)வரக் தும்

வித்தையாகச் செய்தையாக் ஓர்
நினை செய்திர நாய்

தொத்திர! அதுதான் தித் த—
நின்றுகம் தொக்கென் கன்

வத்தையன் அஞ்சான் கத்த தம்;
வானிஎன்(து) அத்திதான்
கொல்!

[எழுந்திர வனாகத்து; எழு வந்துநிரல்
கொணும் குழப்பிட்ட இத்த விசுவான
உகலத்திக்; தொத்திர; கடித்ததுக்
குகவாதி கிட்டாய்; அது போகட்டும்;
வத்தையன் அஞ்சான் கத்தம்; அஞ்சாநபடி
வத்தானே எழுந்தும்; வானி எத்து அத்தி
நின்றுகொல்; வானி எத்து தொத்திரத்தான்
வத்திருக்க கிட்டாய். எதோ இனம்
தெய்வமந்தான் வத்தாக்போ கிருத்தேது!]

ஆத்ருணமயின் உ.ண் மையான
பாணை எப்படி பெல்லாமோ குறித்
தொடி வருகிறது!

இப்பொழுது வேண்டாம்!

நாயகி:— ஓடி வா சித்திரம்! நன்மைய
வாரிப் புகை விடுகிறேன். தொழக்க;
உனக்கு ஓடி இறக்கம் போகவேண்டும்.

குழந்தை:— இப்பொழுது வேண்டாம்
அம்மா! ஓடி இறக்கம் போக வந்தபிறகு
நன்மைய வாரிப் புகை விடுகிறேன்!

பகுத்தி நூல்களுக்கும் பிரதான ஸ்தாபனம் மதுரை மில்ஸ் கம்பெனி லிமிடெட்

மதுரை - தூத்துக்குடி - அம்பாசமுத்திரம்

5,00,000 நூற்கும் கதிர்தன்.

நம்பர் 80 வரை நூல்கள்.

எம்.ஜி.டி.பி. மில்லுக்கான நூல்கள்: குத்தா நூல், இரட்டை நூல், பனியன் தொகுக்கேற்ற நூல், மிக தொகுக்கேற்ற நூல், குறுக்கேற்ற நூல்.

நூல்கள் மட்டுமே எம்.ஜி.டி.பி. மில்லுக்கான நூல்கள். இயத்திர தொகுக்கேற்ற நூல்கள் மட்டும் எம்.ஜி.டி.பி. மில்லுக்கான நூல்கள். இயத்திர தொகுக்கேற்ற நூல்கள் மட்டும் எம்.ஜி.டி.பி. மில்லுக்கான நூல்கள். இயத்திர தொகுக்கேற்ற நூல்கள் மட்டும் எம்.ஜி.டி.பி. மில்லுக்கான நூல்கள். இயத்திர தொகுக்கேற்ற நூல்கள் மட்டும் எம்.ஜி.டி.பி. மில்லுக்கான நூல்கள். இயத்திர தொகுக்கேற்ற நூல்கள் மட்டும் எம்.ஜி.டி.பி. மில்லுக்கான நூல்கள்.

தற்போது நூல் விநியோகம் கட்டுப்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளதால், நூல் தேவைபடாத நூல்கள் நூல்கள் மட்டும் எம்.ஜி.டி.பி. மில்லுக்கான நூல்கள். இயத்திர தொகுக்கேற்ற நூல்கள் மட்டும் எம்.ஜி.டி.பி. மில்லுக்கான நூல்கள். இயத்திர தொகுக்கேற்ற நூல்கள் மட்டும் எம்.ஜி.டி.பி. மில்லுக்கான நூல்கள். இயத்திர தொகுக்கேற்ற நூல்கள் மட்டும் எம்.ஜி.டி.பி. மில்லுக்கான நூல்கள்.

மாணேஜர்கள்: ஏ. டி. எம். நாராய் லிமிடெட்.

அம்மா, உனக்குச்
சகலமும் தெரிந்ததுதான்!

பூரண ஆரோக்கியமும் ஜோலிக்
கும் கண்களுடன் கூடிய மலர்ந்த
முகமும் ஏற்படுவதற்கு முக்கிய
காரணம் குடல்கள் சரிவர வேலை

செய்வதைப் பொறுத்துள்ளது. மலச்சிக்கல் ஏற்படாமல்
குடல்கள் சரிவர வேலை செய்வதற்கு குழந்தைகள்
விரும்பும் போனோமின்ட் தான் மிக எளிய சாதனம்.

சுலபமாக
மலமினக்கும்
உன்னத சஞ்சீவி

போனோமின்ட்
லாக்னோடிக் குயிங் கப்

கு. 1-2-0, கு. 0-7-0 ஆகிய இரு வகைகளில் எங்கும் கிடைக்கும்

சென்னை மாவட்டத்தின் கீழ் உள்ள ஏதாவது:

ஒரிபண்டல் மர்க்கண்டல் ஜென்னி, 99-A, அரங்கக்கரத் தெரு, மதராஸ்

10

காரணங்கள் :

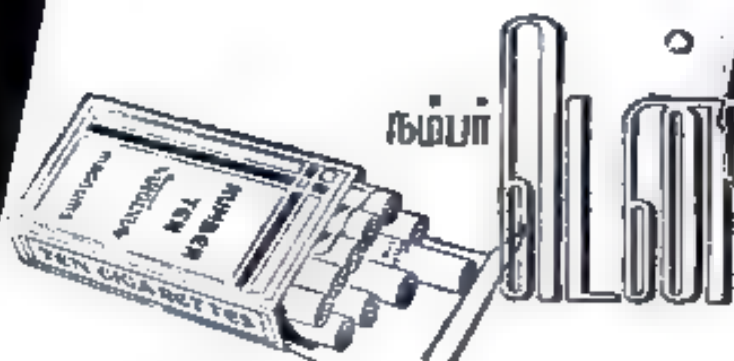
நம்பர்வின்

முன்னணியில் இருக்க

1. அதில் சிறந்த வாரியர்கள் அமையவே தேவையிருக்கிறது.
2. கமிட்டி திறமையானவர்களால் நிரப்பப்பட வேண்டும்.
3. தகுந்த 'மன' வேண்டும்.
4. தகுந்த வசதிகளில் சந்தர்ப்பம் இருக்க வேண்டும்.
5. பூரண உவமதர நிலையில் தயாரிக்கப்பட வேண்டும்.
6. நேரம் கூடுதலாக வேண்டுமென்ற வேண்டுகோள்.
7. கமிட்டியை உருவாக்க உதவி செய்ய வேண்டும்.
8. கமிட்டியை உருவாக்க உதவி செய்ய வேண்டும்.
9. கமிட்டியை உருவாக்க உதவி செய்ய வேண்டும்.

கமிட்டியை உருவாக்க உதவி செய்ய வேண்டும்.

10. கமிட்டியை உருவாக்க உதவி செய்ய வேண்டும்.

நம்பர்

வாஜினியா

கல்சி

KALKI ஏப்ரல் 4, 1948

4

அணு

“எவர் எதில்வர்”

பாத்திரங்கள்

**வென்லியின் அத்தழும் இரும்பின்
உறுதியும் ஒருங்கே கொண்டவை**

(பெரிய தேவியாய் கம்பெனியாராய்
தயாரிக்கப்பட்டவை)

தென்னிந்தியாவிற்கும் முன்
விநியோகத்திற்கும் :

ஸாம்ஸன் & கோ.,

எஞ்ஜின், எலக்ட்ரிக் மோட்டார்,
பம்பு மோட் களங்கள்

8/22, பிரிட்ஜே, மதராஸ்

தகதி: "BARAFASH" (போன் : 4521)

வெனியூரில் விடைக்குமிடம் :

தென்னாற்காடு ஜில்லாவிற்கு :

U. T. சோனையா செட்டியார்

o/o Y. PR. KR. ST. பாய்க்
பங்குடிக் (தென்னாற்காடு ஜில்லா)

சேலம் ஜில்லாவிற்கு :

எஸ். வி. சாமனாதன்

புது சூடாமணி ஸ்டோர்ஸ்
திருச்செங்கல், தாமகூர் (சேலம்)

தஞ்சாவூர் ஜில்லாவிற்கு :

எம். வி. எம். ஸ்டோர்ஸ்

சூப்பெய்லர் கன்ஸ்டித் தெரு
சூப்பெய்லர்

திருச்சி ஜில்லாவிற்கு :

ST. PR. சிதம்பரம்

ST. மடக்குச் சித்திரை வீதி, திரச்செங்கல்

சித்திரை, செங்கல்பட்டு, மடக்குச்
காடு, திருநெல்வேலி ஆகிய ஜில்
லாக்களுக்கும், மயசூர், கைதா
யார் சமந்தாஸ்கம், இலங்கை
ஆகிய இடங்களுக்கும் எப்-ஸி
கனா விருப்பமே! எழுந்தும்.

சரசபரில்லா

உதரகத்தையும்
ஆரோக்யத்தையும்
கொடுக்கும்
சித்த ஓர்
குவித்த பானம்

டி.எஸ்.ஆர்.கோ
கும்பகோணம்

மதராஸ் எஜன்டு :

புதுப்பனாம் ஸ்டோர்ஸ்

கைதிராய்ஸ் ரோடு

திருவனந்தபுரம் :: மதராஸ்

கோவை, திருச்சி, ஜில்லாக்கள்
உ மயக்காடுக்கு எஜன்டு :

B. பாலபட்டாயி

கைதிராய் தெரு, கோவலத்தூர்

இந்த மருந்து உன்
டாக்டர் அல்லது மருத்து
வரின் பரிந்துரைப்படி
பயன்படுத்து. உன் உட
லில் குறைபாடுகள், மாத
ம், பல் முகங்களில்
போது வரும் மருத்
தும் போக்கு முறையி
ல் உன் உடலில் உருவாகும்
பொக்கிஷம் ஆகிய
வற்றையும் தடுக்க
செய்து கொடுக்க.

பேர்க்கோப்
மருத்துவம், மருத்துவப்பொருள்

உன் உடலில்
இருக்கின்ற பொக்கிஷம்
களைத் தவிர்த்து உன்
உடலில் குறைபாடுகள்
மருத்துவம், மருத்துவப்பொருள்
போது வரும் மருத்
தும் போக்கு முறையி
ல் உன் உடலில் உருவாகும்
பொக்கிஷம் ஆகிய
வற்றையும் தடுக்க
செய்து கொடுக்க.

அயோடிசால்

உன் உடலில்
இருக்கின்ற பொக்கிஷம்
களைத் தவிர்த்து உன்
உடலில் குறைபாடுகள்
மருத்துவம், மருத்துவப்பொருள்
போது வரும் மருத்
தும் போக்கு முறையி
ல் உன் உடலில் உருவாகும்
பொக்கிஷம் ஆகிய
வற்றையும் தடுக்க
செய்து கொடுக்க.

சைபால்

மருத்துவம், மருத்துவப்பொருள்

தேவன் இந்தியன் மருத்துவப்பொருள் கம்பனி
மதுரை

எனக்குள் ;
நான் உன் கிட்டிலும், உன் உடலில்
உன் உடலில் இருக்கின்ற பொக்கிஷம்
களைத் தவிர்த்து உன் உடலில் குறைபாடுகள்
மருத்துவம், மருத்துவப்பொருள்
போது வரும் மருத்
தும் போக்கு முறையி
ல் உன் உடலில் உருவாகும்
பொக்கிஷம் ஆகிய
வற்றையும் தடுக்க
செய்து கொடுக்க.

மருத்துவம், மருத்துவப்பொருள்

தேவன் இந்தியன் மருத்துவப்பொருள் கம்பனி
மதுரை

நீல நிறைந்த கூந்தலே முகத்
தின் அழகை எடுத்துக் காட்டு
வது. கூந்தலே முக அழகை
ஆக்குவதும் அழிப்பதும். கூந்த
லழகையும் முக அழகையும்
இன்றே கோவர்த்தினியைக்
கொண்டு விருத்தி செய்யுங்கள்.

அற்ப கேசத்தையிட அழ
குக்கு நமர் வேறில்லை. இதைப்
பரிசுரிக்கக் கோவர்த்தினியைவிடச்
சிறந்த மருந்துமில்லை. இழந்த
கூந்தலையும் இளமையையும்
கோவர்த்தினியைக் கொண்டு
இன்றே பெறுங்கள்.

அழகுன்னவர் ஒரு சிலரே.
ஆனால் கூந்தலழகையோ கேச
வர்த்தினி உபயோகத்தால் ஒவ்
வொருவரும் பெறலாம். கேச
சம்பந்து படைத்தவர் அதை
இழக்காமல் கேசவர்த்தினி
கொண்டு காப்பாற்றுவார்கள்.
படைக்காதவர் கேசவர்த்தினி
யால் அதை அடையுங்கள்.

கேசவர்த்தினி

கூந்தலைப் பாதுகாப்பது விருத்தி
செய்வது. அழகு படுத்துவது

விலை அணை 12.

(பேர் சேஷி வேறு)

எல்லாக் கடைகளிலும் கிடைக்கும்

தயாரிப்பாளர் :

தேன் இந்திய ரஸாயனசாலை,
ஆர். எஸ். புரம், கோயமுத்தூர்

**ரதா
ஸ்னோ
ஹோட்டியில்
கஸ்தூரிசோப்**

FAB-10

MANYAM & CO., BANGALORE * MADRAS * BOMBAY *

மலர் ஆக: 142, ஒட்டு சாடி கட்டிடம், சாடி. தஞ்சாவூர் சாடி கட்டிடம் :
மெய்கி, துர. அருள் & சா., கட்டிடம், 80, சேலம் சாடி, சாடி